

127/2005 Sb.

ZÁKON

ze dne 22. února 2005

o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)

Změna: 290/2005 Sb.

Změna: 361/2005 Sb.

Změna: 235/2006 Sb.

Změna: 310/2006 Sb.

Změna: 186/2006 Sb.

Změna: 110/2007 Sb.

Změna: 261/2007 Sb., 304/2007 Sb.

Změna: 124/2008 Sb., 177/2008 Sb., 189/2008 Sb.

Změna: 247/2008 Sb.

Změna: 384/2008 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ELEKTRONICKÉ KOMUNIKACE

HLAVA I

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje na základě práva Evropských společenství 1) podmínky podnikání a výkon státní správy, včetně regulace trhu, v oblasti elektronických komunikací.

(2) Tento zákon se nevztahuje na obsah služeb poskytovaných prostřednictvím sítí elektronických komunikací, jako je obsah rozhlasového a televizního vysílání, finančních služeb a některých služeb informační společnosti, není-li dále stanoveno jinak. Oddělením regulace přenosu od regulace obsahu nejsou dotčeny vazby, které mezi nimi existují, zejména pro zaručení mediální plurality, kulturní rozmanitosti a ochrany spotřebitele.

(3) Tímto zákonem nejsou dotčeny předpisy na ochranu hospodářské soutěže.

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) účastníkem každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb,
 - b) uživatelem každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací,
 - c) koncovým uživatelem uživatel, který nezajišťuje veřejné komunikační sítě nebo veřejně dostupné služby elektronických komunikací,
 - d) spotřebitelem každá fyzická osoba, která využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací pro účely mimo rámec její podnikatelské činnosti,
 - e) operátorem podnikatel, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejnou komunikační síť nebo přiřazené prostředky,
 - f) zajišťováním sítě elektronických komunikací zřízení této sítě, její provozování a dohled nad ní nebo její zpřístupnění,
 - g) přiřazenými prostředky prostředky spojené se sítí nebo službou elektronických komunikací, které umožňují nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě nebo služby; tyto prostředky zahrnují také systémy podmíněného přístupu a elektronické programové průvodce,
 - h) sítí elektronických komunikací přenosové systémy, popřípadě spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, které umožňují přenos signálů po vedení, rádii, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných sítí s komutací okruhů nebo paketů a mobilních zemských sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na druh přenášené informace,
 - i) elektronickým komunikačním zařízením technické zařízení pro vysílání, přenos, směrování, spojování nebo příjem signálů prostřednictvím elektromagnetických vln,
 - j) veřejnou komunikační sítí sítí elektronických komunikací, která slouží zcela nebo převážně k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací,
 - k) veřejnou telefonní sítí sítí elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos,
- l) rozhraním
- 1. koncový bod veřejné pevné komunikační sítě,
 - 2. rozhraní pro propojování veřejných komunikačních sítí nebo přístup k nim, nebo
 - 3. rádiové rozhraní pro cestu rádiových vln mezi rádiovými zařízeními (koncový bod veřejné mobilní sítě) a jeho technické specifikace,

m) koncovým bodem sítě fyzický bod, ve kterém je účastníkovi poskytován přístup k veřejné komunikační síti; v případě sítě zahrnující komutaci nebo směrování je tento bod určen specifickou síťovou adresou, která může být spojena s číslem nebo jménem účastníka,

n) službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací,

o) veřejně dostupnou službou elektronických komunikací služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen,

p) veřejně dostupnou telefonní službou veřejně dostupná služba elektronických komunikací umožňující uskutečňování národních a mezinárodních volání a přístup k číslům tísňového volání prostřednictvím jednoho nebo více čísel číslovacího plánu; tato služba může podle potřeby zahrnovat poskytování jedné nebo více následujících služeb:

1. operátorských služeb,
2. informačních služeb o telefonních číslech,
3. vedení telefonních seznamů,
4. zajišťování veřejných telefonních automatů,
5. doplňkových služeb uvedených v § 38 odst. 2 písm. g),
6. zajišťování zvláštních telekomunikačních koncových zařízení pro osoby zdravotně postižené nebo se zvláštními sociálními potřebami, nebo
7. přístup ke službám s geograficky nevázanými čísly,

q) univerzální službou soubor služeb stanovený v § 38, které jsou dostupné ve stanovené kvalitě všem koncovým uživatelům na celém území státu za dostupnou cenu; dostupnou cenou se rozumí cena zohledňující úroveň spotřebitelských cen a příjmy obyvatel,

r) radiokomunikační službou komunikační činnost, která spočívá v přenosu, vysílání nebo příjmu signálů prostřednictvím rádiových vln,

s) voláním spojení uskutečněné prostřednictvím veřejně dostupné telefonní služby, které umožňuje obousměrnou komunikaci v reálném čase,

t) neúspěšným pokusem o volání se rozumí takové volání, které bylo úspěšně spojeno, ale zůstalo bez odezvy nebo došlo k zásahu právníké nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací,

u) škodlivou interferencí rušení, které ohrožuje funkčnost radionavigační služby nebo jiných bezpečnost zajišťujících radiokomunikačních služeb, nebo které jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační služby provozované v souladu s tímto zákonem a dalšími právními předpisy,

v) integritou sítě funkčnost a provozuschopnost propojených sítí elektronických komunikací, ochrana těchto sítí vůči poruchám způsobeným elektromagnetickým rušením nebo provozním zatížením,

w) interoperabilitou služby takové nastavení přenosových parametrů služby a rozhraní, které umožňuje komunikaci mezi koncovými uživateli nebo mezi koncovým uživatelem a podnikatelem poskytujícím službu prostřednictvím technologicky různých sítí elektronických komunikací,

x) regulací usměrňování komunikačních činností a vztahů za účelem dosažení a udržení konkurenčního prostředí, ochrany trhu elektronických komunikací, včetně ochrany uživatelů služeb elektronických komunikací, vydáváním rozhodnutí, opatření obecné povahy a stanovisek podle tohoto zákona a v jeho mezích.

§ 3

(1) Zřizuje se Český telekomunikační úřad (dále jen "Úřad") jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. 2)

(2) Sídlem Úřadu je Praha.

(3) Úřad je účetní jednotkou. Úřad má samostatnou kapitolu ve státním rozpočtu České republiky.

HLAVA II

Cíle a základní zásady regulace

§ 4

Regulace je prováděna za účelem nahradit chybějící účinky hospodářské soutěže, vytvářet předpoklady pro řádné fungování hospodářské soutěže a pro ochranu uživatelů a dalších účastníků trhu do doby dosažení plně konkurenčního prostředí.

§ 5

(1) Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen "Ministerstvo") a Úřad podporují hospodářskou soutěž při zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených prostředků a doplňkových služeb podnikateli zejména tím, že při rozhodování ve své působnosti

a) zajišťují, aby uživatelé, včetně zdravotně postižených uživatelů, získali maximální výhody z hlediska možnosti volby služby, ceny a kvality,

b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací,

c) podporují efektivní investice do infrastruktury a podporují inovaci a

d) zajišťují účinnou správu a účelné využívání rádiových kmitočetů a čísel.

(2) Ministerstvo a Úřad přispívají k rozvoji vnitřního trhu Evropských společenství zejména tím, že

a) při svém rozhodování odstraňují překážky pro zajišťování sítí elektronických komunikací,

přiřazených prostředků a doplňkových služeb a poskytování služeb elektronických komunikací mezi členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát"),

b) při svém rozhodování podporují zřizování a rozvoj transevropských sítí a interoperabilitu celoevropských služeb mezi členskými státy,

c) při svém rozhodování zajišťují, aby za srovnatelných podmínek nedocházelo k diskriminaci mezi podnikateli zajišťujícími sítě nebo poskytujícími služby elektronických komunikací, a

d) spolupracují v souladu se zásadou transparentnosti s národními regulačními úřady jiných členských států a s Komisí Evropských společenství (dále jen "Komise") na zajištění jednotné regulační praxe při aplikaci příslušných směrnic Evropských společenství.

(3) Úřad dále prosazuje zájmy koncových uživatelů zejména tím, že při své činnosti

a) zajišťuje, aby všichni koncoví uživatelé měli přístup k univerzální službě podle § 38,

b) zajišťuje v souladu s ustanoveními tohoto zákona vysokou úroveň ochrany spotřebitelů,

c) přispívá k zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů a soukromí,

d) podporuje poskytování jasně formulovaných informací, zejména prosazováním transparentnosti cen a podmínek pro používání veřejně dostupných služeb elektronických komunikací,

e) řeší v souladu s ustanoveními tohoto zákona potřeby zdravotně postižených koncových uživatelů nebo osob s nízkými příjmy a

f) podporuje zachování integrity a bezpečnosti veřejných komunikačních sítí.

(4) V rámci naplňování cílů uvedených v odstavcích 1 až 3 se Ministerstvo a Úřad řídí zejména zásadami nediskriminace, objektivitu, technologické neutrality, transparentnosti a proporcionality uvedenými v § 6. Ustanovení tohoto zákona týkající se regulačních činností Úřadu v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací je třeba v pochybnostech o jejich významu vykládat v souladu s těmito zásadami.

§ 6

(1) Ministerstvo a Úřad nesmí svým jednáním a rozhodováním poskytnout výhodu jednomu podnikateli nebo uživateli, nebo skupině podnikatelů nebo uživatelů, na úkor ostatních podnikatelů nebo uživatelů, aniž by jednaly na základě tohoto zákona a toto jednání bylo odůvodněné rozdíly v postavení dotčených osob. Jakýkoliv rozdíl v zacházení musí být v souladu s tímto zákonem.

(2) Úřad je povinen průběžně sledovat a vyhodnocovat účinky uložených nápravných opatření na jednotlivé relevantní trhy i v období mezi jejich analýzami prováděnými podle tohoto zákona. Zjistí-li, že uložené nápravné opatření má na trhy nežádoucí účinek, neúměrně je deformuje nebo již pominul důvod k jeho uložení, neprodleně je zruší.

(3) Ministerstvo a Úřad jsou povinny zohlednit potřebu technologicky neutrální regulace; technologicky neutrální regulací se rozumí regulace, která neukládá povinnost použít konkrétní druh technologie a ani žádný druh technologie nezvýhodňuje.

(4) V rámci naplňování zásady transparentnosti je Úřad, nestanoví-li tento zákon jinak, povinen

a) poskytovat podnikatelům poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací a uživatelům s předstihem všechny informace, které jsou rozhodující pro posouzení věci a jejichž poskytnutí nebrání ustanovení zvláštního právního předpisu, 3) aby byla umožněna předvídatelnost jednání Úřadu v případech, kde tento zákon s určitým stavem spojuje právo nebo povinnost Úřadu konat,

b) náležitě odůvodnit opatření obecné povahy a rozhodnutí, včetně rozhodnutí o ceně.

HLAVA III

Regulace komunikačních činností

Díl 1

Komunikační činnosti a podnikání

§ 7

(1) Komunikačními činnostmi jsou

- a) zajišťování sítí elektronických komunikací,
- b) poskytování služeb elektronických komunikací,
- c) provozování přístrojů (§ 73).

(2) Zajišťování veřejné komunikační sítě, poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací a zajišťování sítí elektronických komunikací pro účely bezpečnosti státu se uskutečňují ve veřejném zájmu.

§ 8

(1) Předmětem podnikání v elektronických komunikacích je

- a) zajišťování veřejných komunikačních sítí,
- b) poskytování služeb elektronických komunikací.

(2) Podnikat v elektronických komunikacích na území České republiky mohou za podmínek

stanovených tímto zákonem fyzické a právnické osoby, které splňují obecné podmínky. Oprávnění k podnikání vzniká těmto osobám dnem doručení oznámení podnikání, které splňuje náležitosti podle § 13, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Obecnými podmínkami pro podnikání v elektronických komunikacích se rozumí

a) u fyzických osob dosažení věku nejméně 18 let,

b) u fyzických osob plná způsobilost k právním úkonům,

c) u fyzických osob bezúhonnost,

d) předložení dokladu o tom, že fyzická nebo právnická osoba nemá nedoplatky na daních nebo odvodech, poplatcích, úhradách, úplatách, pokutách a penále, včetně nákladů řízení, které vybírají a vymáhají územní finanční orgány podle zvláštního právního předpisu. 4) Doklad vyhotoví místně příslušný finanční úřad,

e) skutečnost, že fyzická nebo právnická osoba nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, s výjimkou případů, kdy bylo povoleno splácení ve splátkách a není v prodlení se splácením splátek. Tuto skutečnost fyzická nebo právnická osoba doloží čestným prohlášením.

(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen

a) pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň 1 roku,

b) pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním a na který se nevztahuje písmeno a), nebo

c) pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, anebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen. 5)

(5) U právnické osoby musí obecné podmínky podle odstavce 3 splňovat rovněž osoba oprávněná jednat jejím jménem.

(6) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů. Fyzická osoba, která není státním občanem České republiky, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, jehož je občanem, jakož i doklady vydanými státy, ve kterých se déle než 3 měsíce nepřetržitě zdržovala v posledních 3 letech. Tyto doklady nesmí být starší 3 měsíců. Úřad si za účelem doložení bezúhonnosti vyžádá podle zvláštního právního předpisu 5a) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Díl 2

Všeobecné oprávnění

Vydání všeobecného oprávnění

(1) Všeobecné oprávnění je opatření obecné povahy Úřadu, které stanoví podmínky výkonu komunikačních činností vztahující se na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací a na provozování přístrojů a které je závazné pro fyzické a právnické osoby vykonávající činnosti podle § 7.

(2) Úřad je oprávněn vydat všeobecné oprávnění k zajišťování sítí elektronických komunikací a přiřazených prostředků, k poskytování služeb elektronických komunikací, k provozování přístrojů a k využívání rádiových kmitočtů, pro které není třeba udělit individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (§ 17).

Podmínky stanovené všeobecným oprávněním

(1) Úřad všeobecným oprávněním stanoví konkrétní podmínky týkající se

- a) peněžních příspěvků na financování univerzální služby,
- b) interoperability služeb a propojení sítí,
- c) zajištění dostupnosti a využívání čísel z číslovacího plánu pro koncové uživatele včetně podmínek jejich využívání,
- d) ochrany životního prostředí, územního plánování, přístupu na nemovitosti včetně jejich užívání, společného umístění nebo sdílení zařízení, včetně, kde je to aplikovatelné, jakýchkoliv finančních nebo technických záruk nutných pro provedení prací,
- e) povinnosti poskytovat službu šíření určeného rozhlasového nebo televizního programu a s tímto programem související služby podle § 72,
- f) ochrany osobních údajů a soukromí,
- g) ochrany spotřebitelů,
- h) omezení ve vztahu k přenášení takového obsahu, který představuje porušování právních předpisů,
- i) informací, které subjekty oznamují na základě tohoto zákona, zvláštního právního předpisu nebo na základě přímo použitelného předpisu Evropských společenství 5a),
- j) zajišťování sítí elektronických komunikací za stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu 6) a válečného stavu 7) (dále jen "krizové stavy"),

k) ochrany občanů před škodlivými účinky elektromagnetického záření způsobeného sítěmi elektronických komunikací, 8)

l) zajištění integrity veřejných komunikačních sítí a prevence elektromagnetického rušení mezi sítěmi nebo službami elektronických komunikací,

m) ochrany veřejných komunikačních sítí vůči neoprávněnému přístupu podle § 89 odst. 1,

n) využívání rádiových kmitočetů s ohledem na účelné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivé interferenci,

o) plnění povinnosti podle § 62, nebo

p) plnění povinností podle § 97.

(2) Podmínky podle odstavce 1 Úřad stanoví ve všeobecném oprávnění pouze tehdy, nestanoví-li je tento zákon nebo zvláštní právní předpis.

§ 11

Zvláštní povinnosti

(1) Zvláštní povinnosti pro právnické nebo fyzické osoby vykonávající komunikační činnosti je Úřad oprávněn za podmínek stanovených zákonem uložit rozhodnutím odděleně od podmínek uvedených ve všeobecném oprávnění a po konzultaci podle § 130 a 131.

(2) Zvláštními povinnostmi podle odstavce 1 se rozumí

a) povinnosti spojené s poskytováním univerzální služby podle dílu 6 této hlavy,

b) povinnosti uvedené v § 51 odst. 3, 4, 8 a 9,

c) povinnosti týkající se přístupu k síti podle § 79 a 84,

d) povinnosti týkající se systému podmíněného přístupu (§ 83).

(3) Informace o uložení zvláštních povinností Úřad uveřejní.

§ 12

Změna a zrušení všeobecného oprávnění

Úřad změní nebo zruší v souladu s postupem podle § 130 a 131 všeobecné oprávnění v odůvodněných případech. Odůvodněnými případy se rozumí

- a) změna skutečností, na základě kterých bylo všeobecné oprávnění vydáno,
- b) dodržení závazků vyplývajících z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- c) zajištění obrany a bezpečnosti státu. 9)

§ 13

Oznámení podnikání

(1) Fyzická a právnická osoba, která hodlá vykonávat komunikační činnost, která je podnikáním v elektronických komunikacích, je povinna předem tuto skutečnost písemně oznámit 10) (dále jen "oznámení") Úřadu. Oznámení je učiněno dnem jeho doručení Úřadu.

(2) Fyzická osoba v oznámení uvede jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo přechodného pobytu nad 90 dnů na území České republiky, popřípadě bydliště v zahraničí (dále jen "bydliště") a identifikační číslo, bylo-li přiděleno.

(3) Právnická osoba v oznámení uvede obchodní firmu, název, sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jméno, příjmení a bydliště osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby.

(4) Fyzická a právnická osoba dále v oznámení uvede

a) vymezení druhu a územního rozsahu veřejné komunikační sítě, kterou hodlá zajišťovat, a popis služby elektronických komunikací, kterou hodlá poskytovat, včetně údajů o síti, jejímž prostřednictvím bude služba poskytována, s odkazem na příslušné všeobecné oprávnění,

b) datum předpokládaného zahájení zajišťování veřejné komunikační sítě nebo poskytování služby elektronických komunikací,

c) způsob zajištění povinnosti stanovené v § 97.

(5) Fyzická a právnická osoba dále při oznámení doloží splnění obecných podmínek podle § 8 odst. 3 a zaplacení správního poplatku.

(6) Fyzická a právnická osoba, která splnila oznamovací povinnost podle odstavců 2 až 5, je povinna Úřadu písemně neprodleně sdělit změny údajů uvedených v oznámení.

(7) Fyzická a právnická osoba, která ukončila vykonávání komunikační činnosti podle všeobecného oprávnění, je povinna ve lhůtě 1 týdne od ukončení výkonu komunikační činnosti oznámit tuto skutečnost Úřadu, a to podle odstavce 1 obdobně.

(8) Podnikatel žádající o přístup nebo propojení není povinen oznámit Úřadu vykonávání komunikačních činností, neposkytuje-li na území České republiky službu elektronických komunikací nebo nezajišťuje-li síť elektronických komunikací.

§ 14

Osvědčení a evidence podnikatelů

(1) Do 1 týdne od doručení oznámení Úřad vydá osobě uvedené v § 13 odst. 1 osvědčení potvrzující, že tato osoba předložila oznámení podle § 13. Nesplňuje-li oznámení náležitosti podle § 13, Úřad neprodleně vyzve dotčenou osobu k jeho doplnění ve lhůtě ne menší než 14 dnů. Nesplňuje-li oznámení náležitosti ani po uplynutí této lhůty, Úřad osvědčení nevydává, řízení zastaví a tuto skutečnost dotčené osobě sdělí.

(2) V osvědčení podle odstavce 1 Úřad uvede

a) tyto identifikační údaje:

1. u fyzické osoby jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, bydliště a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
2. u právnické osoby obchodní firmu, sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) vymezení druhu a územního rozsahu sítě elektronických komunikací, nebo služby elektronických komunikací, jejíž zajišťování nebo poskytování bylo oznámeno, a skutečnost, zda oznamovateli vzniklo oprávnění podle § 79 a 104.

(3) Úřad vede v elektronické podobě databázi fyzických a právnických osob, které splnily oznamovací povinnost podle § 13 odst. 1. Databáze obsahuje údaje nejvýše v rozsahu údajů uvedených v odstavcích 2 a 4. Databáze je veřejně přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Má-li osoba uvedená v databázi povinnost přednostně poskytovat služby za krizových stavů, vyznačí Úřad tuto skutečnost v databázi.

(5) Na žádost osoby uvedené v § 13 odst. 6 vydá Úřad osvědčení o sdělení změny oznámených údajů v rozsahu odstavce 2. Vydání tohoto osvědčení je podmíněno zaplacením správního poplatku.

Díl 3

Správa rádiového spektra

§ 15

Povinnosti Úřadu

(1) Úřad vykonává k zajištění správy a účelného využívání rádiových kmitočtů správu rádiového spektra, která je v souladu s harmonizačními záměry Evropských společenství (dále jen

"Společenství"). Rádiovým spektrem se rozumí elektromagnetické vlny o kmitočtu od 9 kHz do 3 000 GHz šířené prostorem bez zvláštního vedení.

(2) Správou rádiového spektra se rozumí sestavování návrhu plánu přidělení kmitočtových pásem (národní kmitočtová tabulka) a jeho změn, sestavování plánu využití rádiového spektra, udělování individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, udělování přidělu rádiových kmitočtů, udělování souhlasu k převodu práv vyplývajících z přidělu rádiových kmitočtů, přidělování volacích značek a identifikačních čísel a kódů, koordinace rádiových kmitočtů a kmitočtových pásem a kontrola využívání rádiového spektra. Úřad v rámci správy rádiového spektra odpovídá za jeho optimální využití.

(3) Úřad vede databázi přidělených rádiových kmitočtů, vydaných individuálních oprávnění k využívání rádiových kmitočtů a vydaných přidělů rádiových kmitočtů, která obsahuje zejména čísla rozhodnutí, kterými byly rádiové kmitočty přiděleny, včetně doby, na kterou byly přiděleny. Databáze je veřejně přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup. Veřejný přístup není k údajům o rádiových kmitočtech přidělených

- a) Ministerstvu vnitra pro účely bezpečnosti státu,
- b) Policii České republiky pro účely bezpečnosti státu,
- c) Bezpečnostní informační službě,
- d) Vězeňské službě a justiční stráží České republiky,
- e) Hasičskému záchrannému sboru České republiky,
- f) Ministerstvu obrany pro vojenské účely.

§ 16

Kmitočtové plány

(1) Plán přidělení kmitočtových pásem (národní kmitočtová tabulka) stanoví Ministerstvo vyhláškou.

(2) Plán využití rádiového spektra, popřípadě jeho části, Úřad vydává jako opatření obecné povahy.

(3) Plán přidělení kmitočtových pásem v souladu se závazky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo z členství v mezinárodních organizacích obsahuje kmitočtová pásma pro jednotlivé radiokomunikační služby a rádiová zařízení a obecné podmínky pro využívání kmitočtů.

(4) Úřad v plánu využití rádiového spektra stanoví technické parametry a podmínky využití rádiového spektra radiokomunikačními službami.

(5) Úřad je oprávněn upřednostnit ve veřejném zájmu využívání rádiového spektra pro poskytování

univerzální služby a poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací.

(6) Plán využití rádiového spektra a informace o právech, podmínkách, postupech a poplatcích týkajících se využívání rádiového spektra Úřad uveřejní. Úřad tyto informace průběžně aktualizuje. Údaje o kmitočtových pásmech vyhrazených v plánu využití rádiového spektra Ministerstvu obrany pro vojenské účely se neuveřejňují.

(7) Způsob tvorby volacích značek a identifikačních čísel a kódů, jejich používání a druhy radiokomunikačních služeb, pro něž jsou vyžadovány, stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Technické a provozní podmínky amatérské radiokomunikační služby stanoví prováděcí právní předpis.

§ 17

Individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů

(1) Rádiové kmitočty lze využívat jen na základě individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (dále jen "oprávnění k využívání rádiových kmitočtů"), nestanoví-li tento zákon jinak. Není-li k využívání rádiových kmitočtů nezbytné udělit oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, Úřad stanoví podmínky k jejich využívání ve všeobecném oprávnění.

(2) V případech, kdy je nezbytné udělit oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, Úřad rozhodne o jejich udělení kterémukoli podnikateli zajišťujícímu síť elektronických komunikací nebo poskytovajícímu službu elektronických komunikací podle všeobecného oprávnění nebo podnikateli užívajícímu tyto sítě nebo služby, anebo nepodnikající osobě v souladu s podmínkami zajišťujícími účelné využívání rádiových kmitočtů, a to na základě jeho písemné žádosti podané Úřadu.

(3) Žádost o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů musí obsahovat

a) je-li žadatelem

1. podnikající právnická osoba, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jméno, příjmení a bydliště osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby,

2. podnikající fyzická osoba, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, bydliště, místo podnikání a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

3. nepodnikající osoba, jméno a příjmení, bydliště a datum narození fyzické osoby, nebo název a sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, popřípadě identifikační číslo právnické osoby,

b) údaje o rádiových kmitočtech, které jsou požadovány, včetně jejich technických parametrů, a účel jejich využívání, nejsou-li tyto kmitočty a jejich technické parametry závazně stanoveny mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,

c) návrh požadované volací značky, identifikačního čísla nebo kódu, jsou-li pro daný druh radiokomunikační služby nezbytné,

d) vymezení předpokládaného území využívání rádiových kmitočtů, je-li pro jejich využívání nezbytné,

e) požadovanou dobu využívání rádiových kmitočtů.

(4) Rozsah požadovaných údajů podle odstavce 3 písm. b) pro jednotlivé druhy radiokomunikačních služeb stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

(5) Žádost o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů musí být doložena

a) licencí k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání šířeného analogově podle zvláštního právního předpisu 11) nebo smlouvou s držitelem takové licence, požaduje-li žadatel využívání rádiových kmitočtů pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního vysílání (rozhlasová služba),

b) průkazem odborné způsobilosti, je-li tímto zákonem požadován,

c) u osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem ne starším než 3 měsíce, popřípadě ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby,

d) osvědčením o zápisu do leteckého rejstříku České republiky, nebo osvědčením o přidělení poznávací značky, požaduje-li žadatel udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů na palubě letadla,

e) potvrzením Ministerstva dopravy o provedení kmitočtové koordinace v rámci leteckých mezinárodních organizací, požaduje-li žadatel udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů letecké pohyblivé služby, 12)

f) osvědčením o zápisu do plavebního rejstříku České republiky, požaduje-li žadatel udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů na vnitrozemském plavidle, 13) nebo do námořního rejstříku České republiky, požaduje-li žadatel udělení oprávnění k využívání kmitočtů na námořním plavidle; 14) zápis plavidla do plavebního rejstříku České republiky je možno rovněž doložit lodním osvědčením. 14)

(6) Úřad rozhodne o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů bezodkladně. Jedná-li se o rádiové kmitočty vyhrazené pro zvláštní účely v rámci plánu přidělení kmitočtových pásem a plánu využití rádiového spektra, rozhodne Úřad ve lhůtě 6 týdnů ode dne podání úplné žádosti. Tuto lhůtu je Úřad oprávněn prodloužit, je-li to nezbytné z důvodu výběrového řízení (§ 21), nejdéle však o 8 měsíců. Lhůty vyplývající z mezinárodních dohod týkajících se využívání rádiových kmitočtů nebo orbitálních pozic nejsou tímto dotčeny.

(7) Je-li více žadatelů o udělení oprávnění k využívání stejných rádiových kmitočtů, Úřad rozhodne o udělení oprávnění podle pořadí došlých žádostí; tento postup se neuplatní u žadatelů o povolení k provozu stanic amatérské radiokomunikační služby. Žádá-li žadatel pro účely dokrytí území, na kterém je oprávněn šířit a přenášet rozhlasové nebo televizní vysílání, o udělení dalšího oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního vysílání, Úřad si před vydáním rozhodnutí vyžádá od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání stanovisko. Neobdrží-li Úřad toto stanovisko do 30 dnů od požádání, platí, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s udělením oprávnění souhlasí.

(8) Úřad může vydat oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pro rozhlasovou službu, pokud

a) byla vydána licence k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání šířeného analogově podle zvláštního právního předpisu 11),

b) jde o rádiové kmitočty vyhrazené Úřadem provozovateli rozhlasového nebo televizního vysílání podle zvláštního právního předpisu 16), nebo

c) byl vydán přiděl rádiových kmitočtů pro tuto službu.

Oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pro jiné radiokomunikační služby v části rádiového spektra vyhrazené výhradně pro rozhlasovou službu může Úřad vydat jen se souhlasem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání podle zvláštního právního předpisu 11).

(9) Úřad přednostně rozhodne o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nezbytných k zajištění činnosti orgánů Ministerstva vnitra, Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace, Policie České republiky, Vězeňské služby a justiční strážže České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek požární ochrany, záchranné zdravotní služby a celních orgánů. 15)

(10) Kmitočtová pásma vyhrazená v plánu přidělení kmitočtových pásem Ministerstvu obrany pro vojenské účely mohou být využívána pro vojenské účely bez rozhodnutí o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů.

(11) Úřad neudělí oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, jestliže

a) to vyžaduje bezpečnost státu,

b) to vyžaduje dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v Evropské unii anebo v mezinárodních organizacích,

c) využívání požadovaných rádiových kmitočtů neumožňuje plán přidělení kmitočtových pásem nebo plán využití rádiového spektra,

d) žadatel ani na opakovanou výzvu Úřadu a v jím stanovené lhůtě nepředložil úplnou žádost o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů,

e) požadované rádiové kmitočty nejsou k dispozici nebo je nelze zkoordinovat, nebo

f) žadatel, v případě právnické osoby osoba oprávněná jednat jejím jménem, není bezúhonný; bezúhonnost se neposuzuje a nedokládá u provozovatelů amatérské radiokomunikační služby.

(12) Úřad může rozhodnout, že neudělí oprávnění k využívání rádiových kmitočtů také žadateli, který má nedoplatky po lhůtě splatnosti na pokutách nebo poplatcích uložených podle tohoto zákona.

(13) Podání opravného prostředku proti rozhodnutí podle odstavce 6 nemá odkladný účinek.

Vydání oprávnění k využívání rádiových kmitočtů

(1) Úřad v oprávnění k využívání rádiových kmitočtů uvede

a) byla-li žadatelem

1. podnikající právnická osoba, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

2. podnikající fyzická osoba, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, bydliště, místo podnikání a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

3. jiná nepodnikající osoba, jméno a příjmení, bydliště a datum narození fyzické osoby, nebo název a sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, popřípadě identifikační číslo právnické osoby,

b) údaje o rádiových kmitočtech nebo kmitočtovém pásmu včetně jejich technických parametrů,

c) označení služby nebo druhu sítě nebo technologie, pro které bylo oprávnění k využívání rádiových kmitočtů uděleno,

d) typ vysílacího rádiového zařízení, pokud je to vyžadováno mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo to vyplývá z členství České republiky v mezinárodních organizacích,

e) přidělené volací značky, identifikační čísla a kódy, jsou-li pro daný druh radiokomunikační služby nezbytné,

f) výši poplatků podle § 24, nestanoví-li tento zákon jinak,

g) dobu platnosti oprávnění k využívání rádiových kmitočtů.

(2) Úřad může v oprávnění k využívání rádiových kmitočtů uložit podmínky týkající se

a) zamezení škodlivé interference a ochrany občanů před škodlivými účinky elektromagnetického záření, 8)

b) povinností vyplývajících z příslušných mezinárodních dohod o využívání rádiových kmitočtů.

Tyto podmínky Úřad může stanovit, nestanoví-li je tento zákon, všeobecné oprávnění nebo zvláštní právní předpis.

(3) Doba platnosti oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podle odstavce 1 písm. g) musí být přiměřená dané službě elektronických komunikací a v souladu s kmitočtovými plány, harmonizačními záměry Společenství, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, a bezpečností státu. Pokud je oprávnění k využívání rádiových kmitočtů udělováno pro rozhlasové a televizní vysílání, nesmí být doba platnosti kratší než doba, na kterou je udělena licence podle zvláštního zákona. 11)

(4) Bylo-li využívání rádiových kmitočtů harmonizováno na úrovni Společenství a byly-li stanoveny podmínky jejich využívání, rozhodne Úřad o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podnikateli určenému podle pravidel Společenství nebo v souladu s mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána. Jsou-li splněny podmínky spojené s oprávněním k využívání rádiových kmitočtů stanovené podle tohoto zákona nebo na jeho základě, nestanoví Úřad v oprávnění žádné další podmínky, které by omezovaly nebo opožďovaly využívání rádiových kmitočtů.

(5) Držitel individuálního oprávnění k využívání kmitočtů je povinen Úřadu neprodleně oznámit změnu skutečností, na základě kterých mu bylo toto oprávnění uděleno.

Změna, prodloužení, odnětí a pozbytí platnosti oprávnění k využívání rádiových kmitočtů

(1) Úřad může rozhodnout o změně oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, vyžaduje-li to

a) dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v Evropské unii anebo v mezinárodních organizacích,

b) nezbytně bezpečnost státu a není-li možné ji zajistit jiným způsobem,

c) změna skutečností, na základě kterých bylo uděleno individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů,

d) držitel individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů z důvodu změny technických parametrů přiděleného kmitočtu; žádost o změnu přiděleného kmitočtu se považuje za žádost o udělení nového individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů.

S výjimkou případu uvedeného v písmenu d) Úřad musí o záměru učinit takové změny informovat dotčené osoby a poskytnout jim lhůtu 1 měsíc k vyjádření. V případech uvedených v písmenech a) až c) může Úřad tuto lhůtu zkrátit, nejméně však na 7 dnů. Zkrácení lhůty Úřad odůvodní.

(2) Dojde-li ke změně podle odstavce 1 písm. a) a b), hradí efektivně a účelně vynaložené náklady vyvolané touto změnou držiteli oprávnění nebo Ministerstvu obrany prostřednictvím radiokomunikačního účtu Úřad.

(3) Na žádost držitele oprávnění k využívání rádiových kmitočtů Úřad rozhodne o prodloužení doby platnosti tohoto oprávnění. Pokud tomu nebrání skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), Úřad dobu platnosti prodlouží, nejvýše však o dobu uvedenou v oprávnění. Dobu platnosti lze prodloužit opakovaně.

(4) Úřad rozhodne o odnětí oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, jestliže

a) držitel oprávnění přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu bylo oprávnění uděleno, nebo podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 16)

b) držitel oprávnění nesplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení oprávnění nebo o změně oprávnění, a nápravu nezjednal ani ve lhůtě stanovené Úřadem podle § 114, ačkoliv byl na možnost odnětí oprávnění z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn,

c) je to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v Evropské unii anebo mezinárodních organizacích, anebo vyžaduje-li to bezpečnost státu,

d) držitel oprávnění nevyužíval přidělené kmitočty nepřetržitě po dobu 6 měsíců nebo opakovaně přerušil využívání přidělených kmitočtů na souhrnnou dobu 12 měsíců v průběhu 2 let anebo je využíval k jiným účelům, než pro které mu byly přiděleny; do doby přerušování využívání kmitočtů se nezapočítávají doby nutné pro opravy a údržbu vysílacích rádiových zařízení, nebo doba, kdy efektivnímu využívání kmitočtů bránily odůvodněné technické překážky; doba užívání kmitočtů se nesleduje u provozovatelů amatérské radiokomunikační služby, nebo

e) držitel oprávnění o odnětí požádal.

(5) Rozhodne-li Úřad o odnětí oprávnění podle odstavce 4 písm. d), může žadatel požádat znovu o udělení oprávnění nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí oprávnění nabylo právní moci.

(6) Úřad o vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtových pásmech určených výhradně pro rozhlasové a televizní vysílání informuje Radu pro rozhlasové a televizní vysílání.

(7) Oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou bylo oprávnění k využívání rádiových kmitočtů uděleno,

b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, pokud tato nemá právního nástupce,

c) úmrtím fyzické osoby, které bylo uděleno oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, nebo

d) dnem, kdy rozhodnutí Úřadu podle odstavce 4 nabylo právní moci.

§ 20

Omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů

(1) Úřad může omezit počet práv k využívání rádiových kmitočtů oproti plánu využití rádiového spektra pouze z důvodů zajištění účelného využívání rádiových kmitočtů.

(2) Úřad je povinen svůj záměr omezit počet práv k využívání rádiových kmitočtů konzultovat s dotčenými subjekty podle § 130. V oznámení o záměru uvede vždy

a) údaje o rádiových kmitočtech nebo kmitočtovém pásmu, jichž se omezení týká,

b) předpokládaný počet práv, která by měla být udělena,

c) podmínky, které Úřad zamýšlí stanovit v souvislosti s udělením práv k využívání rádiových kmitočtů,

d) důvody, které vedou k záměru omezit počet práv k využívání rádiových kmitočtů.

(3) Současně s uveřejněním výsledků konzultace podle odstavce 2 Úřad uveřejní oznámení o omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů, je-li toto omezení nezbytné z důvodů zajištění účelného využívání rádiových kmitočtů a není-li to v rozporu se zájmem uživatelů nebo zájmem na rozvíjení hospodářské soutěže. Na udělení omezeného počtu práv Úřad vyhlásí výběrové řízení do 1 měsíce od uveřejnění oznámení o omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů.

(4) Hodlá-li Úřad udělit další práva k využívání rádiových kmitočtů v pásmu, jehož využívání Úřad omezil podle odstavce 3, vyhlásí dodatečné výběrové řízení podle § 21. Při dodatečném výběrovém řízení musí být stanoveny stejné podmínky, práva a povinnosti spojené s využíváním rádiových kmitočtů jako u výběrového řízení podle odstavce 3.

(5) Úřad je povinen sledovat a v přiměřených intervalech nebo na základě důvodného požadavku dotčené osoby přezkoumávat, zda důvody pro omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů stále trvají. Závěry přezkoumání Úřad konzultuje s dotčenými subjekty podle § 130 a 131. Má-li Úřad na základě výsledků této konzultace za to, že důvody omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů pominuly nebo že vzhledem k zájmu uživatelů nebo zájmu na rozvíjení hospodářské soutěže je třeba omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů zrušit, Úřad omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů zruší. Úřad zároveň rozhodne, zda vydaná rozhodnutí o udělení práv k využívání rádiových kmitočtů a podmínky v nich stanovené nadále zůstávají v platnosti. Tato rozhodnutí Úřad uveřejní.

§ 21

Výběrové řízení pro přiděl rádiových kmitočtů

(1) Výběrové řízení Úřad vyhlásí za účelem udělení práv k využívání rádiových kmitočtů, je-li počet těchto práv omezen plánem využití rádiového spektra nebo omezil-li počet práv Úřad podle § 20.

(2) Podmínky účasti ve výběrovém řízení stanoví Úřad s přihlédnutím ke splnění cílů obsažených v § 5 odst. 2 až 4 a v souladu se zásadami uvedenými v § 6.

(3) Kritéria hodnocení žádostí o udělení práv k využívání rádiových kmitočtů stanoví Úřad s přihlédnutím ke splnění cílů obsažených v § 5 odst. 2 a 3 a v souladu se zásadami uvedenými v § 6. Kritéria zahrnují zejména

a) finanční, technické a odborné předpoklady podnikatele pro využívání přidělených rádiových kmitočtů,

b) dobu zahájení a způsob využívání rádiových kmitočtů,

c) předpokládanou výši investičních nákladů na výstavbu a rozvoj sítě elektronických komunikací.

(4) Úřad je oprávněn po žadateli požadovat, aby předložil nezbytné informace, kterými prokáže, že může podmínky spojené s udělením práv splnit; neposkytne-li žadatel informace, je Úřad oprávněn žádost o udělení práv zamítnout.

(5) Vyhlášení výběrového řízení Úřad uveřejní včetně

a) informace, pro které služby mají být práva k využívání rádiových kmitočtů udělena,

- b) předpokládaného počtu práv, která by měla být udělena,
- c) údajů o kmitočtech, které jsou předmětem výběrového řízení, a předpokládaný počet udělených oprávnění,
- d) podmínek spojených s právem k využívání rádiových kmitočtů,
- e) výše poplatku za udělení práv k využívání rádiových kmitočtů,
- f) podmínek účasti ve výběrovém řízení,
- g) kritérií hodnocení žádostí,
- h) lhůty pro podávání žádostí.

(6) Na výběrové řízení se přiměřeně použijí ustanovení o obchodní veřejné soutěži podle obchodního zákoníku. Po jeho vyhlášení nelze podmínky účasti ve výběrovém řízení, včetně kritérií hodnocení žádostí, měnit. Úřad je oprávněn vyhlášené výběrové řízení zrušit, a to i po lhůtě stanovené pro předkládání žádostí.

(7) Úřad zprávu o průběhu a výsledcích výběrového řízení včetně odůvodnění uveřejní nejpozději do 1 měsíce od jeho ukončení.

(8) Postupem podle odstavců 2 až 7 není dotčen převod práv vyplývajících z přidělu rádiových kmitočtů podle § 23.

§ 22

Příděl rádiových kmitočtů

(1) Přídělem rádiových kmitočtů se rozumí udělení práva k využívání rádiových kmitočtů podle podmínek, které budou držitelé přidělu stanoveny v oprávnění k využívání rádiových kmitočtů. Předseda Rady Úřadu (dále jen "předseda Rady") rozhodne o udělení přidělu rádiových kmitočtů žadateli nebo žadatelům, kteří podali žádost ve lhůtě podle § 21 odst. 5 písm. h), vyhověli všem podmínkám účasti ve výběrovém řízení a nejlépe vyhověli stanoveným kritériím hodnocení žádostí. Není-li počet žadatelů, kteří vyhověli podmínkám účasti ve výběrovém řízení, vyšší než předpokládaný počet práv, která by měla být udělena, předseda Rady výběrové řízení ukončí a rozhodne o udělení přidělu rádiových kmitočtů těmto žadatelům.

(2) Předseda Rady v rozhodnutí o přidělu rádiových kmitočtů uvede

a) označení služby nebo druhu sítě nebo technologie, pro které byla práva k využívání rádiových kmitočtů udělena, popřípadě výhradního využívání rádiových kmitočtů pro přenos specifického obsahu nebo specifických audiovizuálních služeb,

b) podmínky účelného využívání rádiových kmitočtů, popřípadě pokrytí území nebo obyvatelstva,

c) podmínky převodu práv vyplývajících z přidělu rádiových kmitočtů v souladu s § 23,

d) taxativní výčet závazků, které žadatel převzal v průběhu výběrového řízení na udělení práva k využívání rádiových kmitočtů,

e) dobu platnosti přidělu rádiových kmitočtů a

f) povinnosti vyplývající z příslušných mezinárodních dohod o využívání rádiových kmitočtů.

(3) Doba platnosti přidělu rádiových kmitočtů podle odstavce 2 písm. e) musí být přiměřená dané službě elektronických komunikací a v souladu s kmitočtovými plány, harmonizačními záměry Společenství, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, a bezpečností státu.

(4) Příděl rádiových kmitočtů lze udělit jen podnikateli zajišťujícímu veřejnou komunikační síť nebo poskytujícímu veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak 16).

(5) Příděl rádiových kmitočtů nenahrazuje oprávnění k využívání rádiových kmitočtů a neopravňuje podnikatele k využívání rádiových kmitočtů pro provoz vysílacích rádiových zařízení.

§ 23

Převod práv vyplývajících z přidělu rádiových kmitočtů

(1) Podnikatel může na jiného podnikatele převést svá práva vyplývající z přidělu rádiových kmitočtů jen s předchozím souhlasem Úřadu. Úřad udělí souhlas jen tehdy, pokud takovým převodem

a) nebude narušena hospodářská soutěž v oblasti elektronických komunikací z hlediska využívání rádiových kmitočtů,

b) nedojde ke změně podmínek ve využívání rádiových kmitočtů, jejichž využívání bylo mezinárodně harmonizováno.

(2) Podmínky a postupy pro převod práv vyplývajících z přidělu rádiových kmitočtů podle odstavce 1 stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

(3) Úřad uveřejňuje informace o převodech práv vyplývajících z přidělu rádiových kmitočtů.

§ 24

Poplatky za využívání rádiových kmitočtů

(1) Držitel oprávnění k využívání rádiových kmitočtů je povinen platit za využívání rádiových kmitočtů roční poplatky.

(2) Výše ročního poplatku podle odstavce 1 se stanoví v souladu s právními předpisy podle druhu radiokomunikační služby odstupňované v těchto mezích:

a) v pozemní pohyblivé službě v rozmezí od 1 000 Kč do 8 000 000 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na využívané šířce kmitočtového pásma, parametrech rádiového zařízení a velikosti obsluhované územní oblasti,

b) v pevné službě v rozmezí od 300 Kč do 1 200 000 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na poměru přidělené šířky kmitočtového pásma k minimální šířce kmitočtového pásma příslušného kmitočtového rastru stanoveného v plánu využití rádiového spektra, druhu rádiového směrového spoje, druhu kmitočtového pásma a parametrech rádiového zařízení,

c) u šíření a přenosu rozhlasového vysílání (rozhlasová služba) v rozmezí od 375 Kč do 180 000 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na druhu kmitočtového pásma a rozhlasového vysílání a na parametrech rádiového zařízení,

d) u šíření a přenosu televizního vysílání (rozhlasová služba) v rozmezí od 375 Kč do 18 000 000 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na druhu kmitočtového pásma a televizního vysílání a na parametrech rádiového zařízení,

e) v družicové službě v rozmezí od 1 000 Kč do 180 000 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na využívané šířce kmitočtového pásma a na technologii umožňující efektivní využití kmitočtového pásma výběrem volného kmitočtového kanálu nebo mnohonásobným přístupem k tomuto kanálu,

f) u ostatních radiokomunikačních služeb v rozmezí od 1 200 Kč do 9 600 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na parametrech rádiového zařízení a velikosti obsluhované územní oblasti.

(3) Povinnost platit poplatky podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na držitele oprávnění k využívání rádiových kmitočtů při využívání rádiových kmitočtů pro amatérskou radiokomunikační službu.

(4) Poplatky uhrazené držitelem oprávnění k využívání rádiových kmitočtů za využívání rádiových kmitočtů pro rozhlasovou službu uhradí provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání 11) bez zbytečného odkladu držiteli oprávnění k využívání rádiových kmitočtů. Využívá-li více provozovatelů rozhlasového nebo televizního vysílání tutéž síť elektronických komunikací, rozdělí se náklady podle výše jejich podílu na souhrnném datovém toku. Využívá-li datový tok pro jiné služby elektronických komunikací další osoba, vztahují se na ni povinnosti provozovatele rozhlasového nebo televizního vysílání podle tohoto ustanovení.

(5) Vláda stanoví nařízením výši, popřípadě způsob výpočtu poplatku podle odstavce 2 a dobu jeho splatnosti.

Krátkodobé oprávnění k využívání rádiových kmitočtů

(1) Úřad udělí krátkodobé oprávnění k využívání rádiových kmitočtů na základě žádosti na dobu nezbytně nutnou, nejvýše však na dobu nepřesahující 1 měsíc. Krátkodobé oprávnění je určeno pro

jednorázové účely, které nelze v dostatečném předstihu předvídat. Lze je udělit, jsou-li požadované kmitočty k dispozici a nedojde-li jejich využíváním ke škodlivé interferenci.

(2) Žádost musí být doručena Úřadu nejméně 3 pracovní dny před požadovaným termínem zahájení využívání rádiových kmitočtů.

(3) Žadatel o krátkodobé oprávnění k využívání rádiových kmitočtů je povinen za právo využívat rádiové kmitočty zaplatit jednorázový poplatek, který je splatný před udělením tohoto oprávnění. Vláda stanoví nařízením výši jednorázového poplatku v rozmezí od 500 Kč do 3 000 Kč za jeden přidělený rádiový kmitočet odstupňovaného podle druhu radiokomunikační služby.

(4) Využívání rádiových kmitočtů zahraničním subjektem na principu vzájemnosti podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nepodléhá jednorázovému poplatku.

(5) Na udělení krátkodobého oprávnění k využívání rádiových kmitočtů se nevztahuje správní řád.

(6) Udělí-li Úřad krátkodobé oprávnění k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtových pásmech určených výhradně pro rozhlasové a televizní vysílání, informuje o tom Radu pro rozhlasové a televizní vysílání.

§ 26

Odborná způsobilost

(1) Odborná způsobilost žadatele o oprávnění k využívání rádiových kmitočtů se vyžaduje pro obsluhu

a) radiotelefonních, radiotelegrafních nebo jiných vysílacích rádiových zařízení umístěných na palubách letadel a lodí zapsaných v leteckém, plavebním nebo námořním rejstříku České republiky,

b) radiotelefonních a radiotelegrafních pozemních vysílacích rádiových zařízení letecké pohyblivé služby a námořní pohyblivé služby a radiotelefonní služby na vodních cestách, 13), 17)

c) radiotelefonních a radiotelegrafních pozemních vysílacích rádiových zařízení provozovaných v pásmu krátkých vln,

d) vysílacích rádiových zařízení pro amatérskou radiokomunikační službu.

(2) Obsluhu vysílacích rádiových zařízení uvedených v odstavci 1 mohou vykonávat osoby, které mají platný průkaz odborné způsobilosti k obsluze těchto zařízení. Je-li držitelem oprávnění k využívání rádiových kmitočtů právnická osoba, je povinna zajistit, aby obsluhu vysílacích rádiových zařízení prováděla pouze osoba, která má platný průkaz odborné způsobilosti. Tuto způsobilost k obsluze vysílacích rádiových zařízení ověřuje Úřad zkouškou.

(3) Žadatel se ke zkoušce podle odstavce 2 přihlašuje písemně u Úřadu. Úřad žadateli umožní vykonání zkoušky nejpozději do 3 měsíců od doručení přihlášky.

(4) Žadateli, který prokázal odbornou způsobilost k vykonávání obsluhy vysílacích rádiových zařízení zkouškou, vydá Úřad průkaz odborné způsobilosti.

(5) Náležitosti přihlášky ke zkoušce podle odstavce 3, obecné podmínky pro vykonání zkoušky rozsah znalostí potřebných pro jednotlivé druhy odborné způsobilosti, způsob provádění zkoušek, druhy průkazů odborné způsobilosti a dobu jejich platnosti stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 4

Radiokomunikační účet

§ 27

(1) K úhradě efektivně a účelně vynaložených nákladů vzniklých držitelům oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nebo Ministerstvu obrany při využívání rádiových kmitočtů pro vojenské účely v důsledku změn ve využívání rádiového spektra z důvodů uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) a b) Úřad zřídí radiokomunikační účet, který spravuje. Prostředky radiokomunikačního účtu lze použít také k úhradě nákladů vzniklých držitelům oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nebo Ministerstvu obrany při využívání rádiových kmitočtů pro vojenské účely v důsledku odstranění vzniklé technické nekompatibility, která není důsledkem nedodržení podmínek stanovených v oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, ve všeobecném oprávnění nebo v plánu využití rádiového spektra.

(2) Radiokomunikačním účtem se rozumí účet, který není součástí státního rozpočtu. Prostředky na účtu jsou vedeny u banky a lze je použít pouze pro účely podle tohoto zákona. Zůstatek na účtu se na konci kalendářního roku převádí do roku následujícího. Úroky jsou příjmem státního rozpočtu, úhrady za bankovní služby spojené s vedením účtu jsou výdajem státního rozpočtu. Příjmy radiokomunikačního účtu tvoří část poplatků za využívané kmitočty ve výši stanovené vládou.

(3) Držitel oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nebo Ministerstvo obrany, který požaduje úhradu efektivně a účelně vynaložených nákladů z důvodů uvedených v odstavci 1, předloží Úřadu kvantifikaci těchto nákladů doloženou účetní evidencí. Úřad posoudí předloženou kvantifikaci na základě účetní evidence, technické dokumentace a dalších prvotních dokladů. Na základě výsledku svého posouzení Úřad navrženou výši efektivně a účelně vynaložených nákladů potvrdí nebo stanoví vyšší efektivně a účelně vynaložených nákladů jinou.

(4) Výkaz o hospodaření s prostředky radiokomunikačního účtu za příslušný kalendářní rok je Úřad povinen uveřejnit. Tento výkaz tvoří součást výroční zprávy o činnosti Úřadu podle § 110.

(5) Vláda stanoví nařízením způsob a výši tvorby prostředků radiokomunikačního účtu z části poplatků za právo využívat kmitočty a způsob jejich čerpání v souladu s ustanovením § 133.

Díl 5

Správa čísel, číselných řad a kódů, adres a jmen

§ 28

Povinnosti Úřadu

(1) Úřad vykonává k zajištění správy a účelného využívání čísel, číselných řad a kódů, adres a jmen, s výjimkou internetových adres, (dále jen "čísla") správu čísel pro sítě a služby elektronických komunikací, která je v souladu s harmonizačními záměry Společenství.

(2) Správou čísel se rozumí sestavování číslovacích plánů, pravidel pro tvorbu adres a jmen s výjimkou internetových adres (dále jen "číslovací plány") a provádění jejich změn, udělování, provádění změn a odnímání oprávnění k využívání čísel, evidence a kontrola jejich využívání.

(3) Úřad vede databázi přidělených čísel, která obsahuje alespoň čísla rozhodnutí, kterými byla čísla přidělena, a dobu, na kterou byla přidělena. Databáze je veřejně přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 29

Číslovací plány

(1) Číslovací plány, v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy nebo z členství v mezinárodních organizacích, obsahují pravidla pro tvorbu a využívání čísel pro veřejně dostupné služby elektronických komunikací poskytované prostřednictvím sítí elektronických komunikací.

(2) Úřad je oprávněn rozhodnout o zavedení zvláštního režimu pro volání mezi příhraničními oblastmi České republiky a k nim přilehlými příhraničními oblastmi členských států. Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen bez zbytečného odkladu o takových režimech informovat své koncové uživatele v uvedených oblastech.

(3) Držitel oprávnění k využívání čísel je povinen při změně číslovacího plánu provést na své náklady technické úpravy vyplývající z této změny. Účastník nebo uživatel nemá nárok na úhradu výdajů nebo případnou náhradu škody, která mu může vzniknout při změně čísla v důsledku změny číslovacího plánu.

(4) Číslovací plány stanoví prováděcí právní předpis.

§ 30

Oprávnění k využívání čísel

(1) Čísla z číslovacího plánu lze využívat jen na základě oprávnění k využívání čísel. Úřad rozhoduje o udělení oprávnění k využívání čísel tak, aby byla poskytnuta odpovídající čísla pro všechny veřejné komunikační sítě a veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

(2) Úřad rozhodne o udělení oprávnění k využívání čísel kterémukoli podnikateli zajišťujícímu veřejnou komunikační síť nebo poskytujícímu veřejně dostupnou službu elektronických komunikací podle všeobecného oprávnění, anebo užívajícímu tuto síť nebo službu v souladu s podmínkami zajišťujícími účelné využívání čísel, a to na základě jeho žádosti podané Úřadu.

(3) Žádost o udělení oprávnění k využívání čísel musí obsahovat

a) je-li žadatelem

1. podnikající právnická osoba, obchodní firmu, sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jméno, příjmení a bydliště osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby,

2. podnikající fyzická osoba, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, bydliště, místo podnikání, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) údaje o číslech, která jsou požadována, a účel jejich využívání,

c) požadovanou dobu využívání čísel.

(4) Žádost musí být u osob zapsaných v obchodním rejstříku doložena výpisem z obchodního rejstříku ne starším než 3 měsíce; u osob doposud nezapsaných v obchodním rejstříku ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby.

(5) Úřad rozhodne o udělení oprávnění k využívání čísel bezodkladně. Jedná-li se o čísla vyhrazená pro zvláštní účely v rámci číslovacího plánu, rozhodne Úřad ve lhůtě do 3 týdnů ode dne doručení úplné žádosti.

(6) Úřad přeruší řízení o udělení oprávnění k využívání čísel nejdéle na dobu 8 měsíců, nejsou-li vhodná čísla k dispozici.

(7) Úřad uveřejní sdělení o rozhodnutí o udělení oprávnění k využívání čísel.

(8) Úřad rozhodne, že neudělí oprávnění k využívání čísel, jestliže

a) využívání požadovaných čísel neumožňuje číslovací plán,

b) to vyžaduje dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích,

c) žadatel ani na opakovanou výzvu Úřadu a v jím stanovené lhůtě nepředložil úplnou žádost o udělení oprávnění k využívání čísel,

d) požadovaná čísla nejsou k dispozici, nebo

e) žadatel, v případě právnické osoby osoba oprávněná jednat jejím jménem, není bezúhonný.

(9) Úřad může rozhodnout, že neudělí oprávnění k využívání čísel žadateli, který má nedoplatky po lhůtě splatnosti na pokutách nebo poplatcích uložených podle tohoto zákona.

(10) Podnikatel, jemuž bylo uděleno oprávnění k využívání čísel, nesmí diskriminovat jiné podnikatele poskytující služby elektronických komunikací, pokud jde o číselné řady používané pro

přístup k jejich službám.

(11) Podnikatel může převést své oprávnění k využívání čísel na jiného podnikatele jen se souhlasem Úřadu. Pro převod oprávnění platí ustanovení § 23 obdobně. Tímto není dotčeno využívání čísel jiným podnikatelem na základě jejich přenesení podle § 34.

(12) Podání opravného prostředku proti rozhodnutí podle odstavce 5 nemá odkladný účinek.

§ 31

Udělování oprávnění k využívání čísel zvláštní ekonomické hodnoty

(1) Úřad je oprávněn, po konzultaci s dotčenými subjekty podle § 130 a 131, rozhodnout, že udělení oprávnění k využívání čísel zvláštní ekonomické hodnoty se uskuteční prostřednictvím výběrového řízení. Čísla zvláštní ekonomické hodnoty se rozumí čísla symetrická nebo lehce zapamatovatelná.

(2) Na výběrové řízení o udělení oprávnění k využívání čísel zvláštní ekonomické hodnoty se přiměřeně použijí ustanovení § 21 odst. 1 až 7. Kritéria hodnocení žádostí o udělení oprávnění k využívání čísel zvláštní ekonomické hodnoty stanoví Úřad.

(3) Lhůtu pro vydání rozhodnutí o oprávnění k využívání čísel podle § 30 odst. 5 je Úřad oprávněn prodloužit, je-li to nezbytné k zajištění řádného a transparentního průběhu výběrového řízení o udělení oprávnění k využívání čísel zvláštní ekonomické hodnoty, nejdéle však celkově o 3 týdny.

§ 32

Vydání oprávnění k využívání čísel)

(1) Úřad v oprávnění k využívání čísel uvede

a) byla-li žadatelem

1. podnikající právnická osoba, obchodní firmu, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
2. podnikající fyzická osoba, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, bydliště, místo podnikání a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) přidělená čísla,

c) označení služby, pro kterou budou čísla užívána, včetně všech požadavků spojených s poskytováním dané služby,

d) výši poplatků podle § 37, nestanoví-li tento zákon jinak,

e) dobu platnosti oprávnění k využívání čísel.

(2) Úřad dále může v oprávnění k využívání čísel uložit podmínky týkající se

a) účelného využívání čísel,

b) povinnosti zajistit přístup k operátorským službám a k informačním službám o telefonních číslech a o telefonních seznamech účastníků,

c) převodu oprávnění k využívání čísel z podnětu jeho držitele a podmínek pro takový převod,

d) jakýchkoliv závazků, které podnikatelé převzali v průběhu výběrového řízení na využívání čísel, nebo

e) povinností vyplývajících z mezinárodních dohod týkajících se využívání čísel.

Uvedené podmínky Úřad může stanovit, nestanoví-li je tento zákon, všeobecné oprávnění nebo zvláštní právní předpis.

(3) Držitel oprávnění k využívání čísel je povinen neprodleně Úřadu oznámit změnu skutečností, na základě kterých mu bylo toto oprávnění uděleno.

(4) Doba platnosti oprávnění k využívání čísel podle odstavce 1 písm. e) musí být přiměřená dané službě elektronických komunikací a v souladu s číslovacím plánem, harmonizačními záměry Společenství, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, a bezpečností státu.

§ 33

Přístup k jednotnému evropskému číslu tísňového volání a národním číslům tísňových volání

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen umožnit všem svým koncovým uživatelům, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, bezplatné volání na jednotné evropské číslo tísňového volání "112" a na národní čísla tísňového volání stanovená v číslovacím plánu (dále jen "čísla tísňového volání").

(2) Povinnost uvedená v odstavci 1 platí i pro podnikatele poskytujícího služby elektronických komunikací, který poskytuje přístup k veřejně dostupné telefonní službě.

(3) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím veřejné pevné komunikační sítě je povinen poskytovat bezodkladně a bezplatně podnikateli zajišťujícímu připojení k veřejné pevné komunikační síti subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem volání na čísla tísňového volání, aktuální osobní údaje všech svých účastníků-fyzických osob a identifikační údaje všech svých účastníků-právnických osob pro lokalizaci, popřípadě identifikaci volajícího při volání na čísla tísňových volání. Tyto údaje je poskytující podnikatel povinen průběžně aktualizovat.

(4) Podnikatel zajišťující připojení k veřejné pevné komunikační síti subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem volání na čísla tísňového volání, je povinen

a) zřídit a vést aktuální databázi údajů uvedených v odstavci 3 a

b) zajistit subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem volání na čísla tísňového volání, bezodkladné a bezplatné zpřístupnění jednotlivých údajů z databáze uvedené v písmenu a) způsobem umožňujícím dálkový přístup včetně bezodkladného a bezplatného zpětného přenosu údajů z této databáze.

Údaje vedené v databázi lze využívat jen pro lokalizaci, popřípadě identifikaci volajícího při volání na čísla tísňových volání.

(5) Podnikateli uvedenému v odstavci 4 náleží úhrada nákladů za zřízení a vedení databáze podle odstavce 4 písm. a) od subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem volání na čísla tísňového volání. Výši a způsob jejich úhrady stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť je povinen u všech volání na čísla tísňového volání bezodkladně zpřístupnit subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem těchto volání, lokalizační (§ 91) a jiné údaje, které umožňují identifikaci volajícího.

(7) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen zajistit informování veřejnosti o existenci a podmínkách používání čísel tísňového volání, zejména v telefonních seznamech, v místech umístění veřejných telefonních automatů a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(8) Podnikatel zajišťující síť elektronických komunikací nese veškeré náklady související se vznikem a přenosem volání na čísla tísňového volání a informace o tom, kde se volající nachází, ve své síti. Tato povinnost platí i pro přenos těchto volání a přenos informace o tom, kde se volající nachází, ze sítí jiných podnikatelů.

(9) V případech, kdy je ohroženo nebo přerušeno nepřetržité poskytování služby volání na čísla tísňového volání, je Úřad oprávněn rozhodnout o opatřeních nezbytných k udržení nebo obnovení tohoto poskytování a v případě potřeby uloží podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu (§ 53 odst. 1), který poskytuje veřejně dostupnou telefonní službu v pevném místě, povinnost, aby zajistil další poskytování této služby.

(10) Rozsah, formu a způsob předávání údajů podle odstavce 3, formu a způsob vedení databáze podle odstavce 4 písm. a) a rozsah, formu a způsob předávání údajů podle odstavce 4 písm. b) a odstavce 6 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 34

Přenositelnost telefonních čísel

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajistit, aby každý účastník veřejně dostupné telefonní služby poskytované na veřejné pevné nebo veřejné mobilní telefonní síti, který o to požádá, si mohl ponechat své telefonní číslo, popřípadě čísla nezávisle na podnikateli, který službu poskytuje,

a) v případě geografických telefonních čísel na určeném území,

b) v případě negeografických telefonních čísel kdekoli na území státu.

Tato povinnost se nevztahuje na přenositelnost telefonních čísel mezi veřejnými pevnými telefonními sítěmi a veřejnými mobilními telefonními sítěmi.

(2) Geografickým telefonním číslem se rozumí číslo z číslovacího plánu, kde část jeho číselné struktury obsahuje geografický význam užívaný pro směrování volání na fyzické umístění koncového bodu veřejné telefonní sítě.

(3) Negeografickým telefonním číslem se rozumí číslo z číslovacího plánu, které není geograficky vázaným číslem, zejména čísla služeb bezplatného volání, služeb se zvýšeným tarifem a účastnická čísla veřejných mobilních telefonních sítí.

(4) Technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

§ 35

Přístup k negeografickým telefonním číslům z jiného členského státu

Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen zajistit, je-li to technicky proveditelné a ekonomicky přiměřené, aby koncoví uživatelé z jiných členských států Společenství měli přístup k negeografickým telefonním číslům, která patří jeho účastníkům, s výjimkou případů, kdy se volaný účastník rozhodl z obchodních důvodů omezit přístup volajících, kteří se nacházejí v určitých geografických oblastech.

§ 36

Změna, prodloužení, odnětí a pozbytí platnosti oprávnění k využívání čísel

(1) Úřad rozhodne o změně oprávnění k využívání čísel v odůvodněných případech, kterými jsou

a) dodržení závazků vyplývajících z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v Evropské unii anebo v mezinárodních organizacích,

b) vyhlášení krizového stavu,

c) změna skutečností, na základě kterých bylo uděleno oprávnění k využívání čísel,

d) odůvodněná žádost držitele oprávnění k využívání čísel.

S výjimkou případu uvedeného v písmenech b) a d) Úřad musí o záměru učinit takové změny informovat dotčené osoby a poskytnout jim lhůtu 1 měsíc k vyjádření. V případech uvedených v písmenech a) až c) může Úřad tuto lhůtu zkrátit, nejméně však na 7 dnů. Zkrácení lhůty Úřad odůvodní.

(2) Dojde-li ke změně podle odstavce 1 písm. a) a b), hradí nezbytné náklady vyvolané touto změnou držitel oprávnění prostřednictvím Úřadu stát. Tyto náklady stát neuhradí v případě, požaduje-li žadatel oprávnění k využívání čísel i přesto, že byl Úřadem seznámen s plánovanou změnou jejich využívání a Úřad tuto skutečnost uvedl v rozhodnutí o oprávnění k využívání čísel.

(3) Na žádost držitele oprávnění k využívání čísel Úřad rozhodne o prodloužení doby platnosti tohoto oprávnění. Pokud tomu nebrání skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), Úřad dobu platnosti prodlouží, nejvýše však o dobu uvedenou v oprávnění. Dobu platnosti lze prodloužit opakovaně.

(4) Úřad je oprávněn rozhodnout o odnětí oprávnění k využívání čísel, jestliže

a) držitel oprávnění přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu bylo oprávnění uděleno, nebo

b) držitel oprávnění nesplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení oprávnění, nebo o změně oprávnění, a nápravu nezjednal ani ve lhůtě stanovené Úřadem podle § 114.

(5) Úřad rozhodne o odnětí oprávnění k využívání čísel, jestliže

a) je to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nebo z členství České republiky v Evropské unii nebo mezinárodních organizacích, anebo vyžadují-li to okolnosti po vyhlášení krizového stavu, nebo

b) držitel oprávnění o odnětí požádal.

(6) Rozhodne-li Úřad o odnětí oprávnění podle odstavce 4 písm. b), může žadatel požádat znovu o udělení oprávnění nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí oprávnění nabylo právní moci.

(7) Oprávnění k využívání čísel pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou bylo oprávnění k využívání čísel uděleno,

b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem oprávnění k využívání čísel,

c) úmrtím fyzické osoby, které bylo uděleno oprávnění k využívání čísel, nebo

d) dnem, kdy rozhodnutí Úřadu podle odstavců 4 a 5 nabylo právní moci.

§ 37

Poplatky za práva plynoucí z oprávnění k využívání čísel

(1) Držitel oprávnění k využívání čísel je povinen platit za právo využívat čísla poplatky. Využívání čísel tísňového volání se nepoplatňuje.

(2) Výši ročního poplatku podle odstavce 1 v rozmezí 1 Kč až 150 000 Kč za jedno přidělené číslo

odstupňovaného podle druhu čísla a druhu služby elektronických komunikací stanoví vláda nařízením.

Díl 6

Univerzální služba

§ 38

Oprávnění Úřadu a povinnosti podnikatelů

(1) Tímto dílem se stanoví rozsah univerzální služby, práva koncových uživatelů a povinnosti podnikatelů zajišťujících veřejně dostupné sítě a poskytujících veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Cílem je zajistit pro koncové uživatele dostupnost veřejných komunikačních sítí a služeb ve stanovené kvalitě, které uspokojí přiměřené potřeby koncových uživatelů.

(2) V rámci univerzální služby je Úřad oprávněn uložit podnikatelům povinnost poskytovat následující služby (dále jen "dílčí služba")

- a) připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti,
- b) přístup v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě,
- c) pravidelné vydávání telefonních seznamů čísel účastníků veřejně dostupné telefonní služby a přístup koncových uživatelů k těmto seznamům,
- d) informační službu o telefonních číslech účastníků veřejně dostupné telefonní služby, dostupnou pro koncové uživatele,
- e) služby veřejných telefonních automatů,
- f) přístup zdravotně postižených osob k veřejně dostupné telefonní službě rovnocenný s přístupem, který využívají ostatní koncoví uživatelé, zejména prostřednictvím speciálně vybavených telekomunikačních koncových zařízení, nebo
- g) doplňkové služby ke službám uvedeným v písmenech a) a b), kterými jsou:
 1. postupné splácení ceny za zřízení připojení k veřejné telefonní síti pro spotřebitele,
 2. bezplatné selektivní zamezení odchozích volání pro účastníka a
 3. bezplatné položkové vyúčtování ceny pro spotřebitele.

Uložením povinnosti podle písmene g) bodu 3 není dotčeno ustanovení § 64 odst. 3. Služby podle písmen a) a b) musí umožnit systém předplatného pro spotřebitele (§ 44).

(3) Podnikatelům poskytujícím veřejně dostupnou telefonní službu, kteří podali přihlášku a vyhověli podmínkám účasti ve výběrovém řízení, Úřad uloží povinnost umožnit osobám se zvláštními sociálními potřebami v souladu s § 44 a 45 výběr cen nebo cenových plánů, které se liší od cenových plánů poskytovaných za normálních obchodních podmínek, tak, aby tyto osoby měly přístup a mohly využívat dílčí služby a veřejně dostupnou telefonní službu (dále jen "zvláštní ceny"). Pro výběrové

řízení se použije přiměřeně ustanovení § 39. Využití zvláštních cen nesmí tyto osoby omezovat ve využívání všech veřejně dostupných služeb elektronických komunikací poskytovaných jinými podnikateli. Zvláštní ceny se poskytují osobě se zvláštními sociálními potřebami, která se prokáže podnikateli poskytujícímu veřejně dostupnou telefonní službu, kterému byla uložena povinnost poskytovat zvláštní ceny, doklady podle § 43 odst. 5. Ztráty vzniklé tomuto podnikateli zvláštními cenami hradí stát prostřednictvím Úřadu. Pro výpočet ztráty a její úhradu se použijí ustanovení § 48 a § 49 odst. 1 a 11 obdobně.

(4) Osobou se zvláštními sociálními potřebami se pro účely tohoto zákona rozumí koncový uživatel, který je zdravotně postiženou osobou podle § 43 odst. 4 písm. a), b), c) nebo d).

(5) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu, který poskytuje zvláštní ceny podle odstavce 3, vede pro účely kontroly čerpání cenového zvýhodnění seznam osob, které nárok na zvláštní cenu uplatnily, a seznam osob, kterým byla zvláštní cena přiznána.

(6) Poskytovatelem univerzální služby se rozumí osoba, které byla uložena povinnost poskytovat jednu nebo více dílčích služeb uvedených v odstavci 2 nebo poskytovat zvláštní ceny podle odstavce 3.

(7) Osoba, které byla zvláštní cena přiznána, je povinna informovat podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu, kterému byla uložena povinnost poskytovat zvláštní ceny, o všech skutečnostech, které mají vliv na podmínky pro poskytnutí zvláštní ceny.

(8) Vláda stanoví nařízením doklady, kterými se osoby se zvláštními sociálními potřebami prokazují podnikateli poskytujícímu veřejně dostupnou telefonní službu, který poskytuje zvláštní ceny podle odstavce 3, výši cenového zvýhodnění pro tyto osoby, náležitosti seznamů osob podle odstavce 5 a dobu uchovávání těchto seznamů.

§ 39

Určení poskytovatele univerzální služby

(1) Úřad svůj záměr uložit nebo zrušit jednotlivé povinnosti podle § 38 odst. 2 (dále jen "povinnost poskytovat univerzální službu") na celém území státu nebo na jeho části konzultuje s dotčenými subjekty podle § 130 a 131. V oznámení uvede zejména

- a) dílčí služby včetně jejich rozsahu, jež budou předmětem povinnosti poskytovat univerzální službu, a území, jehož se bude uložení povinnosti poskytovat univerzální službu týkat,
- b) odůvodnění záměru uložit povinnost poskytovat univerzální službu,
- c) podmínky, které Úřad zamýšlí stanovit v rámci povinnosti poskytovat univerzální službu.

(2) Po vyhodnocení výsledků konzultace podle odstavce 1 Úřad povinnost poskytovat dílčí službu neuloží, zjistí-li, že poskytování dotčené služby na celém území státu nebo na jeho části je zajištěno za podmínek srovnatelných s požadavky na zajištění univerzální služby podle tohoto dílu, aniž by bylo nutné povinnosti uvedené v § 38 odst. 2 uložit. Jinak vyhlásí výběrové řízení.

(3) Úřad rozhodnutím zruší uložené povinnosti uvedené v § 38 odst. 2, zjistí-li na základě konzultace podle odstavce 1, že poskytování dotčené služby na celém území státu nebo na jeho části bude zajištěno za podmínek srovnatelných s požadavky na zajištění univerzální služby podle tohoto

dílu, aniž by bylo nutné povinnosti uvedené v § 38 odst. 2 uložit. Úřad alespoň jednou za dva roky přezkoumává, zda trvají důvody, na jejichž základě byla uložena povinnost uvedená v § 38 odst. 2.

(4) Kritéria hodnocení žádostí o poskytování univerzální služby stanoví Úřad v souladu se zásadami uvedenými v § 6. Kritéria zahrnují zejména

a) finanční, technické a odborné podmínky podnikatele pro poskytování univerzální služby,

b) požadavek, aby náklady na poskytování univerzální služby v požadovaném rozsahu a kvalitě byly co nejnižší.

(5) Podmínky účasti ve výběrovém řízení stanoví Úřad v souladu se zásadami uvedenými v § 6. Příhláška podnikatele do výběrového řízení musí obsahovat konkrétní návrh výpočtu ročních čistých nákladů na poskytování univerzální služby, který je v souladu s § 48 odst. 2 až 4, a jejich předpokládanou celkovou výší.

(6) Úřad je oprávněn po žadateli požadovat, aby předložil nezbytné doklady, kterými prokáže, že může podmínky spojené s oprávněním splnit.

(7) Vyhlášení výběrového řízení Úřad uveřejní podle § 125, spolu se lhůtou pro podání přihlášek, se všemi podmínkami účasti, požadavky na kvalitu a rozsah poskytovaných služeb, a s kritérii hodnocení žádostí o poskytování univerzální služby.

(8) Úřad rozhodnutím uloží povinnost poskytovat univerzální službu podnikateli, který podal přihlášku ve lhůtě podle odstavce 7, vyhověl podmínkám účasti ve výběrovém řízení a nejlépe vyhověl stanoveným kritériím hodnocení žádostí. Odůvodněné rozhodnutí Úřad oznámí všem podnikatelům, kteří podali přihlášku ve lhůtě podle odstavce 7.

(9) Úřad ukládá povinnost poskytovat univerzální službu na celém území státu nebo na jeho části jednomu nebo několika podnikatelům tak, aby byla zajištěna v kterémkoliv pevném místě dostupnost všech dílčích služeb poskytovaných v rámci univerzální služby pro všechny koncové uživatele na celém území státu.

(10) Úřad zprávu o průběhu a výsledcích výběrového řízení a rozhodnutí o uložení povinnosti podle odstavce 8 uveřejní.

(11) Na výběrové řízení se přiměřeně použijí ustanovení o obchodní veřejné soutěži podle obchodního zákoníku.

(12) Úřad je oprávněn vyhlášené výběrové řízení zrušit, a to i po lhůtě stanovené pro předkládání žádostí. Zrušení výběrového řízení Úřad uveřejní.

(13) Nepodá-li žádný podnikatel přihlášku do výběrového řízení ve lhůtě podle odstavce 7 nebo nebude-li vybrán žádný subjekt pro nesplnění podmínek účasti nebo pro nevyhovění kritériím hodnocení žádostí, Úřad uloží rozhodnutím povinnost poskytovat univerzální službu podniku s významnou tržní silou nebo, neexistuje-li na relevantním trhu podnik s významnou tržní silou, uloží tuto povinnost subjektu, který nejlépe vyhovuje kritériím hodnocení žádostí. Úřad současně rozhodnutím stanoví v souladu s § 45 cenu, za jakou bude v takovém případě univerzální služba poskytována. Úřad provede kvalifikovaný odhad předběžné výše čistých nákladů.

Připojení k veřejné telefonní síti a přístup k veřejně dostupné telefonní službě

(1) Poskytovatel univerzální služby, jemuž byla uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. a), je povinen vyhovět všem přiměřeným požadavkům uživatelů na jedno připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti.

(2) Připojením v pevném místě k veřejné telefonní síti se rozumí zřízení a zprovoznění koncového bodu sítě v pevném místě.

(3) Poskytovatel univerzální služby, jemuž byla uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. b), je povinen vyhovět všem přiměřeným požadavkům uživatelů na přístup v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě.

(4) Přístupem v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě se rozumí provozování koncového bodu sítě.

(5) Připojení k veřejné telefonní síti a přístup k veřejně dostupné telefonní službě musí umožnit koncovým uživatelům uskutečňovat národní a mezinárodní telefonní volání, faksimilní komunikaci a přenos dat rychlostmi dostatečnými pro funkční přístup k internetu, s ohledem na technologie užívané většinou účastníků a technickou proveditelnost.

(6) Nemůže-li poskytovatel univerzální služby uvedený v odstavcích 1 a 3 z důvodů na jeho straně vyhovět přiměřenému požadavku ve lhůtě stanovené podle hodnoty parametrů kvality nebo závazných výkonnostních cílů, je povinen písemně sdělit uživateli do 1 měsíce od obdržení požadavku tuto skutečnost a lhůtu, do které jeho požadavek uspokojí, a současně o této situaci informovat Úřad.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví charakteristiky přiměřených požadavků podle odstavců 1 a 3 a podmínky přístupu k internetu podle odstavce 5.

Telefonní seznamy a informace o telefonních číslech

(1) Poskytovatel univerzální služby, jemuž byla uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. c), je v souladu s § 95 a 96 povinen vést, distribuovat, vydávat a nejméně jednou ročně aktualizovat telefonní seznam účastníků všech podnikatelů poskytujících veřejně dostupné telefonní služby. Tento telefonní seznam se vydává v tištěné formě a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Poskytovatel univerzální služby je povinen poskytnout tento telefonní seznam účastníkovi na jeho vyžádání.

(2) Poskytovatel univerzální služby, jemuž byla uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. d), je v souladu s § 96 povinen poskytovat koncovým uživatelům, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, úplnou informační službu o telefonních číslech účastníků všech podnikatelů poskytujících veřejně dostupné telefonní služby.

(3) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen

a) předat poskytovatelům univerzální služby podle odstavců 1 a 2 bezodkladně poté, co byli tito poskytovatelé určeni, osobní údaje svých účastníků-fyzických osob a identifikační údaje svých účastníků-právnických osob s výjimkou údajů těch účastníků, kteří uveřejnění odmítli,

b) alespoň jednou za 3 měsíce předávat poskytovatelům univerzální služby podle odstavců 1 a 2 aktualizaci údajů uvedených v písmenu a).

Předávající strana má nárok na úhradu účelně vynaložených nákladů. Poskytovatelé univerzální služby jsou povinni zacházet s těmito údaji nediskriminačním způsobem, zejména je zakázáno upřednostňovat informace o vlastních účastnících na úkor informací o účastnících ostatních podnikatelů poskytujících veřejně dostupné telefonní služby.

(4) Uložení povinnosti poskytovat univerzální službu podle odstavců 1 a 2 nebrání vydávání telefonních seznamů a poskytování informačních služeb o telefonních číslech jinými subjekty v souladu s § 95 a 96.

(5) Osobními údaji podle odstavce 3 jsou jméno, příjmení, popřípadě pseudonym, adresa trvalého pobytu, telefonní číslo a adresa elektronické pošty. U podnikající fyzické osoby se osobní údaje doplňují o místo podnikání. Identifikačními údaji podle odstavce 3 jsou obchodní firma nebo název nepodnikající právnické osoby, adresa sídla, popřípadě adresa sídla organizační složky, adresa a telefonní číslo provozovny a adresa elektronické pošty.

(6) Součástí telefonního seznamu nebo databáze, podle nichž se poskytují informace o telefonních číslech účastníků, mohou být pouze osobní nebo identifikační údaje v rozsahu podle odstavce 5. Na základě smlouvy lze v seznamu uveřejnit i další údaje účastníka. Osobní a identifikační údaje o účastnících, kteří prokazatelně odmítli jejich uveřejnění, nesmí být uveřejněny. Neuveřejnění je bezplatné.

§ 42

Veřejné telefonní automaty

(1) Poskytovatel univerzální služby, jemuž byla uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. e), je povinen ve stanovené geografické oblasti uspokojovat potřeby veřejnosti týkající se počtu veřejných telefonních automatů, jejich geografického pokrytí, kvality poskytované služby a dostupnosti veřejných telefonních automatů pro zdravotně postižené koncové uživatele.

(2) Poskytovatel univerzální služby uvedený v odstavci 1 je povinen zabezpečovat bezplatný přístup uživatelů

a) k veřejným telefonním automatům a nepřetržitou funkci veřejných telefonních automatů,

b) k číslům tísňových volání (§ 33) bez nutnosti použití platebních prostředků.

§ 43

Zvláštní opatření pro zdravotně postižené osoby

(1) Poskytovatel univerzální služby, jemuž byla uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. f), je povinen poskytovat zdravotně postiženým osobám přístup k veřejně dostupné telefonní službě rovnocenný s přístupem, který využívají ostatní koncoví uživatelé, včetně přístupu k číslům tísňového volání, k telefonním seznamům, k informační službě o telefonních číslech účastníků a možnost výběru operátora nebo podnikatele poskytujícího veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

(2) Poskytovatel univerzální služby podle odstavce 1 je povinen zdravotně postiženým osobám zejména

a) pronajmout nebo prodat, požádají-li o to, jedno speciálně vybavené telekomunikační koncové zařízení přiměřené jejich zdravotnímu postižení za cenu standardního telekomunikačního koncového zařízení,

b) zabezpečovat bezbariérový přístup k vybraným veřejným telefonním automatům, jejich dostupnost a zvláštní vybavení. 19)

(3) Charakteristiky funkcí speciálně vybavených telekomunikačních koncových zařízení, která jsou uvedena v odstavci 2, pro různé druhy zdravotního postižení stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Zdravotně postiženými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí

a) držitel průkazu ZTP z důvodu úplné nebo praktické hluchoty,

b) držitel průkazu ZTP/P,

c) osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost) 20) nebo, jde-li o nezletilou osobu, účastník, který o ni osobně pečuje, nebo

d) účastník, který vychovává nebo který osobně pečuje o nezletilou osobu, která mu byla svěřena do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu a která je držitelem průkazu podle písmene a) nebo b).

(5) Vláda stanoví nařízením doklady, kterými fyzická osoba prokazuje poskytovateli univerzální služby zdravotní postižení.

§ 44

Doplňkové služby

(1) Systémem předplatného se rozumí služba, jejímž prostřednictvím si spotřebitel může předplatit přístup k veřejné telefonní síti a využívání veřejně dostupných telefonních služeb.

(2) Selektivním zamezením odchozích volání se rozumí služba, která účastníku umožňuje na jeho žádost bezplatně zamezit odchozí volání na požadované typy čísel nebo skupiny čísel, je-li to technicky proveditelné.

(3) Položkovým vyúčtováním ceny se rozumí bezplatné vyúčtování ceny obsahující rozpis jednotlivých volání. Neobsahuje položky za volání, která účastník neplatí, včetně volání na čísla určená pro bezplatné volání.

(4) Poskytovatel univerzální služby je povinen umožnit uživateli přiměřenou úroveň kontroly jeho účtu, a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Přiměřenou úroveň kontroly účtu se rozumí bezplatný přístup uživatele k informacím o výši jeho hovorného a stavu jeho vyúčtování ceny, včetně informací o jím zvoleném cenovém plánu.

(5) Rozsah vyúčtování ceny uvedeného v odstavci 3 stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

§ 45

Cenová dostupnost

(1) Úřad na základě svého sledování a vyhodnocování vývoje úrovně cen univerzální služby s ohledem na spotřebitelské ceny, inflaci a průměrnou mzdu obyvatel posuzuje cenovou dostupnost univerzální služby. Za tím účelem je poskytovatel univerzální služby povinen předkládat Úřadu přehled platných cen dílčích služeb, včetně určených podmínek, a jejich změny nejpozději 1 měsíc před nabytím platnosti těchto cen.

(2) Poskytovatel univerzální služby je povinen uplatňovat jednotné ceny na území státu nebo jeho části, kde poskytuje tuto službu, a respektovat ceny stanovené Úřadem podle tohoto zákona. Úřad při zajišťování dostupnosti univerzální služby bude minimalizovat nezbytné zásahy do běžných obchodních podmínek.

§ 46

Podmínky poskytování dalších služeb

Jestliže poskytovatel univerzální služby poskytuje další služby nebo telekomunikační koncová zařízení nad rámec povinností uložených podle § 38 odst. 2 písm. a) až g) nebo povinností podle § 38 odst. 3, je povinen stanovit smluvní a všeobecné podmínky (§ 63) tak, aby účastník nemusel platit za ty služby elektronických komunikací nebo ta telekomunikační koncová zařízení, které nejsou nezbytné nebo nejsou vyžadovány pro poskytnutí požadované dílčí služby.

§ 47

Kvalita univerzální služby

(1) Poskytovatel univerzální služby je povinen plnit hodnoty parametrů kvality a výkonnostní cíle jednotlivých dílčích služeb.

(2) Poskytovatel univerzální služby je povinen každoročně uveřejňovat a současně Úřadu předkládat informace o výsledcích poskytování univerzální služby a vyhodnocení výkonnostních cílů podle stavu k 31. prosinci kalendářního roku, a to nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku.

(3) Úřad je oprávněn opatřením obecné povahy stanovit obsah, formu a způsob uveřejnění informací podle odstavce 2 s cílem, aby koncoví uživatelé měli přístup k úplným, srovnatelným a přehledným údajům.

(4) V případě důvodných pochybností ohledně přesnosti a srovnatelnosti údajů o plnění výkonnostních cílů, které poskytovatel univerzální služby předkládá Úřadu podle odstavce 2, je Úřad oprávněn rozhodnout o ověření těchto údajů třetím subjektem, u něhož je zajištěna nestrannost a nezávislost na poskytovateli univerzální služby. Náklady na ověření nese dotčený poskytovatel univerzální služby.

(5) Parametry kvality univerzální služby, jejich mezní hodnoty a výkonnostní cíle stanoví prováděcí právní předpis.

§ 48

Výpočet čistých nákladů na poskytování univerzální služby

(1) Úřad vypočítá čisté náklady na poskytování univerzální služby postupem podle odstavců 2 až 7. Byl-li poskytovatel univerzální služby vybrán ve výběrovém řízení, vychází Úřad z výpočtu čistých nákladů na poskytování univerzální služby navrženého poskytovatelem v přihlášce do výběrového řízení podle § 39 odst. 5.

(2) Čistými náklady se rozumí náklady, které se vypočítají jako rozdíl mezi efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu a efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele bez povinnosti poskytovat univerzální službu, včetně přiměřené míry návratnosti investic a se zohledněním nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat univerzální službu, a se zohledněním tržních výhod, které vznikly podnikateli při poskytování univerzální služby. Čisté náklady se počítají za kalendářní rok, v němž měl poskytovatel univerzální služby povinnost poskytovat dílčí službu (dále jen "zúčtovací období").

(3) Čisté náklady mohou zahrnovat pouze náklady na plnění povinností uvedených v § 38 odst. 2. Výpočet čistých nákladů na splnění jednotlivých povinností uložených v rámci univerzální služby se provádí pro každou povinnost odděleně; je zakázáno dvojí zaúčtování jakýchkoli přímých nebo nepřímých nákladů a tržních výhod.

(4) Celkové čisté náklady na poskytování univerzální služby všemi dotčenými podnikateli se vypočítají jako součet čistých nákladů na splnění jednotlivých povinností uložených v rámci univerzální služby.

(5) Úplné podklady umožňující správný výpočet čistých nákladů za zúčtovací období předloží poskytovatel univerzální služby Úřadu do 31. července kalendářního roku následujícího po zúčtovacím období. Poskytovatel univerzální služby odpovídá za správnost a úplnost jím předloženého výpočtu a předložených dokladů a podkladů. Výpočet čistých nákladů provádí Úřad na základě výpočtu čistých nákladů, provedeného poskytovatelem univerzální služby podle odstavců 2 a 3 a účetních dokladů, popřípadě dalších podkladů poskytovatele univerzální služby, kterými musí být tyto výpočty doloženy. Pokud Úřad zjistí, že podklady poskytovatele univerzální služby jsou neúplné nebo mají nedostatky, stanoví poskytovateli přiměřenou lhůtu k jejich doplnění, popřípadě k opravě. Neprovede-li poskytovatel ve stanovené lhůtě nápravu, Úřad nezahrne náklady na splnění povinnosti uložené v rámci univerzální služby, které se neúplná či nedostatečná dokumentace týká, do čistých nákladů na poskytování univerzální služby.

(6) Úřad ověří správnost a úplnost podkladů do 6 týdnů od jejich předložení nebo doplnění podle odstavce 5, popřípadě ověřením pověří třetí subjekt, u něhož je zajištěna nestrannost a nezávislost na poskytovateli univerzální služby. Závěry ověření, výsledek a způsob výpočtu čistých nákladů na

poskytování univerzální služby Úřad uveřejní. Chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti Úřad opraví a bezodkladně uveřejní.

(7) Postup Úřadu při výpočtu a stanovení čistých nákladů na poskytování univerzální služby, včetně kritérií posuzování neúnosné zátěže, postupu pro výpočet čistých nákladů na poskytování dílčí služby, postup pro vymezení tržních výhod podle odstavce 2 a doklady, kterými musí být tyto výpočty doloženy, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 49

Financování univerzální služby

(1) Žádost o úhradu čistých nákladů je poskytovatel univerzální služby povinen podat Úřadu nejpozději do 31. července kalendářního roku následujícího po zúčtovacím období.

(2) Úřad určí, zda výše čistých nákladů na poskytování univerzální služby stanovená podle § 48 představuje pro jejího poskytovatele neúnosnou zátěž.

(3) K úhradě čistých nákladů Úřad zřídí účet univerzální služby (dále jen "účet"), který spravuje. Účet není součástí státního rozpočtu. Prostředky účtu jsou vedeny u banky a lze je použít pouze pro účely podle tohoto zákona. Zůstatek na účtu se na konci kalendářního roku převádí do roku následujícího. Úroky jsou příjmem státního rozpočtu, úhrady za bankovní služby spojené s vedením účtu jsou výdajem státního rozpočtu.

(4) Příjmy účtu tvoří platby plátců, penále podle odstavce 11, případně návratná finanční výpomoc od státu, která je splatná do 2 roků. Úřad vede evidenci plátců. Výdaji účtu jsou platby poskytovatelům univerzální služby a splátky návratné finanční výpomoci od státu. Výdaje hradí plátcí.

(5) Plátcem je každý podnikatel, včetně poskytovatele dotčené univerzální služby, poskytující na území České republiky v zúčtovacím období propojení a přístup k veřejně dostupné síti elektronických komunikací, veřejně dostupnou telefonní službu, službu pronájmu okruhů, službu přístupu k internetu nebo jinou veřejně dostupnou datovou službu, bez ohledu na to, zda je na území České republiky usazen nebo nikoliv. Výše platby plátce nesmí překročit v jednom zúčtovacím období jedno procento jeho výnosů z těchto služeb.

(6) Za plátce se nepovažuje podnikatel, jehož výnosy v zúčtovacím období z poskytování veřejně dostupné telefonní služby, služby přístupu k internetu nebo jiné veřejně dostupné datové služby jsou v souhrnu nižší než 10 000 000 Kč.

(7) Úřad stanoví opatřením obecné povahy procentní podíly výnosů za poskytování služeb uvedených v odstavci 5 jednotlivých plátců na celkových výnosech za poskytování služeb uvedených v odstavci 5 všech plátců v daném zúčtovacím období.

(8) Úřad podle procentního podílu určeného podle odstavce 7 bezodkladně stanoví z čistých nákladů stanovených podle § 48 a z případné splátky návratné finanční výpomoci od státu výši platby plátce. Na stanovenou výši platby Úřad vystaví platební výměr. 21) Povinnost provést platbu vzniká plátcí dnem uvedeným v platebním výměru.

(9) V případě, že výše platby překročí jedno procento výnosů plátce, uhradí rozdíl Úřad.

(10) Úřad bezodkladně po obdržení plateb na účet převede peněžní prostředky poskytovateli univerzální služby na úhradu čistých nákladů stanovených postupem podle § 48 po odečtení výše jeho platby podle odstavce 8.

(11) Došlo-li k čerpání finančních prostředků z účtu na základě nesprávných nebo neúplných údajů poskytovatele univerzální služby, je tento poskytovatel povinen neoprávněně čerpané finanční prostředky vrátit nejpozději do 15 dnů ode dne výzvy učiněné Úřadem. Zároveň je poskytovatel univerzální služby povinen zaplatit penále ve výši 1 promile denně z neoprávněně čerpaných prostředků, nejvýše však do výše této částky. Penále je příjmem účtu. Úřad může z důvodu zamezení tvrdosti penále snížit nebo prominout.

(12) Došlo-li na základě nesprávných nebo neúplných údajů poskytnutých plátcem ke stanovení nižšího procentního podílu tohoto plátce, stanoví Úřad na základě opraveného výpočtu procentního podílu povinnost tomuto plátcovi uhradit rozdíl mezi původně stanovenou výší platby a novou platební povinností platebním výměrem. Takto uhrazená částka bude použita pro úhradu čistých nákladů vypočítaných za nejbližší následující zúčtovací období.

(13) Při vybírání a vymáhání plateb Úřad postupuje podle zvláštního právního předpisu 22) obdobně. Pro tyto účely se na prostředky na účtu hledí jako na prostředky státního fondu.

(14) Úřad zruší účet v případě, že po dobu 3 let z něj nebyla provedena úhrada čistých nákladů a nebylo určeno, že poskytování univerzální služby představuje pro jejího poskytovatele neúnosnou zátěž. V případě zrušení účtu Úřad zůstatek na účtu převede na radiokomunikační účet.

§ 50

Obsah výroční zprávy univerzální služby

(1) Úřad uveřejní výroční zprávu za dané zúčtovací období, jejíž součástí je alespoň

a) výsledek výpočtu čistých nákladů na splnění jednotlivých povinností uložených v rámci univerzální služby a celkové čisté náklady na poskytování univerzální služby,

b) výše plateb jednotlivých plátců, která byla stanovena Úřadem podle § 49, a výše jednotlivých plateb skutečně poukázaných na účet,

c) určení tržních výhod, které vznikly poskytovatelům univerzální služby v souvislosti s jejím poskytováním, včetně jejich peněžního vyčíslení, a

d) výkaz o hospodaření s prostředky účtu.

(2) Výroční zpráva univerzální služby tvoří součást výroční zprávy o činnosti Úřadu podle § 110.

Díl 7

Analýza relevantních trhů a určení podniku s významnou tržní silou

Analýza relevantních trhů

(1) Úřad provádí v intervalu 1 až 3 let analýzu relevantních trhů stanovených podle § 52 za účelem zjištění, zda tyto trhy jsou efektivně konkurenční. Analýzu trhu Úřad vydává jako opatření obecné povahy. Interval těchto analýz Úřad zvolí podle situace ve vývoji tržních podmínek. Efektivně konkurenčním trhem není trh, na němž působí jeden nebo více podniků s významnou tržní silou a kde nápravná opatření vnitrostátního práva nebo práva Společenství v oblasti hospodářské soutěže nepostačují k řešení daného problému. Informaci o zahájení provádění analýzy relevantního trhu Úřad uveřejní.

(2) Výsledky analýzy Úřad po konzultaci podle § 130 a 131 uveřejní včetně stanoviska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. V případě zjištění, že trh není efektivně konkurenční, Úřad jako součást výsledků analýzy uvede návrh na stanovení podniku s významnou tržní silou a návrh povinností uvedených v odstavci 3, 4 nebo 9, které hodlá uložit za účelem nápravy.

(3) Úřad podle výsledku analýzy relevantního trhu stanoví rozhodnutím podnik s významnou tržní silou a uloží mu jednu nebo zároveň několik z následujících povinností

a) průhlednosti podle § 82,

b) nediskriminace podle § 77 a 81,

c) oddělené evidence nákladů a výnosů podle § 86,

d) přístupu k specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům podle § 84,

e) poskytování služby pronájmu okruhů, v rozsahu minimálního souboru pronajímaných okruhů, na celém území státu nebo jeho části podle § 76,

f) umožnění volby a předvolby operátora podle § 70 odst. 1, nebo

g) související s regulací cen podle § 56 a 57.

Účastníkem tohoto řízení je pouze podnik, o jehož právech a povinnostech má být rozhodováno.

(4) Úřad je oprávněn kromě povinností uvedených v odstavci 3 uložit rozhodnutím podnikům s významnou tržní silou jiné povinnosti týkající se přístupu. Úřad uloží tyto jiné povinnosti po obdržení souhlasného stanoviska Komise.

(5) Pokud povinnosti podle odstavců 3, 4 a 9 na relevantním trhu již existují, Úřad rozhodne o jejich zachování, změně nebo zrušení.

(6) Zjistí-li Úřad na základě zpracované analýzy, že relevantní trh je efektivně konkurenční, rozhodne o zrušení povinností uložených podle odstavců 3, 4 a 9.

(7) Rozhodnutí podle odstavců 3 až 6 Úřad uveřejní podle § 125.

(8) V případě nadnárodních trhů Úřad postupuje v souladu s právem Společenství a provede společně s dotčenými národními regulačními úřady analýzu relevantního trhu a popřípadě stanoví rozhodnutím podnik s významnou tržní silou na daném trhu. Po projednání s dotčenými národními regulačními úřady Úřad rozhodne o uložení, zachování, změně nebo zrušení povinností uvedených v odstavcích 3, 4 a 9. Nadnárodním trhem se pro účely tohoto zákona rozumí trh přesahující území České republiky, který zasahuje území Společenství nebo jeho podstatnou část.

(9) Stanovil-li Úřad podle odstavce 3 podnik s významnou tržní silou na některém relevantním trhu pro koncové uživatele a dospěl-li po provedení konzultace v souladu s § 130 a 131 k závěru, že nápravy nebude dosaženo uložení povinností podle odstavce 3, je oprávněn tomuto podniku nebo těmto podnikům rozhodnutím zakázat

- a) neodůvodněné nebo nepřiměřené zvýhodňování některých koncových uživatelů,
- b) nepřiměřené vzájemné vázání služeb,
- c) účtování neúměrně vysokých cen, nebo
- d) omezování hospodářské soutěže stanovením dumpingových cen.

§ 52

Relevantní trh

(1) Úřad stanoví opatřením obecné povahy pro účely tohoto zákona relevantní trhy v oboru elektronických komunikací, včetně kritérií pro hodnocení významné tržní síly, s přihlédnutím k rozhodnutím, doporučením a pokynům Komise. 23) V odůvodnění opatření obecné povahy Úřad uvede kromě svého zdůvodnění i stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

(2) V případě, že Úřad hodlá vymezit další relevantní trhy, než jsou stanoveny opatřením podle odstavce 1, návrh vymezení takových trhů konzultuje podle § 130 a 131.

§ 53

Podnik s významnou tržní silou

(1) Právnícká nebo fyzická osoba vykonávající v jakékoliv formě trvalou hospodářskou nebo obchodní činnost v oblasti elektronických komunikací, která má samostatně nebo ve spojení s jedním nebo více subjekty na relevantním trhu takové ekonomické postavení, které jí umožňuje chovat se ve značně míře nezávisle na konkurenci, zákaznících a spotřebitelích, je podnikem s významnou tržní silou.

(2) Podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu se považuje za podnik s významnou tržní silou i na úzce souvisejícím trhu, pokud vazby mezi těmito trhy umožňují přenesení tržního vlivu z

relevantního trhu na související trh, a tím vedou k posílení celkové tržní síly tohoto subjektu.

(3) Na relevantním trhu může být označen jeden subjekt jako podnik se samostatnou významnou tržní silou nebo více subjektů se společnou významnou tržní silou.

(4) Kritéria pro posuzování, zda má více subjektů společnou významnou tržní sílu, stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 8

Ceny a regulace cen

Ceny

§ 54

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací a poskytovatel univerzální služby je povinen

a) uveřejnit ceny služeb a jejich změny, včetně určených podmínek, podle zvláštního právního předpisu 24) před nabytím platnosti těchto cen, a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup,

b) předkládat platné ceny služeb a jejich změny, včetně určených podmínek bezodkladně Úřadu.

(2) Úřad uveřejňuje srovnávací přehled o aktuálních cenách, kvalitě a podmínkách poskytování veřejně dostupné telefonní služby jednotlivých podnikatelů, a to ve formě, která umožňuje koncovým uživatelům tyto údaje jednoduchým způsobem vzájemně porovnat.

§ 55

(1) Podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle § 34, a podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který je povinen poskytovat službu podle § 70, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.

(2) Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika.

(3) V případě, že ceny za poskytování služeb podle § 34 nebo § 70 jsou účtovány přímo účastníkovi, je dotčená osoba povinna sjednat tyto ceny tak, aby neodrazovaly účastníky od využívání těchto služeb.

(4) Podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který poskytuje službu pronájmu okruhů, sjedná ceny okruhů patřících do minimálního souboru pronajímaných okruhů tak, aby

a) byly nezávislé na způsobu použití, který uživatelé pronajatých okruhů zavedou,

b) cena za zřízení a cena za pronájem okruhu byla sjednána odděleně.

(5) Podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který poskytuje službu minimálního souboru pronajímaných okruhů, může v konkrétním případě sjednat ceny nebo dodací podmínky jiné, než jsou jím uveřejněné ceny a dodací podmínky této služby, jen se souhlasem Úřadu. Úřad o souhlasu rozhodne.

§ 56

Regulace cen

(1) Při regulaci cen v oblasti elektronických komunikací postupuje Úřad podle tohoto zákona. Regulací cen se rozumí stanovení nebo přímé usměrňování výše cen bez daně z přidané hodnoty.

(2) Úřad je oprávněn uplatnit regulaci cen, včetně podmínek ovlivňujících cenu, za univerzální službu poskytovanou poskytovatelem univerzální služby a za služby poskytované podnikem s významnou tržní silou na relevantním trhu rozhodnutím o ceně.

(3) Úřad sleduje a vyhodnocuje vývoj úrovně cen, jež jsou nebo mohou být podle odstavce 2 předmětem regulace cen v oblasti elektronických komunikací.

(4) Úřad je povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla pfinejmenším nákladová; to neplatí pro služby podle § 43.

§ 57

Uplatnění regulace cen

(1) V případě, že analýza relevantního trhu souvisejícího s propojením nebo přístupem provedená podle § 51 prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že dochází k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů, a jestliže by opatření podle § 51 odst. 3 písm. a) až f) nevedla k nápravě, je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen na tomto relevantním trhu vydáním rozhodnutí o ceně.

(2) V případě, že analýza relevantního trhu pro koncové uživatele provedená podle § 51 prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční, a jestliže by opatření podle odstavce 1 nevedlo k nápravě, je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen na tomto relevantním trhu vydáním rozhodnutí o ceně.

(3) Při uplatnění regulace cen podle odstavců 1 a 2 vůči podniku s významnou tržní silou je Úřad povinen v rozhodnutí o ceně zohlednit investice provedené dotčeným podnikem, příslušná rizika a umožnit mu návratnost investic v přiměřeném časovém období.

(4) Jestliže cena uplatněná podle § 55 odst. 3 odrazuje účastníka od využívání služeb podle § 34 nebo § 70, je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen těchto služeb vydáním rozhodnutí o ceně. Při uplatnění regulace ceny za přenositelnost telefonních čísel pro účastníky Úřad nesmí stanovit specifické nebo společné ceny.

§ 58

Způsob regulace cen

(1) Způsoby regulace cen, které je Úřad oprávněn uplatnit za podmínek stanovených v § 57, jsou

a) stanovení minimálních nebo maximálních cen,

b) usměrňování vývoje cen stanovením podmínek, kterými jsou

1. maximální rozsah možného zvýšení ceny ve vymezeném období,
2. maximální podíl, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo
3. závazný postup při tvorbě ceny nebo při její kalkulaci, včetně povinnosti nákladové orientace, stanovení efektivně a účelně vynaložených nákladů a přiměřeného zisku,

c) časově omezený zákaz zvyšování cen nad dosud platnou úroveň na relevantním trhu (dále jen "cenové moratorium"); cenové moratorium lze stanovit nejdéle na dobu 12 měsíců.

(2) Při regulaci ceny podle odstavce 1 písm. a) může Úřad stanovit cenu vycházející z cen srovnatelných trhů.

(3) Způsoby regulace cen lze účelně spojovat.

§ 59

Rozhodnutí o ceně

(1) Rozhodnutí o ceně musí obsahovat v odůvodnění i metodu postupu Úřadu, která byla podkladem k rozhodnutí. Úřad návrh rozhodnutí o ceně konzultuje podle § 130 a 131.

(2) Rozhodnutí o ceně Úřad uveřejní.

§ 60

Povinnosti podniku s významnou tržní silou

(1) Podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který má na základě rozhodnutí Úřadu povinnost nákladové orientace cen, je povinen na žádost Úřadu prokázat, že uplatněné ceny jsou

nákladově orientované a jsou v souladu s metodikou oddělené evidence nákladů podle § 86. Pro kontrolu výpočtu nákladů může Úřad použít metody, které nejsou závislé na metodách používaných dotčeným podnikem s významnou tržní silou, popřípadě použít ceny srovnatelných trhů.

(2) Dojde-li Úřad na základě kontroly podle odstavce 1 k závěru, že dotčená osoba neplní povinnosti nákladové orientace cen, uloží tomuto subjektu rozhodnutím povinnost tyto ceny upravit. Toto rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění.

HLAVA IV

Práva a povinnosti podnikatelů, účastníků, spotřebitelů a koncových uživatelů

Díl 1

Poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a zajišťování veřejných komunikačních sítí

§ 61

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen poskytovat tuto službu nepřetržitě po všechny dny v roce, nestanoví-li zákon jinak, a v kvalitě stanovené podle 71.

(2) V případech, kdy je ohroženo nebo přerušeno nepřetržitě poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, je Úřad oprávněn rozhodnout o opatřeních nezbytných k udržení nebo obnovení tohoto poskytování a v případě potřeby uloží podnikateli, který poskytuje dílčí službu podle § 38 odst. 2, aby zajistil další poskytování této dílčí služby těm uživatelům, u kterých je její nepřetržitě poskytování ohroženo nebo přerušeno.

(3) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen zajistit nepřetržitý přístup k číslům tísňového volání.

(4) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen vést aktuální databázi všech svých účastníků veřejně dostupné telefonní služby. Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím mobilní sítě elektronických komunikací v této databázi vede rovněž jemu dostupné údaje o aktivovaných předplacených kartách v jeho mobilní síti. Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je oprávněn pro účely databáze účastníků získávat a používat jejich rodná čísla.

(5) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací neodpovídá při poskytování této služby za obsah přenášených zpráv.

(6) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajišťovat uskutečnění všech mezinárodních volání do Evropského telefonního číslovacího prostoru. Právo podnikatele na úhradu nákladů za přenos těchto volání v jeho síti není tímto dotčeno.

§ 62

(1) Podnikatel zajišťující sítě elektronických komunikací, nebo poskytující služby elektronických komunikací je povinen používat pro poskytování služeb, určování technických rozhraní a síťových funkcí v míře nezbytně nutné pro zabezpečení interoperability služeb a k rozšíření možností výběru pro uživatele normy a specifikace, jejichž seznam je uveřejňován v Úředním věstníku Evropské unie jako základ pro podporu harmonizovaného zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, přířazených prostředků a doplňkových služeb.

(2) Pokud normy nebo specifikace podle odstavce 1 nebyly uveřejněny, použijí se normy nebo specifikace přijaté evropskými organizacemi pro normalizaci. Pokud takové normy a specifikace neexistují, použijí se přiměřeně mezinárodní normy nebo doporučení přijatá Mezinárodní telekomunikační unií (ITU), Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO) nebo Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC).

(3) S využitím norem a specifikací uvedených v odstavcích 1 a 2 Úřad sestavuje síťové plány, které jsou podnikatelé zajišťující sítě elektronických komunikací nebo poskytující služby elektronických komunikací povinni dodržovat. Síťové plány Úřad uveřejní.

§ 63

Uveřejňování informací a náležitosti smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen uveřejnit v každé své provozovně a též způsobem umožňujícím dálkový přístup pro koncové uživatele tyto údaje a jejich změny:

a) své jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo nebo obchodní firmu, jde-li o fyzickou podnikající osobu, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo (místo podnikání) a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,

b) popis nabízené veřejně dostupné telefonní služby, zaručenou úroveň její kvality, včetně informace o možnostech selektivního zamezení volání,

c) nabídku druhů servisních služeb,

d) podrobné údaje týkající se cen a cenových plánů a jejich struktury, včetně cenových plánů pro osoby s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami,

e) údaje o poskytování služeb pro zdravotně postižené osoby,

f) údaje o způsobu získávání aktuálních informací o všech platných cenách poskytovaných služeb,

g) údaje o poskytování informačních a operátorských služeb a telefonních seznamů,

h) informaci o termínech a způsobu vyúčtování ceny a placení, včetně druhů vyúčtování,

i) podmínky pro obnovení a ukončení služby,

j) způsob uplatnění reklamace vad poskytované služby a reklamace vyúčtování cen za poskytnuté

služby, včetně údajů o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci uplatnit,

k) informaci o způsobech náhrady škody, které budou použity v případě nedodržení úrovně kvality služby nebo v případě přerušování poskytování služby ze zavinění podnikatele poskytujícího službu,

l) informaci o způsobu řešení sporů týkajících se předmětu smlouvy mimo soudní nebo správní řízení,

m) informace o právech koncových uživatelů týkajících se univerzální služby a o doplňkových službách,

n) všeobecné podmínky veřejně dostupné telefonní služby.

(2) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen vypracovat návrh smlouvy o poskytování této služby, který musí obsahovat náležitosti uvedené v odstavci 3, a uveřejnit ho v každé své provozovně a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Součástí návrhu smlouvy jsou všeobecné podmínky veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

(3) Smlouva s uživatelem musí obsahovat

a) u podnikatele poskytujícího služby jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo nebo obchodní firmu, jde-li o fyzickou podnikající osobu, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo (místo podnikání) a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,

b) je-li uživatelem

1. podnikající právnická osoba, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jméno, příjmení a bydliště osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby,

2. podnikající fyzická osoba, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, bydliště, místo podnikání a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

3. nepodnikající osoba, jméno a příjmení, bydliště, datum narození a rodné číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, nebo název a sídlo, popřípadě sídlo organizační složky na území České republiky, popřípadě identifikační číslo právnické osoby,

c) popis poskytované služby, zaručenou úroveň její kvality a datum zahájení jejího poskytování,

d) nabídku druhů servisních služeb,

e) údaje o způsobu získávání aktuálních informací o všech platných cenách služeb,

f) informaci o termínech a způsobu vyúčtování ceny a placení,

g) dobu, na kterou je smlouva uzavřena, a výpovědní dobu,

h) podmínky pro obnovení a ukončení služby,

i) způsob uplatnění reklamace vad poskytované služby a reklamace vyúčtování cen za poskytnuté služby, včetně údajů o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci uplatnit,

j) smluvní pokuty za nedodržení nebo porušení smluvních povinností,

k) ujednání o náhradě škody a vrácení peněz, která budou použita v případě nedodržení úrovně kvality služby stanovené ve smlouvě nebo v případě přerušování poskytování služby ze zavinění podnikatele poskytujícího službu,

l) informaci o způsobu řešení sporů týkajících se předmětu smlouvy mimo soudní nebo správní řízení,

m) způsob vyrozumění účastníka o změně smluvních podmínek.

(4) Uživatel, který požaduje připojení k veřejné komunikační síti nebo přístup k veřejně dostupné službě elektronických komunikací, má právo uzavřít smlouvu s jedním nebo s více podnikateli, kteří takové služby poskytují.

(5) Úřad je oprávněn rozhodnout o změně všeobecných podmínek pro veřejně dostupnou telefonní službu, jsou-li v rozporu s tímto zákonem nebo prováděcími právními předpisy k tomuto zákonu.

(6) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen na své náklady nejméně 1 měsíc před nabytím účinnosti podstatné změny smluvních podmínek, která pro účastníka představuje jejich zhoršení, odpovídajícím způsobem vyrozumět účastníka o této změně a současně jej informovat o jeho právu vypovědět smlouvu bez sankce, jestliže nové podmínky nebude akceptovat. Účastník má právo bez sankce vypovědět smlouvu na základě oznámení o návrhu podstatných změn smluvních podmínek, které představuje jejich zhoršení.

§ 64

Vyúčtování ceny, reklamace

(1) Účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, je povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

(2) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím veřejné telefonní sítě je povinen elektronicky nebo v tištěné formě poskytovat bezplatně podle výběru účastníka, popřípadě uživatele, tato vyúčtování ceny za poskytnuté služby:

a) vyúčtování ceny podle druhu služby, nebo

b) souhrnné vyúčtování ceny jednou položkou.

Vyúčtování ceny neobsahuje položky za volání, která účastník neplatí, včetně volání na čísla určená pro bezplatné volání. U předplacených karet se vyúčtování ceny neposkytuje.

(3) Je-li podnikatel uvedený v odstavci 2 poskytovatelem univerzální služby s povinností podle § 38 odst. 2 písm. g) bodu 3, poskytne spotřebiteli jen jedno bezplatné vyúčtování ceny podle výběru spotřebitele.

(4) Podnikatel, včetně poskytovatele univerzální služby, který předkládá vyúčtování ceny obsahující rozpis jednotlivých volání, poskytne na žádost účastníka za úplaty i vhodnou alternativu tohoto vyúčtování ceny zajišťující zvýšenou ochranu soukromí účastníka, například neuvedením části

volaného čísla ve vyúčtování ceny.

(5) Po dohodě s účastníkem, popřípadě uživatelem, podnikatel předloží vyúčtování ceny i v jiné formě než tištěné.

(6) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím veřejné telefonní sítě je povinen ve vyúčtování ceny vyznačit zúčtovací období, které nesmí být delší než 90 kalendářních dnů a v případě poskytování univerzální služby 35 kalendářních dnů, nedohodne-li s účastníkem jiné období, a zajistit podání vyúčtování ceny tak, aby mohlo být účastníkovi dodáno do 15 dnů ode dne ukončení zúčtovacího období, a to způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem 2) nebo jiným způsobem, byl-li tento jiný způsob dodání s účastníkem, popřípadě uživatelem dohodnut.

(7) Účastník, popřípadě uživatel má právo uplatnit reklamaci na vyúčtování ceny nebo na poskytovanou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.

(8) Reklamaci na vyúčtování ceny je účastník, popřípadě uživatel oprávněn uplatnit bez zbytečného odkladu, nejpozději do 2 měsíců ode dne dodání vyúčtování ceny za poskytnutou službu, jinak právo zanikne. Není-li vzhledem k druhu poskytované služby vyúčtování ceny dodáváno, je oprávněn reklamaci uplatnit do 2 měsíců ode dne poskytnutí služby. Podání reklamace nemá odkladný účinek, Úřad je však v odůvodněných případech oprávněn na žádost účastníka, popřípadě uživatele rozhodnout, že podání reklamace má odkladný účinek. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(9) Reklamaci na poskytovanou službu je účastník, popřípadě uživatel oprávněn uplatnit bez zbytečného odkladu, nejpozději do 2 měsíců ode dne vadného poskytnutí služby, jinak právo zanikne.

(10) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím veřejné telefonní sítě je povinen vyřídit reklamaci na vyúčtování ceny nebo na poskytování služby bez zbytečného odkladu, nejpozději do 1 měsíce ode dne doručení reklamace. Vyžaduje-li vyřízení reklamace projednání se zahraničním provozovatelem, je povinen reklamaci vyřídit nejpozději do 2 měsíců ode dne jejího dodání.

(11) Pokud se strany nedohodnou jinak, je podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím veřejné telefonní sítě povinen v případě, že dojde k vyúčtování ceny za službu v neprospěch účastníka, vrátit mu rozdíl ceny způsobem a ve lhůtách stanovených všeobecnými podmínkami služby, nejpozději však do 1 měsíce od vyřízení reklamace. Po splnění těchto povinností a uspokojení těchto práv uživatele není podnikatel poskytující službu povinen uhrazovat uživatelům služby náhradu škody, která jim vznikne v důsledku přerušení služby.

(12) Pokud službu bylo možno využít jen částečně, anebo ji nebylo možno využít vůbec pro závadu technického nebo provozního charakteru na straně podnikatele poskytujícího službu, je tento povinen zajistit odstranění závady a přiměřeně snížit cenu nebo po dohodě s účastníkem zajistit poskytnutí služby náhradním způsobem. Podnikatel poskytující službu elektronických komunikací není povinen uhrazovat jejím uživatelům náhradu škody, která jim vznikne v důsledku přerušení služby nebo vadného poskytnutí služby.

(13) Rozsah vyúčtování ceny podle odstavce 2 písm. a) stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím veřejné telefonní sítě je povinen před započatím poskytování služby prokazatelně upozornit účastníka na důsledky neplacení telefonních účtů. Náklady za prokazatelné upozornění hradí podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.

(2) Nezaplatil-li účastník ve lhůtě splatnosti uvedené na vyúčtování ceny za poskytnuté služby, podnikatel uvedený v odstavci 1 jej prokazatelně upozorní a stanoví náhradní lhůtu plnění ne kratší než 1 týden ode dne dodání upozornění. Po marném uplynutí náhradní lhůty může podnikatel účastníku omezit poskytování dotčené samostatně účtované služby zamezením aktivního přístupu ke službě, s výjimkou uskutečňování volání na čísla tísňového volání. Cena za prokazatelné upozornění musí být nákladově orientovaná.

(3) Podnikatel uvedený v odstavci 1 může ukončit smluvní vztah nebo nezřídít účastníkovi přístup k veřejně dostupné službě elektronických komunikací v případech, kdy účastník úmyslně uvedl nesprávné osobní nebo identifikační údaje nebo soustavně opožděně platil nebo soustavně neplatil cenu za služby uvedené ve vyúčtování ceny, a to pouze po prokazatelném upozornění účastníka. Soustavným opožděným placením se pro účely tohoto ustanovení rozumí zaplacení nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování ceny po lhůtě splatnosti. Soustavným neplacením se pro účely tohoto ustanovení rozumí existence nejméně 3 nezaplacených vyúčtování ceny.

§ 66

Informační a operátorské služby

(1) Podnikatel, který přiděluje telefonní čísla účastníkům, je povinen na žádost osoby, která poskytuje veřejně dostupné informační služby o telefonních číslech nebo poskytuje účastnické seznamy, jí předat dostupné osobní a identifikační údaje účastníků v rozsahu podle § 41 odst. 5 s výjimkou údajů těch účastníků, kteří uveřejnění odmítli. Tyto údaje předá ve smluveném formátu, za rovných a objektivních podmínek a v cenách, které jsou nákladově orientované a nediskriminační. Předávající strana u předávaných údajů rovněž vždy uvede skutečnost, že účastník uvedl, že si nepřeje být kontaktován za účelem marketingu.

(2) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen umožnit všem koncovým uživatelům veřejné telefonní sítě přístup k operátorským službám a nejméně k jedné informační službě o telefonních číslech účastníků všech podnikatelů poskytujících veřejně dostupné telefonní služby.

§ 67

Identifikace zlomyslných nebo obtěžujících volání

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen na žádost jeho účastníka a na náklady tohoto účastníka zajistit službu identifikace účastnického čísla, z kterého byla uskutečněna zlomyslná nebo obtěžující volání, a to zpětně u konkrétních volání, která účastník označí jako zlomyslná nebo obtěžující, nejpozději však do 2 měsíců ode dne uskutečnění takového volání.

(2) Službou identifikace účastnického čísla podle odstavce 1 se rozumí poskytnutí údajů o fyzických a právnických osobách uvedených v § 41 odst. 5, a to i tehdy, pokud účastník odmítl uveřejnění podle § 41 odst. 6.

§ 68

Služba televize širokého formátu

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, jejímž prostřednictvím jsou šířeny digitální televizní služby, je povinen provozovat tuto síť tak, aby umožňovala šíření služeb a programů televize širokého formátu. Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, která přijímá a dále vysílá programy nebo služby televize širokého formátu, je povinen zachovat tento široký formát.

(2) Službou televize širokého formátu se rozumí služba, která se skládá zcela nebo částečně z poskytování programů vyrobených a zpracovaných tak, aby mohly být zobrazeny v širokém formátu s plnou výškou; formát 16 : 9 je referenčním formátem pro služby televize širokého formátu.

§ 69

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen svým účastníkům bezplatně umožnit

- a) hlášení poruch prostřednictvím jeho sítě,
- b) informace prostřednictvím automatických hlásek, které informují volajícího účastníka o změnách účastnických čísel v jeho telefonní síti,
- c) volání na čísla tísňového volání.

(2) Je-li to ekonomicky přiměřené, podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen vytvořit technické a obchodní podmínky pro poskytování

- a) multifrekvenční tónové volby,
- b) zobrazení účastnického čísla volajícího účastníka.

§ 70

Volba a předvolba operátora

(1) Úřad v souladu s § 51 rozhodnutím uloží podniku s významnou tržní silou v oblasti připojení účastníků k veřejné telefonní síti a jejího používání v pevném místě povinnost umožnit svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoli propojeného podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu

- a) volbou kódu příslušného podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu při jednotlivých voláních (volba operátora) a
- b) trvalým nastavením kódu podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu (předvolba operátora), který může být potlačen při jednotlivém volání volbou podle písmene a).

(2) Úřad je oprávněn na základě požadavku uživatelů rozhodnout postupem podle § 51 o zavedení služeb uvedených v odstavci 1 i v jiných sítích nebo jiným způsobem, přičemž zohlední povinnosti a podmínky uvedené v § 84.

(3) Technické a organizační podmínky pro realizaci volby a předvolby operátora a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s volbou a předvolbou operátora stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

§ 71

Kvalita služby

(1) Úřad je oprávněn po konzultaci podle § 130 a 131 uložit podnikateli poskytujícímu veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, aby uveřejňoval přehled o aktuálních cenách, kvalitě a podmínkách jím poskytovaných veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, a to ve formě, která umožňuje koncovým uživatelům tyto údaje jednoduchým způsobem vzájemně porovnat. Uvedený podnikatel uveřejňuje tyto informace ve všech svých provozovnách a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podnikatel je povinen poskytnout Úřadu na jeho vyžádání tyto informace ještě před jejich uveřejněním.

(2) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen průběžně poskytovat Úřadu informace podle odstavce 1 pro účely jejich uveřejnění podle § 54 odst. 2.

(3) Parametry kvality poskytovaných služeb, které mají být měřeny, obsah, formu a způsob uveřejnění informací podle odstavce 1 stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

§ 72

Povinnost šíření určeného rozhlasového a televizního programu a služeb ve veřejném zájmu

(1) Úřad podnikateli, prostřednictvím jehož veřejné komunikační sítě je poskytována služba šíření rozhlasového a televizního vysílání, kterou využívají koncoví uživatelé jako hlavní prostředek příjmu rozhlasového a televizního vysílání, uloží rozhodnutím povinnost šířit určený rozhlasový nebo televizní program a s tímto programem související služby.

(2) Úřad povinnost uvedenou v odstavci 1 uloží jen na základě zvláštního právního předpisu. 11)

§ 72a

(1) Služba šíření rozhlasového a televizního vysílání se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání (11), (16) a podnikatelem poskytujícím tuto službu elektronických komunikací.

(2) Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen jednat o uzavření smlouvy podle odstavce 1 v případě, kdy je o to požádán provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání.

(3) Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen smlouvu podle odstavce 1 uzavřít, pokud požadavky provozovatele rozhlasového a televizního vysílání nejsou v rozporu s návrhem smlouvy podle § 72b, odpovídají technickým parametrům jeho sítě, v jejich důsledku by nemohlo dojít k narušení integrity jeho sítě a požadovaná cena není nižší než nákladově orientovaná cena.

(4) Nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1, je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor. Pro rozhodnutí sporu platí obdobně § 127. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

(5) Podání opravného prostředku proti rozhodnutí podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

§ 72b

(1) Má-li být předmětem smlouvy podle § 72a odst. 1 šíření zemského digitálního televizního vysílání, je podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání povinen vypracovat návrh smlouvy o poskytování této služby, který musí obsahovat kromě náležitostí podle § 63 odst. 3 všeobecné smluvní podmínky uvedené v odstavci 2, a uveřejnit jej v každé své provozovně a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Smlouvu lze uzavřít nejdříve jeden měsíc po zveřejnění jejího návrhu. Pro změny návrhu smlouvy se použije toto ustanovení obdobně.

(2) Všeobecné smluvní podmínky obsahují návrh cen rozdělený na ceny celkové a ceny dílčí, návrh ceny za šíření jednotkového objemu datového toku a návrh technického řešení, který zahrnuje údaje o

a) minimálním a maximálním pokrytí obyvatelstva signálem,

b) dostupnosti, spolehlivosti a kvalitě signálu,

c) minimálním a maximálním disponibilním datovým toku pro jeden televizní program včetně možnosti statistického multiplexování,

d) minimálním a maximálním disponibilním datovým toku pro jeden rozhlasový program,

e) předpokládaném rozsahu pokrytí území,

f) použitém standardu zdrojového kódování,

g) použitém ochranném intervalu,

h) podmínkách týkajících se převzetí dat elektronických programových průvodců (EPG) k šíření,

i) podmínkách případného členění programu v rámci vysílací sítě,

j) předpokládaném termínu zahájení poskytování služby šíření vysílání,

k) časovém harmonogramu rozvoje vysílací sítě, pokud není vybudována v plném rozsahu,

- l) podmínkách výstavby doplňujících vysílačů v rámci jednokmitočtové vysílací sítě,
- m) velikosti datového toku vyhrazeného pro ostatní doplňkové a informační služby,
- n) velikosti datového toku vyhrazeného pro služební informace a potřeby operátora sítě,
- o) parametrech a směrech přenosu televizního signálu mezi studií provozovatele rozhlasového a televizního vysílání, popřípadě údaje o kontribučním systému, pokud je tato služba nabízena.

§ 72c

Podnikatel zajišťující síť elektronických komunikací pro zemské digitální televizní vysílání a podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání v této síti sdělí Úřadu údaje o volné kapacitě datového toku sítě elektronických komunikací a o rozsahu a struktuře využívaného datového toku vždy k 31. prosinci každého kalendářního roku do konce následujícího kalendářního měsíce a při změně těchto údajů do pěti dnů ode dne uskutečnění změny. Údaje podle předchozí věty zveřejňuje podnikatel v každé své provozovně a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Úřad tyto údaje zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Díl 2

Přístroje

§ 73

(1) Přístrojem se pro účely tohoto zákona rozumí zařízení, které je rádiovým zařízením nebo telekomunikačním koncovým zařízením anebo obojím.

(2) Stanoví-li zvláštní právní předpis 25), 26) pro přístroje technické požadavky (dále jen "technické požadavky"), tyto přístroje nesmí být uváděny do provozu ani provozovány, pokud technické požadavky nesplňují.

(3) Rádiovým zařízením se rozumí výrobek nebo jeho důležitá část, schopný komunikace na základě vyzařování nebo příjmu rádiových vln s použitím rádiového spektra přiděleného pro zemské nebo kosmické radiokomunikace.

(4) Telekomunikačním koncovým zařízením se rozumí výrobek nebo jeho důležitá část, umožňující komunikaci a určený k připojení přímo nebo nepřímo k rozhraní veřejné komunikační sítě.

(5) Veřejným telefonním automatem se rozumí telekomunikační koncové zařízení, kterým je veřejně dostupný telefonní přístroj, k jehož užití mohou být používány jako platební prostředky zejména mince, platební karty nebo předplacené karty, včetně karet s kódy volby. Toto telekomunikační koncové zařízení může být vybaveno i pro poskytování dalších služeb.

(6) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen umožnit připojení telekomunikačního koncového zařízení ke vhodnému rozhraní, pokud toto koncové zařízení splňuje

technické požadavky.

(7) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen uveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup a oznámit Úřadu typy rozhraní, která nabízí pro připojení přístrojů, a jejich technické specifikace. Tyto povinnosti musí splnit nejpozději 1 měsíc před tím, než budou veřejné telekomunikační služby poskytované prostřednictvím těchto typů rozhraní k dispozici. Změny technické specifikace je povinen oznámit Úřadu a uveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to nejpozději 3 měsíce přede dnem jejich provedení.

(8) Technické specifikace uvedené v odstavci 7 musí být natolik podrobné, aby umožňovaly konstruovat přístroje schopné využívat všechny veřejně dostupné služby elektronických komunikací, které jsou prostřednictvím příslušných rozhraní poskytovány. Technické specifikace musí obsahovat veškeré informace nezbytné k tomu, aby výrobci mohli provádět příslušné zkoušky s ohledem na technické požadavky platné pro přístroje.

(9) Úřad vede seznam typů rozhraní oznámených podle odstavce 7 a oznamuje tyto typy Komisi.

§ 74

(1) Úřad může rozhodnout o vyřazení přístroje, který nesplňuje technické požadavky, z provozu.

(2) Pokud Úřad rozhodne o vyřazení přístroje z provozu, musí v odůvodnění uvést, zda k neshodě s technickými požadavky došlo

a) nesprávným použitím harmonizovaných norem,

b) nedostatky v harmonizovaných normách,

c) nesplněním technických požadavků.

Úřad oznamuje Komisi každé takové rozhodnutí a důvody pro své rozhodnutí.

(3) Úřad dá podnět orgánu, v jehož kompetenci je dozor nad uváděním přístrojů na trh, 27) aby zakázal nebo omezil uvádění na trh nebo stáhl z trhu rádiová zařízení, která způsobují škodlivou interferenci existujících služeb elektronických komunikací nebo by způsobovala škodlivou interferenci plánovaných služeb elektronických komunikací v kmitočtových pásmech využívaných na území České republiky.

(4) Úřad může omezit uvádění rádiových zařízení do provozu pouze z důvodů zajištění účelného využívání rádiového spektra, zabránění škodlivé interferenci nebo z důvodu ochrany veřejného zdraví. Ustanovení odstavce 1 ani podmínky uvedené v oprávnění pro poskytování příslušné služby elektronických komunikací tímto nejsou dotčeny.

(5) Úřad může povolit podnikateli zajišťujícímu veřejnou komunikační síť na jeho žádost, aby odmítl připojit, odpojil nebo vyřadil z provozu přístroj, který splňuje technické požadavky, pokud tento přístroj způsobuje poškození sítě nebo škodlivou interferenci anebo narušuje funkčnost sítě. Každé takové povolení Úřad oznámí Komisi.

(6) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť může za mimořádných okolností přístroj odpojit, je-li to nezbytné pro ochranu sítě a jestliže uživateli neprodleně nabídne alternativní

bezplatné řešení. Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť o tom bez odkladu vyrozumí Úřad.

§ 75

(1) Je-li to technicky proveditelné, je podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě povinen na základě písemné žádosti Policie České republiky a na její náklady pro účely trestního řízení znemožnit na požadovanou dobu, nejdéle však na dobu povoleného odposlechu, provozování koncového mobilního telekomunikačního zařízení (mobilní telefonní přístroj) ve veřejné mobilní telefonní síti, který umožňuje šifrování, kódování nebo jiný způsob utajení přenášené zprávy účastníkem.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí obsahovat číslo jednací, pod kterým je rozhodnutí soudu o souhlasu se znemožněním provozování koncového mobilního telekomunikačního zařízení u Policie České republiky vedeno, a musí být podepsaná odpovědnou osobou.

(3) Nehledě k ustanovení odstavců 1 a 2, je-li to technicky proveditelné a ekonomicky přiměřené, je podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě povinen na písemnou žádost Policie České republiky znemožnit provozování odcizeného koncového mobilního telekomunikačního zařízení (mobilní telefonní přístroj) ve veřejné mobilní telefonní síti. Tím není dotčeno právo účastníka požadovat zablokování identifikační účastnické karty (SIM karta) u podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě.

(4) Žádost podle odstavce 3 musí být doložena protokolem Policie České republiky o oznámení odcizení věci a souhlasem dotčeného vlastníka odcizeného zařízení se znemožněním provozování tohoto zařízení ve veřejné mobilní telefonní síti.

(5) Žádosti podle odstavců 1 a 3 mohou být zaslány i elektronickými prostředky, je-li k nim připojen zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb podle zvláštního právního předpisu. 28)

Díl 3

Pronájem okruhů

§ 76

(1) Pronájem okruhů se rozumí služba elektronických komunikací spočívající v pronájmu přenosové kapacity mezi koncovými body sítí elektronických komunikací.

(2) Rozsah minimálního souboru pronajímaných okruhů stanoví Úřad opatřením obecné povahy. 29)

(3) Podnik s významnou tržní silou, kterému byla uložena povinnost poskytovat službu pronájmu okruhů v rozsahu minimálního souboru pronajímaných okruhů podle § 51 odst. 3 písm. e), je povinen

a) uveřejňovat všeobecné podmínky týkající se poskytování minimálního souboru pronajímaných okruhů,

b) sjednat podmínky a ceny za pronájem okruhů jiným uživatelům tak, aby nedošlo k neodůvodněnému

zvýhodňování některých uživatelů služby, včetně jejich organizačních složek.

(4) Úřad může v případě, že dosažené výsledky při poskytování služby minimálního souboru pronajatých okruhů neodpovídají potřebám uživatelů, rozhodnutím stanovit subjektu poskytujícímu tuto službu úpravu dodacích podmínek.

(5) Osoba poskytující službu pronájmu okruhů je povinna v případě ohrožení bezpečnosti sítě, integrity sítě, vzájemné spolupráce služeb a ochrany dat omezit přístup ke službě pronájmu okruhů. Omezení přístupu ke službě je tato osoba povinna bezodkladně oznámit úřadu.

§ 77

Úřad v souladu s § 51 rozhodnutím uloží podniku s významnou tržní silou, kterému byla uložena povinnost poskytovat službu pronájmu okruhů v rozsahu minimálního souboru pronajímaných okruhů, povinnost při poskytování služby minimálního souboru pronajatých okruhů jiným subjektům ji poskytovat za srovnatelných podmínek a ve stejné kvalitě, v jaké ji poskytuje pro služby vlastní, vlastních organizačních složek, popřípadě svým dceřiným společností nebo společníkům nebo uvnitř podnikatelského seskupení.

Díl 4

Propojení a přístup k sítím elektronických komunikací a přiřazeným prostředkům

§ 78

(1) Přístupem se rozumí zpřístupnění prostředků nebo služeb na základě stanovených podmínek, výlučně nebo nevýlučně jinému podnikateli, za účelem poskytování služeb elektronických komunikací. Přístupem se rozumí zejména

- a) přístup k síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům, který může zahrnovat připojení zařízení po pevných nebo jiných než pevných prostředcích; zahrnuje zejména zpřístupnění účastnického vedení a prostředků a služeb nezbytných k poskytování služeb prostřednictvím účastnického vedení,
- b) přístup k fyzické infrastruktuře včetně budov, stožárů a prostředků pro vedení kabelů,
- c) přístup k příslušným softwarovým systémům včetně systémů podpory provozu,
- d) přístup k převodu čísel nebo k systémům nabízejícím obdobnou funkci,
- e) přístup k pevným a mobilním sítím, zejména pro roaming,
- f) přístup k systému podmíněného přístupu,
- g) přístup ke službám virtuálních sítí,
- h) propojení veřejných komunikačních sítí.

(2) Propojením se rozumí fyzické a logické spojení veřejných komunikačních sítí za účelem umožnění komunikace uživatelům jednoho podnikatele s uživateli téhož nebo jiného podnikatele, nebo umožnění přístupu ke službám poskytovaným jiným podnikatelem. Služby mohou být poskytovány podnikateli, jejichž sítě se propojují, nebo jinými subjekty, které mají přístup k síti a splňují požadavky podle tohoto zákona.

(3) Propojení je specifickým druhem přístupu zřízeného mezi veřejnými komunikačními sítěmi, kde bodem přístupu je propojovací bod mezi těmito sítěmi. Propojení může být přímé nebo nepřímé. Nepřímým propojením se rozumí propojení 2 veřejných komunikačních sítí prostřednictvím veřejné komunikační sítě třetího podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť.

(4) Účastnickým vedením se rozumí fyzický okruh spojující koncový bod sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením ve veřejné pevné telefonní síti.

§ 79

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je oprávněn nebo v případě, kdy je požádán jiným podnikatelem, který podle § 13 oznámil podnikání, povinen jednat o propojení za účelem poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací tak, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita těchto služeb na území členských států.

(2) Aniž by byly dotčeny povinnosti uložené tímto zákonem nebo na jeho základě podnikům s významnou tržní silou, Úřad je oprávněn po konzultaci podle § 130 a 131 rozhodnutím uložit

a) podnikateli, který ovládá přístup ke koncovým uživatelům, povinnosti k zajištění spojení od koncového bodu ke koncovému bodu, v odůvodněných případech včetně propojení sítí ve lhůtě stanovené Úřadem,

b) operátoru povinnosti poskytovat za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek přístup k rozhraní aplikačních programů (API) nebo k elektronickým programovým průvodcům (EPG).

(3) Podání opravného prostředku proti rozhodnutí podle odstavce 2 písm. a) nemá odkladný účinek.

§ 80

(1) Přístup se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi operátorem a podnikatelem poskytujícím veřejně dostupnou službu elektronických komunikací. Propojení sítí se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi operátory.

(2) Podnikatel je povinen nejpozději do 10 dnů ode dne uzavření smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí předat Úřadu úplné znění uzavřené smlouvy, včetně příloh. Stejná povinnost platí i pro předávání změn a dodatků smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení.

(3) Úřad je oprávněn z vlastního podnětu nebo z podnětu kterékoliv dotčené strany vstoupit do jednání podnikatelů o smlouvě o přístupu nebo o smlouvě o propojení sítí v odůvodněných případech, je-li to nezbytné pro naplnění cílů regulace uvedených v § 5. Úřad ke sporné části návrhu smlouvy vydá stanovisko, které sdělí smluvním stranám. Na vydání stanoviska se nevztahuje správní řád.

(4) Nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor postupem podle § 127. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

(5) Minimální náležitosti, které musí obsahovat návrh smlouvy o přístupu nebo o propojení sítí, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 81

(1) Úřad je oprávněn v souladu s § 51 rozhodnutím uložit podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu povinnost, aby při poskytování přístupu nebo propojení uplatňoval rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností pro ostatní podnikatele poskytující rovnocenné služby a poskytoval jim služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, v jaké je poskytuje pro služby vlastní, vlastních organizačních složek, popřípadě svým dceřiným společnostem nebo společníkům nebo uvnitř podnikatelského seskupení. 30)

(2) Podnikatel je povinen využívat informace poskytnuté od jiného podnikatele před, v průběhu nebo po sjednání smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí pouze k účelu, pro který mu byly poskytnuty. Při nakládání s takto předanými nebo uloženými informacemi tyto informace nesmí sdělit svým nepříslušným útvarům, dceřiným společnostem, společníkům nebo akcionářům, ani jiným podnikatelům, kterým by takové informace mohly přinést konkurenční výhodu. Tím není dotčena povinnost poskytovat informace Úřadu podle § 115.

§ 82

(1) Úřad je oprávněn v souladu s § 51 rozhodnutím uložit podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu povinnost uveřejňovat v nezbytně nutném rozsahu informace týkající se přístupu k síti nebo propojení sítí elektronických komunikací, jako jsou účetní informace, smluvní podmínky, technické specifikace, síťové charakteristiky a ceny.

(2) Úřad je oprávněn v souladu s § 51 rozhodnutím uložit podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu povinnost uveřejnit referenční nabídku přístupu nebo propojení s uvedením popisu příslušných nabídek rozdělených na části podle potřeb trhu a souvisejících smluvních podmínek včetně cen. Tento subjekt nesmí v referenční nabídce přístupu nebo propojení požadovat, aby podnikatelé žádající přístup platili za prostředky a provozně-technické služby, které nejsou nezbytné pro požadovanou službu. Tím není dotčena povinnost uveřejnit referenční nabídku podle § 85 odst. 1.

(3) Úřad je oprávněn rozhodnout o změně v referenční nabídce přístupu nebo propojení, pokud tato nabídka nevede k důslednému plnění povinností podle tohoto zákona.

(4) Rozsah, formu a způsob uveřejnění informací podle odstavce 1 a náležitosti referenční nabídky podle odstavce 2 a její rozsah a formu stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

§ 83

Podmínky přístupu ke službám digitálního televizního a rozhlasového vysílání

(1) Rozhraním pro aplikační programy (API) se rozumí softwarová rozhraní mezi aplikacemi poskytovanými provozovateli rozhlasového a televizního vysílání nebo poskytovateli digitálních interaktivních televizních služeb a mezi digitálním televizním zařízením.

(2) Digitálním televizním zařízením se rozumí přídavné zařízení určené pro připojení k televiznímu přijímači nebo integrované v digitálním televizním přijímači, které umožňuje příjem digitálního rozhlasového a televizního vysílání a využívání digitálních interaktivních televizních služeb.

(3) Systémem podmíněného přístupu (dále jen "brána") se rozumí jakékoli technické zařízení nebo opatření zajišťující, aby se přístup k chráněnému rozhlasovému nebo televiznímu vysílání uskutečnil ve srozumitelné formě. Takový přístup je podmíněný předplatným nebo jinou formou předchozího individuálního oprávnění.

(4) Smí se používat pouze brána, která bez ohledu na přenosové prostředky vysílání technicky zabezpečí efektivní předávání řídicích funkcí, které umožní podnikatelům zajišťujícím přenos signálů digitálního rozhlasového nebo televizního vysílání na místní nebo regionální úrovni úplné řízení služeb, které bránu využívají.

(5) Nezávisle na přenosových prostředcích jsou podnikatelé poskytující službu šíření chráněného obsahu, na jejichž službách závisí provozovatelé digitálního rozhlasového a televizního vysílání při pokrývání všech skupin potenciálních diváků nebo posluchačů, povinni nabízet těmto provozovatelům na spravedlivém, přiměřeném a nediskriminačním základě služby, které umožňují příjem digitálně vysílaných služeb těmto provozovatelům divákům nebo posluchačům oprávněným k tomuto příjmu prostřednictvím brány, kterou spravují provozovatelé digitálního rozhlasového a televizního vysílání.

(6) Zjistí-li Úřad na základě analýzy relevantního trhu, že žádný subjekt nemá významnou tržní sílu na trhu služby šíření digitálního rozhlasového a televizního vysílání ke koncovým uživatelům, může bez ohledu na ustanovení odstavců 4 a 5 změnit nebo zrušit povinnosti pro podnikatele poskytujícího službu šíření, a to pouze do té míry, aby taková změna nebo zrušení povinností

a) negativně neovlivnila přístup koncových uživatelů k digitálnímu rozhlasovému a televiznímu vysílání a programovým kanálům a službám specifikovaným v souladu s § 72,

b) negativně do budoucna neohrozila efektivní hospodářskou soutěž na trzích digitálního televizního a rozhlasového vysílání pro koncové uživatele nebo na trzích systémů podmíněného přístupu a jiných přiřazených prostředků.

Úřad musí vyrozumět s dostatečným předstihem subjekty dotčené změnou nebo zrušením uvedených povinností.

(7) Úřad je oprávněn vlastníkům rozhraní pro aplikační programy (API) uložit, aby poskytovali provozovatelům rozhlasového a televizního vysílání pro účely poskytování digitálních interaktivních televizních služeb za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek veškeré informace nezbytné k poskytování všech služeb podporovaných rozhraním pro aplikační programy (API) v plně funkční formě. Tito vlastníci mají právo na úhradu účelně a prokazatelně vynaložených nákladů za poskytnutí informací.

8) Podmínky, které jsou uplatněny Úřadem v souladu s § 83, se nikterak nedotýkají povinností stanovených Radou pro rozhlasové a televizní vysílání ve vztahu ke způsobu prezentace elektronického programového průvodce (EPG) a podobných přehledových a navigačních pomůcek v rámci regulace obsahu. Na základě žádosti Úřadu Rada pro rozhlasové a televizní vysílání stanoví potřebné povinnosti podnikatele zajišťujícího EPG. Úřad povinnosti stanovené Radou pro rozhlasové a televizní vysílání uvede ve všeobecném oprávnění podle § 10. Kontrolu dodržování takto stanovených povinností provádí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

(9) Držitel individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pro zemské digitální televizní vysílání je povinen

a) umožnit šíření minimálně čtyř televizních programů; kvalita těchto programů musí dosahovat minimálně úrovně standardu PAL,

b) zajistit poskytování služby elektronického programového průvodce (EPG), který je šířen jako součást souhrnného datového toku a musí obsahovat informace o všech televizních programech v tomto datovém toku obsažených,

c) využívat přidělený rádiový kmitočet tak, aby pro služby šíření služeb informační společnosti nebylo využíváno více než 20 % přenosové kapacity sítě elektronických komunikací.

§ 84

Přístup k prostředkům a sdílení kapacit

(1) Úřad je oprávněn v souladu s § 51 rozhodnutím uložit podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu zajišťujícímu veřejně dostupnou síť elektronických komunikací povinnost vyhovět přiměřeným požadavkům jiného podnikatele na využívání a přístup k jeho specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům s cílem zajistit trvalé konkurenční prostředí na relevantním trhu v zájmu koncových uživatelů a spotřebitelů.

(2) Úřad je oprávněn rozhodnutím podle odstavce 1 uložit zejména povinnost

a) poskytovat přístup třetím stranám ke specifikovaným síťovým prvkům nebo prostředkům, včetně zpřístupnění účastnického vedení,

b) nezrušit přístup k již poskytnutým prostředkům,

c) poskytovat specifikované služby za účelem dalšího prodeje třetími stranami,

d) poskytovat volný přístup k technickým rozhraním, protokolům nebo k jiným klíčovým technologiím, které jsou nezbytné pro interoperabilitu služeb nebo služby virtuálních sítí,

e) poskytovat společné umístění nebo jiné formy sdílení prostředků, například sdílení kabelovodů, objektů nebo stožárů,

f) poskytovat specifikované služby potřebné k zajištění interoperability služeb mezi koncovými body (služba konec - konec) pro uživatele včetně prostředků pro služby inteligentních sítí nebo roamingu v mobilních sítích,

g) poskytovat přístup k systémům provozní podpory nebo podobným softwarovým systémům nezbytným k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže při poskytování služeb,

h) propojovat sítě nebo síťová zařízení.

Úřad je dále oprávněn v rozhodnutí stanovit k těmto povinnostem technické nebo provozní podmínky a další podmínky zajišťující spravedlnost, proporcionalitu a včasnost.

(3) Z důvodu ochrany životního prostředí, veřejného zdraví, bezpečnosti státu nebo z důvodu splnění cílů územního plánování anebo z důvodu výstavby multiplexu veřejné služby podle zákona o

České televizi je Úřad oprávněn povinnosti uvedené v odstavci 2 písm. e) uložit rozhodnutím i podnikateli zajišťujícímu veřejnou komunikační síť, který nemá významnou tržní sílu na relevantním trhu a který je oprávněn využívat cizí nemovitosti podle § 104.

(4) Úřad při ukládání povinností podle odstavců 2 a 3 zohlední zejména

- a) technickou a ekonomickou životnost využití nebo instalace konkurenčních zařízení, na základě vývoje trhu, se zohledněním charakteru a druhu dotyčného přístupu,
- b) proveditelnost poskytování navrhovaného přístupu, s ohledem na dostupnou kapacitu,
- c) počáteční investici vlastníka zařízení včetně rizik této investice,
- d) potřebu dlouhodobé ochrany konkurenčního prostředí,
- e) práva duševního vlastnictví,
- f) poskytování celoevropských služeb.

(5) Podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, kterému byla uložena povinnost podle odstavce 2 nebo 3, může při jednání o návrhu smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení odmítnout takový návrh v případě, že požadovaný přístup nebo propojení neodpovídá technickým parametrům nebo by narušil integritu sítě.

(6) Odmítl-li podnikatel podle odstavce 5 návrh smlouvy o přístupu nebo propojení, je povinen nejpozději do 15 dnů od obdržení tohoto návrhu požádat Úřad o souhlas s odmítnutím návrhu smlouvy a uvést důvody takového odmítnutí. Nevydá-li Úřad rozhodnutí o souhlasu do 15 dnů od obdržení žádosti o souhlas, platí, že s odmítnutím návrhu smlouvy souhlasí.

§ 85

Zpřístupnění účastnického kovového vedení

(1) Podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu zajišťující veřejnou komunikační síť, kterému byla uložena povinnost zpřístupnit účastnické kovové vedení, je povinen uveřejnit referenční nabídku pro zpřístupnění účastnického kovového vedení.

(2) Účastnickým kovovým vedením se rozumí kovový pár vodičů spojující koncový bod sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením ve veřejné pevné telefonní síti.

(3) Úsekem účastnického vedení se rozumí část účastnického kovového vedení, která spojuje koncový bod sítě se soustředovacím bodem nebo se specifikovaným mezilehlým přístupovým bodem veřejné pevné telefonní sítě.

(4) Zpřístupněním účastnického kovového vedení se rozumí plné zpřístupnění účastnického kovového vedení nebo sdílený přístup k účastnickému kovovému vedení; nemá za následek změnu vlastnictví účastnického kovového vedení.

(5) Plným zpřístupněním účastnického kovového vedení se rozumí poskytování přístupu k účastnickému kovovému vedení nebo k úseku účastnického kovového vedení subjektu uvedeného v odstavci 1 opravňující k využívání celého kmitočtového spektra vedení.

(6) Sdíleným přístupem k účastnickému kovovému vedení se rozumí poskytování přístupu k účastnickému kovovému vedení nebo k úseku účastnického kovového vedení subjektu uvedeného v odstavci 1, opravňující k využívání nevhovorové části kmitočtového pásma vedení; účastnické kovové vedení nadále používá vlastník účastnického kovového vedení k poskytování veřejně dostupné telefonní služby.

(7) Náležitosti a podmínky, které musí referenční nabídka zpřístupnění účastnického kovového vedení obsahovat, stanoví Úřad opatřením obecné povahy. 31)

Díl 5

Oddělená evidence nákladů a výnosů

§ 86

(1) Poskytovatel univerzální služby a subjekt, vůči kterému byla uplatněna regulace cen na trhu pro koncové uživatele, je povinen vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů.

(2) Úřad je oprávněn v souladu s § 51 uložit rozhodnutím povinnost vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů subjektu

a) poskytujícímu přístup, propojení nebo službu minimálního souboru pronajatých okruhů a kterého postupem podle § 51 určil jako podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu; Úřad rozhodne, na které činnosti související s propojením nebo přístupem se povinnost vést oddělenou evidenci vztahuje, nebo

b) který je uveden v § 83 odst. 5.

(3) Pro účely oddělené evidence nákladů a výnosů Úřad opatřením obecné povahy stanoví metodiku účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určí strukturu vykazovaných informací.

(4) Subjekt uvedený v odstavcích 1 a 2 je povinen předložit výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů k ověření shody s metodikou uvedenou v opatření vydaném podle odstavce 3 nezávislému kvalifikovanému subjektu do 1 měsíce po uveřejnění své účetní závěrky 32) a závěry ověřování uveřejnit.

(5) Úřad je oprávněn subjektu uvedenému v odstavcích 1 a 2 rozhodnutím uložit povinnost, aby doložil výpočet svých cen účtovaných jiným podnikatelům, kteří nejsou koncovými uživateli, a vnitropodnikových cen za komunikační činnosti podle oddělené evidence nákladů a výnosů k zajištění nediskriminace a k zabránění neodůvodněnému křížovému financování.

(6) Subjekt uvedený v odstavci 1 je povinen Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené lhůtě doložit výpočet cen, které účtuje koncovým uživatelům, podle oddělené evidence nákladů a výnosů.

(7) Subjekt uvedený v odstavcích 1 a 2 je povinen předkládat Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené lhůtě roční výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů a účetní údaje včetně údajů o výnosech získaných od třetích stran. Úřad může takové informace uveřejnit v souladu se zvláštním právním předpisem 33) a s pravidly Společenství pro obchodní tajemství.

(8) Podnikatel zajišťující veřejné komunikační sítě nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací, který má zvláštní nebo výhradní práva na poskytování služeb v jiných odvětvích v České republice nebo v jiném členském státě Společenství, je povinen

a) vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů, včetně položkového rozpisu odepisovaného majetku, pro činnosti spojené se zajišťováním těchto sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací způsobem, v takových podrobnostech a s použitím systému přiřazování nákladů a výnosů, které jsou vyžadovány od subjektů uvedených v odstavcích 1 a 2, nebo

b) strukturálně oddělit činnosti, které jsou spojeny se zajišťováním těchto sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací.

Tato povinnost neplatí pro podnikatele, jehož roční obrát v činnostech, které jsou spojeny se zajišťováním sítí, nebo poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, je nižší než ekvivalent 50 000 000 EUR vyjádřený v Kč.

(9) Subjekt zajišťující veřejné komunikační sítě nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací, na něhož se nevztahují ustanovení zvláštního právního předpisu 33) a který není malým nebo středně velkým podnikatelem podle kritérií stanovených účetními pravidly práva Společenství, je povinen vypracovat svou finanční zprávu, předložit ji k ověření Úřadem určenému nezávislému kvalifikovanému subjektu a publikovat ji. Tento požadavek se vztahuje i na oddělené účetnictví požadované podle odstavce 8 písm. a).

HLAVA V

Ochrana údajů, služeb a sítí elektronických komunikací

Díl 1

Ochrana osobních, provozních a lokalizačních údajů a důvěrnost komunikací

§ 87

(1) Práva a povinnosti související s ochranou osobních údajů neupravené v tomto dílu se řídí zvláštním právním předpisem. 34)

(2) Souhlasem podle zvláštního právního předpisu 35) se pro účely tohoto dílu rozumí rovněž souhlas učiněný pomocí elektronických prostředků, zejména vyplněním formuláře v obsahu stránky poskytované na síti internet.

(3) Dozor nad dodržováním povinností při zpracování osobních údajů podle tohoto zákona vykonává Úřad pro ochranu osobních údajů podle zvláštního právního předpisu. 34)

Zabezpečení ochrany osobních, provozních a lokalizačních údajů a důvěrnosti komunikací

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen

a) zajistit technicky a organizačně bezpečnost poskytované služby s ohledem na ochranu osobních údajů fyzických osob v souladu se zvláštním právním předpisem, ochranu provozních a lokalizačních údajů a důvěrnost komunikací fyzických a právnických osob při poskytování této služby; pokud je to nutné, ochranu zajistí po písemné dohodě i v součinnosti s podnikatelem zajišťujícím veřejnou komunikační síť,

b) zajistit, aby provozní a lokalizační údaje uchovávané podle § 97 odst. 3 měly stejnou kvalitu a podléhaly stejnému zabezpečení a ochraně jako provozní a lokalizační údaje při poskytování služby elektronických komunikací,

c) zpracovat pro zajištění ochrany údajů a důvěrnosti komunikací podle písmen a) a b) vnitřní technicko-organizační předpis; ochranu údajů a důvěrnost komunikací zajistí s ohledem na stávající technické možnosti a na náklady potřebné k zajištění ochrany na úrovni odpovídající existujícímu riziku porušení ochrany,

d) informovat dotčené účastníky o specifickém riziku porušení bezpečnosti sítě ve vztahu k ochraně údajů podle písmene a), a pokud toto riziko přesahuje rozsah jím přijímaných opatření, je povinen účastníky informovat i o veškerých možnostech docílení nápravy, včetně souvisejících nákladů.

(2) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen předložit Úřadu na jeho vyžádání předpis uvedený v odstavci 1 písm. c). Zjistí-li Úřad, že je předpis uvedený v odstavci 1 písm. c) v rozporu s tímto zákonem, sdělí tuto skutečnost bezodkladně dotčenému podnikateli a stanoví mu přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.

(3) Úřad je, po předchozím vyžádání předpisu uvedeného v odstavci 1 písm. c), oprávněn u podnikatelů poskytujících veřejně dostupnou službu elektronických komunikací kontrolovat dodržování tohoto předpisu, s výjimkou kontroly plnění povinností týkajících se ochrany osobních údajů. Při výkonu uvedené kontrolní činnosti jsou pověřeni zaměstnanci Úřadu oprávněni vstupovat do provozních a obchodních prostor podnikatelů a seznamovat se s osobními údaji v souvislosti s dodržováním předpisu.

Důvěrnost komunikací

(1) Podnikatelé zajišťující veřejně komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací jsou povinni zajistit technicky a organizačně důvěrnost zpráv a s nimi spojených provozních a lokalizačních údajů, které se přenášejí prostřednictvím jejich veřejné komunikační sítě a veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Zejména nepřipustí odposlech, ukládání zpráv nebo jiné druhy zachycení nebo sledování zpráv a s nimi spojených údajů osobami jinými, než jsou uživatelé, bez souhlasu dotčených uživatelů, pokud zákon nestanoví jinak. 36) To nebrání technickému ukládání údajů, které je nezbytné pro přenos zpráv, aniž by byla dotčena zásada důvěrnosti.

(2) Zprávou se rozumí jakákoli informace, která se vyměňuje nebo přenáší mezi konečným počtem účastníků nebo uživatelů prostřednictvím veřejně dostupné služby elektronických komunikací, s výjimkou informace přenášené jako součást veřejného rozhlasového nebo televizního vysílání sítí

elektronických komunikací, nelze-li ji přiřadit k určitelnému účastníkovi nebo uživateli, který tuto informaci přijímá.

(3) Každý, kdo hodlá používat nebo používá síť elektronických komunikací k ukládání údajů nebo k získávání přístupu k údajům uloženým v koncových zařízeních účastníků nebo uživatelů, je povinen tyto účastníky nebo uživatele předem prokazatelně informovat o rozsahu a účelu jejich zpracování a je povinen nabídnout jim možnost takové zpracování odmítnout. Tato povinnost neplatí pro technické ukládání nebo přístup výhradně pro potřeby provedení nebo usnadnění přenosu zprávy prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo je-li to nezbytné pro potřeby poskytování služby informační společnosti, která je výslovně vyžádána účastníkem nebo uživatelem.

§ 90

Provozní údaje

(1) Provozními údaji se rozumí jakékoli údaje zpracovávané pro potřeby přenosu zprávy sítí elektronických komunikací nebo pro její účtování.

(2) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, který zpracovává a ukládá provozní údaje, včetně příslušných lokalizačních údajů, vztahujících se k uživateli nebo účastníkovi, je musí smazat nebo učinit anonymními, jakmile již nejsou potřebné pro přenos zprávy, s výjimkou případů uvedených v ustanoveních odstavců 3 a 4. Povinnost právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací zachovávat provozní a lokalizační údaje podle § 97 zůstává nedotčena.

(3) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací může zpracovávat provozní údaje nezbytné pro vyúčtování ceny za službu poskytnutou účastníkovi nebo uživateli za přístup. Toto zpracovávání je možné pouze do konce doby, během níž může být vyúčtování ceny právně napadeno nebo úhrada vymáhána. Podnikatelé zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací si mohou vzájemně předávat data související s poskytováním služby, zejména údaje o účastnících spojení, pro zajištění propojení a přístupu k síti, ke vzájemnému vyúčtování a k identifikaci zneužívání sítě a služeb elektronických komunikací. Zneužíváním služeb elektronických komunikací se rozumí soustavné opožděné placení nebo neplacení vyúčtování ceny.

(4) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací může pro účely marketingu služeb elektronických komunikací nebo pro poskytování služeb s přidanou hodnotou zpracovávat údaje uvedené v odstavci 1 pouze v rozsahu a v trvání nezbytném pro tyto služby nebo marketing, pokud k tomu dal souhlas účastník nebo uživatel, ke kterému se údaje vztahují. Účastník nebo uživatel může svůj souhlas se zpracováním provozních údajů kdykoliv odvolat.

(5) Službou s přidanou hodnotou se rozumí jakákoli služba, pro niž je potřebné zpracování provozních údajů nebo lokalizačních údajů jiných než provozních, nad rámec toho, co je nezbytné pro přenos zprávy nebo její účtování.

(6) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen informovat dotčeného účastníka nebo uživatele o provozních údajích, které jsou zpracovávány, a o době, po kterou mohou být tyto údaje zpracovávány pro potřeby uvedené v odstavci 3. Pro účely uvedené v odstavci 4 je podnikatel povinen informovat účastníka nebo uživatele, ke kterému se údaje vztahují, ještě před získáním jeho souhlasu.

(7) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť a podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen zajistit, aby zpracování provozních údajů podle odstavců 2 až 5 bylo omezeno na

a) osoby, které k tomu oprávnil a které zajišťují účtování nebo řízení provozu, zákaznické dotazy, odhalování podvodů, marketing služeb elektronických komunikací nebo které poskytují služby s přidanou hodnotou, a

b) rozsah, který je nezbytný pro potřeby činností uvedených v písmenu a).

§ 91

Lokalizační údaje

(1) Lokalizačními údaji se rozumí jakékoli údaje zpracovávané v síti elektronických komunikací, které určují zeměpisnou polohu koncového zařízení uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

(2) Provádí-li podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací zpracování lokalizačních údajů jiných než provozních, které se vztahují k uživateli nebo účastníku, musí tyto údaje učinit anonymními nebo získat souhlas uživatele nebo účastníka se zpracováním v rozsahu a trvání nezbytném pro poskytování služeb s přidanou hodnotou. Před získáním souhlasu je povinen informovat dotčeného uživatele nebo účastníka o druhu lokalizačních údajů jiných než provozních, které budou zpracovávány, o účelu a délce zpracování a o tom, zda budou údaje předány třetí straně za účelem poskytování služeb s přidanou hodnotou. Uživatel a účastník může kdykoliv svůj souhlas se zpracováním odvolat.

(3) Dal-li uživatel nebo účastník souhlas se zpracováním lokalizačních údajů jiných než provozních, podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen mu umožnit přechodně odmítnout zpracování údajů podle odstavce 2 pro každé spojení do sítě nebo pro každý přenos zprávy, a to bezplatně a za použití jednoduchých prostředků.

(4) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací a podnikatel poskytující služby s přidanou hodnotou je povinen zajistit, aby údaje podle odstavců 2 a 3 zpracovávaly pouze osoby, které jsou k tomu jimi zmocněny a oprávněny podle vnitřního technicko-organizačního předpisu ve smyslu § 88 odst. 1 písm. c); zpracování musí být omezeno na rozsah, který je nezbytný pro potřeby těchto činností.

§ 92

Zobrazení účastnického čísla

(1) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen, je-li nabízena možnost zobrazení účastnického čísla

a) volajícího účastníka, nabídnout volajícímu účastníkovi možnost bezplatně zamezit zobrazení jeho účastnického čísla pro každé jednotlivé volání, a to za použití jednoduchých prostředků. Volající účastník musí mít tuto možnost pro každé účastnické číslo,

b) volajícího účastníka, nabídnout volanému účastníkovi možnost zamezit zobrazení účastnického čísla volajícího účastníka u příchozích volání, a to za použití jednoduchých prostředků a v odůvodněných případech, kterými jsou zejména pracoviště řešící osobní krizové situace, například linky důvěry, je použití této funkce bezplatné,

c) volajícího účastníka a zobrazení tohoto čísla je uvedeno ještě před sestavením volání, nabídnout volanému účastníkovi možnost odmítnout příchozí volání, u kterých volající účastník zamezil zobrazení svého účastnického čísla, a to za použití jednoduchých prostředků,

d) volaného účastníka, nabídnout volanému účastníkovi možnost zamezit zobrazení svého účastnického čísla volajícímu účastníkovi, a to za použití jednoduchých prostředků a bezplatně.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. a) platí i pro volání z členských států Společenství směřující do třetích států. Ustanovení odstavce 1 písm. b), c) a d) platí i pro příchozí hovory ze třetích států.

(3) Je-li nabízeno zobrazení účastnického čísla volaného nebo volajícího, je podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací povinen informovat veřejnost o možnostech podle odstavce 1.

(4) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť nebo poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je oprávněn zrušit zamezení zobrazení účastnického čísla volajícího účastníka

a) přechodně na základě žádosti účastníka, který vyžaduje vysledování zlomyslného nebo obtěžujícího volání; v takovém případě je povinen uchovat a dotčenému účastníkovi zpřístupnit údaje obsahující identifikaci volajícího účastníka a

b) zpracovávat lokalizační údaje při přenosu volání na každé číslo tísňového volání příslušného pracoviště pro příjem těchto volání, a to i přes dočasný zákaz nebo neexistenci souhlasu dotčeného účastníka.

(5) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť nebo poskytující veřejně dostupnou telefonní službu uveřejní ve svých provozovnách a způsobem umožňujícím dálkový přístup postupy závazné pro uskutečnění obou možností uvedených v odstavci 4 a informuje o nich své účastníky.

§ 93

Zneužití elektronické adresy odesílatele

Použití adresy elektronické pošty pro odeslání zprávy nebo zpráv třetím osobám bez souhlasu držitele této adresy elektronické pošty je zakázáno.

§ 94

Přesměrování volání

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť nebo poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinen zajistit, aby každý účastník měl možnost bezplatně zamezit automatickému přesměrování volání třetí stranou do koncového zařízení účastníka, a to pomocí jednoduchých prostředků.

(2) V případě, že při poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací dochází k automatickému nebo skrytému přesměrování na jinou službu, na službu jiného podnikatele nebo k sestavení nového spojení, a tím současně ke zvýšení účtované ceny, je osoba poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací se zvýšenou cenou povinna bezplatně sdělit uživateli tuto skutečnost a umožnit mu přerušit spojení před tím, než bude přesměrování nebo sestavení nového spojení uskutečněno. V případě, kdy dochází k přesměrování nebo sestavení nového spojení, a tím současně ke zvýšení účtované ceny, bez upozornění uživatele osobou poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací se zvýšenou cenou, rozhodne Úřad o přerušení poskytování takové služby.

Seznamy účastníků

§ 95

(1) Každý, kdo shromažďuje osobní údaje účastníků k vydání seznamu účastníků, jehož účelem je vyhledávání podrobného kontaktu o osobě na základě jejího jména nebo případně nezbytného minimálního množství dalších identifikačních prvků, je povinen

a) informovat bezplatně a před zařazením údajů dotčených účastníků do seznamu tyto účastníky o účelu tištěného nebo elektronického seznamu účastníků, který bude k dispozici veřejnosti přímo nebo prostřednictvím informačních služeb dotazů, a o dalších možnostech využití založených na vyhledávacích funkcích obsažených v elektronických verzích seznamu,

b) získat předem souhlas účastníků s uveřejněním jejich osobních údajů a zajistit, aby účastníci měli možnost stanovit, které osobní údaje z rozsahu relevantního pro účely seznamu stanovenými vydavatelem mají být uvedeny ve veřejném seznamu; dále je povinen zajistit, aby účastníci měli možnost tyto údaje ověřovat a žádat jejich opravu a jejich odstranění. Současně je povinen zajistit, aby účastníci mohli u svých osobních údajů uvést, že si nepřejí být kontaktováni za účelem marketingu. Neuvedení ve veřejném seznamu účastníků, ověřování, opravení a odstranění osobních údajů ze seznamu a uvedení údaje, že si účastník nepřeje být kontaktován za účelem marketingu, je bezplatné.

(2) Bude-li účel veřejného seznamu jiný, než je vyhledávání podrobného kontaktu o osobě na základě jejího jména nebo případně nezbytného minimálního množství dalších identifikačních prvků, je každý, kdo zamýšlí vydat takový seznam účastníků, povinen vyžádat si od dotčených účastníků další souhlas.

§ 96

(1) Je zakázáno prostřednictvím sítí nebo služeb elektronických komunikací nabízet marketingovou reklamu nebo jiný obdobný způsob nabídky zboží nebo služeb účastníkům, kteří ve veřejném seznamu podle § 95 odst. 1 písm. b) nebo § 95 odst. 2 uvedli, že si nepřejí být kontaktováni za účelem marketingu.

(2) Podnikatel, který poskytuje službu dotazů na účastnická čísla nebo jiné obdobné údaje, nesmí poskytovat údaje účastníka, které veřejný seznam neobsahuje.

(3) Ustanovení § 95 a 96 se vztahují obdobně i na údaje účastníků, kteří jsou právníckými osobami.

Odposlech a záznam zpráv

(1) Právnická nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinna na náklady žadatele zřídit a zabezpečit v určených bodech své sítě rozhraní pro připojení koncového telekomunikačního zařízení pro odposlech a záznam zpráv

a) Policii České republiky pro účely stanovené zvláštním právním předpisem 36),

b) Bezpečnostní informační službě pro účely stanovené zvláštním právním předpisem 37),

c) Vojenskému zpravodajství pro účely stanovené zvláštním právním předpisem 37a).

(2) Orgány uvedené v odstavci 1 prokazují své oprávnění k odposlechu a záznamu zpráv předáním písemné žádosti, která obsahuje číslo jednací, pod kterým je rozhodnutí soudu u tohoto orgánu vedeno, a která je podepsána osobou odpovědnou u orgánu uvedeného v odstavci 1 za vykonávání odposlechu a záznamu zpráv. V případě odposlechu a záznamu zpráv Policií České republiky podle zvláštních právních předpisů 36) se v písemné žádosti uvádí číslo jednací, pod kterým je souhlas uživatele odposlouchávané stanice u Policie České republiky veden.

(3) Právnická nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinna uchovávat provozní a lokalizační údaje, které jsou vytvářeny nebo zpracovávány při zajišťování jejich veřejných komunikačních sítí a při poskytování jejich veřejně dostupných služeb elektronických komunikací 37b). Provozní a lokalizační údaje týkající se neúspěšných pokusů o volání je právnická nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací povinna uchovávat pouze tehdy, jsou-li tyto údaje vytvářeny nebo zpracovávány a zároveň uchovávány nebo zaznamenávány. Právnická nebo fyzická osoba, která provozní a lokalizační údaje podle věty první a druhé uchovává, je na požádání povinna je bezodkladně poskytnout orgánům oprávněným k jejich vyžádání podle zvláštního právního předpisu. Současně je tato osoba povinna zajistit, aby s údaji podle věty první a druhé nebyl uchováván obsah zpráv. Doba uchovávání těchto provozních a lokalizačních údajů nesmí být kratší než 6 měsíců a delší než 12 měsíců. Po uplynutí této doby je osoba, která údaje podle věty první a druhé uchovává, povinna je zlikvidovat, pokud nebyly poskytnuty orgánům oprávněným k jejich vyžádání podle zvláštního předpisu nebo tento zákon nestanoví jinak (§ 90).

(4) Rozsah provozních a lokalizačních údajů uchovávaných podle odstavce 3, dobu jejich uchovávání podle odstavce 3 a formu a způsob jejich předávání orgánům oprávněným k jejich využívání a dobu uchovávání a způsob likvidace údajů, které byly poskytnuty orgánům oprávněným k jejich vyžádání podle zvláštního právního předpisu, stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Právnická nebo fyzická osoba poskytující veřejně dostupnou telefonní službu je povinna na náklady žadatele poskytnout Policii České republiky na její žádost informace z databáze všech svých účastníků veřejně dostupné telefonní služby, a to ve formě a rozsahu, stanoveným prováděcím právním předpisem.

(6) Zavede-li právnická nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací při této činnosti kódování, kompresi, šifrování nebo jiný způsob přenosu vedoucí k nesrozumitelnosti přenášených zpráv, je povinna zajistit, aby v koncových bodech pro připojení zařízení uvedených v odstavci 1 byly požadované zprávy a s nimi spojené provozní a lokalizační údaje poskytovány srozumitelným způsobem.

(7) Z plnění povinností podle odstavců 1, 3 a 5 náleží právnické nebo fyzické osobě od oprávněného subjektu, který si úkon vyžádal nebo jej nařídil, úhrada efektivně vynaložených nákladů. Výši a způsob úhrady efektivně vynaložených nákladů stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Osoba uvedená v odstavci 1 a její zaměstnanci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o

vyžádaném nebo uskutečněném odposlechu a záznamu zpráv podle odstavců 1 a 2 a vyžádání a poskytnutí údajů podle odstavců 3 a 5 a s tím souvisejících skutečnostech.

(9) Technické a provozní podmínky a body pro připojení koncového telekomunikačního zařízení pro odposlech nebo záznam zpráv stanoví prováděcí právní předpis.

(10) Právnícká nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinna vést evidenci

a) počtu případů, ve kterých na základě žádosti poskytla provozní a lokalizační údaje orgánům oprávněným k jejich vyžádání,

b) doby, která v jednotlivých případech uplynula ode dne, kdy zahájila uchovávání provozních a lokalizačních údajů do dne, kdy o tyto údaje oprávněný orgán požádal, a

c) počtu případů, kdy nemohla žádosti o poskytnutí provozních a lokalizačních údajů vyhovět.

(11) Právnícká nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinna předávat Úřadu evidenci uvedenou v odstavci 10 souhrnně vždy za uplynulý kalendářní rok, a to v elektronické formě, nejpozději do 31. ledna následujícího kalendářního roku. Předávaná evidence nesmí obsahovat osobní a identifikační údaje. Úřad souhrn obdržovaných evidencí neprodleně předá Komisi.

Díl 2

Bezpečnost a integrita veřejných komunikačních sítí a služeb elektronických komunikací

§ 98

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen zajišťovat integritu a bezpečnost své sítě.

(2) Pro zajištění integrity veřejných komunikačních sítí Úřad vydává síťové plány (§ 62), ve kterých vymezí základní vlastnosti těchto sítí a jejich rozhraní, včetně technických podmínek pro zabezpečení provozu v souladu s národním a mezinárodním preferenčním schématem za krizových stavů, které jsou nezbytné pro vzájemné propojování veřejných komunikačních sítí, pro přístup k nim a pro připojování neveřejných komunikačních sítí.

(3) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací může v případech, kdy hrozí závažné snížení bezpečnosti a integrity jeho sítě z důvodů poškození nebo zničení elektronického komunikačního zařízení, přijmout opatření k přerušování poskytování služby nebo odepření přístupu ke službě. Toto opatření musí být omezeno pouze na dobu nezbytně nutnou, a je-li to technicky možné, musí být zachován přístup k číslům tísňového volání.

(4) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen o opatření přijatém podle odstavce 3, důvodech přerušování poskytování služby nebo odepření přístupu k ní a o předpokládaném termínu odstranění příčiny bezprostředně informovat Úřad a vhodným způsobem i uživatele.

Bezpečnost, integrita a poskytování služeb za krizových stavů

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je za krizového stavu povinen podle zvláštního právního předpisu 38) a podle svých technicko-organizačních pravidel zabezpečit přístup k veřejné telefonní síti v pevných místech a k veřejně dostupné telefonní službě poskytované prostřednictvím této sítě v pevných místech, včetně operátorských služeb a služeb uvedených v § 38 odst. 2 písm. d) a e). Náležitosti uvedených technicko-organizačních pravidel stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

(2) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen předložit Úřadu na jeho vyžádání dokumenty specifikující technicko-organizační opatření uvedené v odstavci 1. Úřad je oprávněn při zjištění rozporu těchto dokumentů s právními předpisy nebo s jeho opatřením sdělit dotčenému podnikateli tuto skutečnost a stanovit mu přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.

(3) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, který je označen jako podnik s významnou tržní silou v oblasti připojení účastníků k veřejné telefonní síti a jejího používání v pevném místě, je za krizového stavu vyhlášeného podle zvláštního právního předpisu 39) povinen prostřednictvím této sítě přednostně poskytovat služby elektronických komunikací uživatelům zařazeným do mezinárodního nebo národního preferenčního schématu, a to v souladu s tímto preferenčním schématem. Tuto povinnost je Úřad oprávněn rozhodnutím uložit i jinému podnikateli zajišťujícímu veřejnou komunikační síť nebo podnikateli poskytujícímu veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, pokud o to tento podnikatel požádal, nebo pokud nebyl určen žádný podnik s významnou tržní silou podle věty první.

(4) Do mezinárodního nebo národního preferenčního schématu se zařadí uživatel, který je zástupcem orgánů státní správy a samosprávy, ozbrojených sil, ozbrojených bezpečnostních sborů a záchranných sborů, zpravodajských služeb, subjektů hospodářské mobilizace, a uživatelé, jejichž postavení a význam v systému zabezpečení za krizových stavů je nezastupitelný (dále jen "zařazený uživatel"). Seznamy zařazených uživatelů a jejich aktualizaci jsou subjektu uvedenému v odstavci 3 oprávněny předkládat stanovené orgány. Subjekt uvedený v odstavci 3 je oprávněn odmítnout zařazení uživatele do mezinárodního nebo národního preferenčního schématu na základě provozně-technických důvodů.

(5) Mezinárodním preferenčním schématem se rozumí souhrn technicko-organizačních opatření, která umožní zařazeným uživatelům v období krizových stavů přístup ke službám elektronických komunikací v mezinárodním provozu i v případech, kdy jejich poskytování je omezeno z důvodu poškození infrastruktury sítě nebo její neprůchodnosti.

(6) Národním preferenčním schématem se rozumí souhrn technicko-organizačních opatření, která umožní zařazeným uživatelům v období krizových stavů přístup ke službám elektronických komunikací v národním provozu i v případech, kdy jejich poskytování je omezeno z důvodu poškození infrastruktury sítě nebo její neprůchodnosti.

(7) Podnikatel uvedený v odstavci 3 je povinen nejpozději do 2 let ode dne, kdy byl označen za podnik s významnou tržní silou v oblasti připojení účastníků k veřejné telefonní síti a jejího používání v pevném místě nebo kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odstavce 3 věty druhé, zabezpečit přípravu mezinárodního a národního preferenčního schématu. Kontrola zabezpečení preferenčních schémat před vyhlášením krizového stavu podléhá výkonu státní kontroly elektronických komunikací. V rámci kontroly je Úřad oprávněn rozhodnutím uložit subjektu uvedenému v odstavci 3 povinnost provést simulovaný provoz podle preferenčních schémat.

(8) Podnikatel uvedený v odstavci 3 je za krizového stavu povinen bezodkladně informovat Úřad a orgán, který krizový stav vyhlásil, o ohrožení integrity a bezpečnosti své sítě včetně přijatých nebo zamýšlených opatření k nápravě.

(9) Podnikatel uvedený v odstavci 3 je povinen nejpozději do 2 let ode dne, kdy byl označen za podnik s významnou tržní silou v oblasti připojení účastníků k veřejné telefonní síti a jejího používání v pevném místě nebo kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odstavce 3 věty druhé, zřídit a vést databázi zařazených uživatelů. Za zařazení a vedení uživatele v databázi zařazených uživatelů náleží subjektu od orgánu, který mu předložil seznam zařazených uživatelů a zajištění povinnosti podle odstavce 7, úhrada ve výši stanovené podle odstavce 11.

(10) Podnikatel uvedený v odstavci 3 je oprávněn v době krizového stavu omezit poskytování služeb nezařazeným uživatelům v rozsahu nezbytně nutném pro zajištění přednostního poskytování služeb elektronických komunikací.

(11) Vláda stanoví nařízením orgány, které jsou oprávněny předkládat seznamy zařazených uživatelů a jejich aktualizaci, a výši úhrady za zařazení a vedení uživatele v databázi zařazených uživatelů, způsob jejich předkládání a zajištění povinnosti podle odstavce 7.

(12) Provozně-technické důvody, na základě kterých je možné odmítnout zařazení uživatele do mezinárodního nebo národního preferenčního schématu, obsah a rozsah národního a mezinárodního preferenčního schématu, lhůty jeho realizace, rozsah a formát dat a způsob vedení databáze zařazených uživatelů stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 3

Ochrana elektronických komunikací

§ 100

Povinnosti provozovatelů

(1) Provozovatelé strojů, přístrojů a zařízení (dále jen "zařízení"), jejichž provozováním vzniká vysokofrekvenční energie, jsou povinni zajistit, aby vysokofrekvenční energie těchto zařízení nezpůsobovala rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

(2) Rušením provozu se rozumí elektromagnetické rušení, které zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje provoz elektronického komunikačního zařízení, sítě elektronických komunikací, popřípadě poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb.

(3) Dojde-li k rušení provozu elektronického komunikačního zařízení nebo sítě, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, je provozovatel zařízení rušícího provozu povinen učinit vhodná ochranná opatření. Neprovede-li provozovatel rušícího zařízení ochranná opatření sám, provede je provozovatel rušeného elektronického komunikačního zařízení nebo sítě na náklady provozovatele rušícího zařízení.

(4) Vzniklo-li rušení provozu nedodržením podmínek stanovených pro provoz zařízení, nese náklady na ochranná opatření provozovatel tohoto zařízení, jinak nese náklady provozovatel zařízení později uvedeného do provozu nebo změněného. Pokud rušené zařízení neodpovídá požadavkům na elektromagnetickou kompatibilitu, 40) ponese náklady na ochranná opatření provozovatel tohoto zařízení. Jinak nese tyto náklady provozovatel zařízení později zřízeného nebo změněného.

(5) Dojde-li k rušení příjmu rozhlasového nebo televizního vysílání, které je na daném území provozováno provozovatelem vysílání nebo provozovatelem převzatého vysílání podle zvláštního právního předpisu, 11) provozem amatérské radiokomunikační služby, je Úřad oprávněn uložit držiteli oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pro tuto amatérskou radiokomunikační službu podmínky k odstranění rušení. V případě, že rušení vzniká pouze vlivem nedostatečné elektromagnetické slučitelnosti přijímacího zařízení, informuje Úřad provozovatele rušeného přijímacího zařízení o možných podmínkách vedoucích k odstranění rušení.

(6) Úřad zjišťuje zdroje rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb. V případě zjištění zdroje rušení postupuje Úřad obdobně podle § 114. V odůvodněných případech Úřad vydá předběžné opatření k okamžitému odstavení zdroje rušení bez předchozí výzvy.

(7) V případě, že provozovatel zařízení rušícího provoz neodstraní zdroj rušení provozu ve lhůtě stanovené mu Úřadem ve výzvě nebo v předběžném opatření, Úřad rozhodne o odstranění zdroje rušení.

(8) Úřad zjišťuje přednostně rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky, Ministerstva vnitra, Bezpečnostní informační služby, Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, zdravotnické záchranné služby, celních orgánů a vězeňské služby a justiční strážě České republiky.

(9) Za rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb se považuje i rušení způsobené elektromagnetickým stíněním nebo odrazy elektromagnetických vln stavbami nebo činnostmi souvisejícími s prováděním stavby. Provozovatel elektronických komunikačních zařízení a sítí, podnikatel poskytující službu elektronických komunikací nebo provozovatel radiokomunikačních služeb, jehož provoz je rušen, je povinen vyzvat vlastníka nebo stavebníka dotčené stavby k uzavření dohody o vhodných opatřeních k odstranění tohoto rušení. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o způsobu odstranění rušení na návrh jedné ze stran a po projednání s Úřadem příslušný stavební úřad podle zvláštního právního předpisu. 41) Není-li toto rozhodnutí vzhledem k povaze věci v působnosti příslušného stavebního úřadu, rozhodne o způsobu odstranění rušení Úřad. Náklady na odstranění rušení stavbami nese vlastník dotčené stavby, náklady na odstranění rušení činnostmi souvisejícími s prováděním stavby nese stavebník.

(10) Spory o výši efektivně a účelně vynaložených nákladů na ochranná opatření k odstranění rušení rozhodne soud.

§ 101

Styk komunikačních vedení veřejné komunikační sítě s okolím

(1) Stavebníci (investoři) staveb, vodohospodářských děl nebo zařízení, jejichž provedení je spojeno se zemními pracemi, jsou povinni v rámci řízení podle stavebního řádu doložit žádost o vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení vyjádřením provozovatele veřejné komunikační sítě o existenci podzemních vedení komunikačních sítí ve staveništi od těch podnikatelů zajišťujících veřejné komunikační sítě, které sdělí stavební úřad. Stavební úřad příslušný k vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení stanoví v rozhodnutí podmínky k ochraně vedení komunikační sítě.

(2) Osoby, které budou provádět stavební práce podle odstavce 1, jsou povinny provést opatření, aby nedošlo k poškození vedení komunikační sítě. To se týká i provádění hluboké orby na zemědělských pozemcích, zemních prací a terénních úprav.

(3) Komunikační vedení veřejné komunikační sítě může křížit energetická, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zásobárny přírodních vod, území chráněná podle zvláštních právních předpisů, dráhy, pozemní komunikace, vodní a jiná díla a jejich ochranná pásma nebo se jich jinak dotknout, a to

způsobem přiměřeným ochraně životního prostředí tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků. Ustanovení zvláštního právního předpisu není tímto dotčeno. 42)

(4) Komunikační vedení veřejné komunikační sítě může být kříženo nebo jinak dotčeno energetickými, vodovodními, kanalizačními a jinými vedeními, dráhou nebo pozemní komunikací, a to způsobem, který nezpůsobí rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací.

(5) Ustanovení odstavců 3 a 4 platí pro souběh komunikačního vedení veřejné komunikační sítě s uvedenými vedeními a jejich ochrannými pásmy obdobně.

Díl 4

Ochranná pásma

§ 102

Ochranné pásmo komunikačního vedení

(1) Ochranné pásmo podzemního komunikačního vedení vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle zvláštního právního předpisu. 43)

(2) Ochranné pásmo podzemního komunikačního vedení činí 1,5 m po stranách krajního vedení.

(3) V ochranném pásmu podzemního komunikačního vedení je zakázáno

a) bez souhlasu jeho vlastníka nebo rozhodnutí stavebního úřadu provádět zemní práce nebo terénní úpravy,

b) bez souhlasu jeho vlastníka nebo rozhodnutí stavebního úřadu zřizovat stavby či umísťovat konstrukce nebo jiná podobná zařízení,

c) bez souhlasu jeho vlastníka vysazovat trvalé porosty.

(4) Činnosti v ochranném pásmu podzemního komunikačního vedení, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k tomuto vedení nebo které by mohly ohrozit bezpečnost a spolehlivost jeho provozu, je možné vykonávat jen po předchozím souhlasu vlastníka vedení.

(5) Ochranné pásmo nadzemního komunikačního vedení vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle zvláštního právního předpisu 43), 44). Parametry tohoto ochranného pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany stanoví na návrh vlastníka tohoto vedení příslušný stavební úřad v tomto rozhodnutí. Přitom musí být šetřeno práv vlastníků nemovitostí nacházejících se v ochranném pásmu nadzemního komunikačního vedení.

§ 103

Ochranné pásmo rádiového zařízení a rádiového směrového spoje

(1) Ochranné pásmo rádiového zařízení a rádiového směrového spoje vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle zvláštního právního předpisu. 44) Parametry těchto ochranných pásem, rozsah omezení a podmínky ochrany stanoví na návrh vlastníka těchto zařízení a spojů příslušný stavební úřad v tomto rozhodnutí. Přitom musí být šetřeno práv vlastníků nemovitostí nacházejících se v ochranném pásmu rádiového zařízení a rádiového směrového spoje.

(2) V řízeních o ochranných pásmech nadzemního komunikačního vedení, rádiového zařízení a rádiového směrového spoje je Úřad dotčeným správním úřadem.

Díl 5

Oprávnění k využívání cizích nemovitostí

§ 104

(1) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, který podle 8 odst. 2 oznámil podnikání, je oprávněn v souladu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí vydaném podle zvláštního právního předpisu 43) a za splnění dále stanovených podmínek zřizovat a provozovat na cizím pozemku nebo v něm

a) nadzemní nebo podzemní komunikační vedení veřejné komunikační sítě, včetně jejich opěrných bodů nadzemního nebo vytyčovací bodů podzemního komunikačního vedení, telefonní budky a přípojná komunikační vedení veřejné komunikační sítě, přetínat tyto pozemky vodiči a zřizovat v nich vedení veřejné komunikační sítě, jakož i související elektrické přípojky,

b) anténní stožáry včetně antén rádiových zařízení veřejné komunikační sítě, související elektronická komunikační zařízení veřejné komunikační sítě a související elektrické přípojky,

c) anténní stožáry včetně antén rádiových směrových spojů veřejné komunikační sítě, související elektronická komunikační zařízení veřejné komunikační sítě a související elektrické přípojky.

(2) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, který podle § 8 odst. 2 oznámil podnikání, je oprávněn za splnění dále stanovených podmínek zřizovat a provozovat na cizí stavbě nebo v ní

a) vnitřní komunikační vedení veřejné komunikační sítě včetně koncových bodů veřejné komunikační sítě a souvisejících rozvaděčů, veřejné telefonní automaty a přípojná komunikační vedení veřejné komunikační sítě, jakož i související elektrické přípojky,

b) anténní stožáry nebo anténní nosiče včetně antén rádiových zařízení veřejné komunikační sítě a jejich přípojných komunikačních vedení, související elektronická komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, připojení na vnitřní elektrické rozvody a související elektrické přípojky,

c) anténní stožáry nebo anténní nosiče včetně antén rádiových směrových spojů veřejné komunikační sítě a jejich přípojných komunikačních vedení, související elektronická komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, připojení na vnitřní elektrické rozvody a související elektrické přípojky.

(3) Pro zajištění výkonu oprávnění uvedených v odstavcích 1 a 2 písm. b) a c) uzavře podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť s vlastníkem dotčené nemovitosti písemnou smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene k části dotčené nemovitosti za jednorázovou náhradu a po ukončení výstavby a zaměření polohy vedení smlouvu o zřízení věcného břemene ke skutečně dotčené části nemovitosti. Na návrh podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť je možno s vlastníkem dotčené nemovitosti uzavřít i jinou písemnou smlouvu. K výkonu oprávnění podle odstavce 2 písm. a) postačuje k umístění vnitřních komunikačních vedení a komunikačních zařízení písemný souhlas vlastníka nemovitosti.

(4) Nedojde-li s vlastníkem dotčené nemovitosti k uzavření písemné smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene podle odstavce 3 nebo prokáže-li podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, že vlastník dotčené nemovitosti není znám nebo není určen anebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo je-li vlastnictví nemovitosti sporné, či vlastník v dispozici s ní omezen, rozhodne o návrhu podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť na zřízení věcného břemene vyvlastňovací úřad podle zvláštního právního předpisu 44a). Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť může vykonávat oprávnění uvedená v rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu o omezení vlastnického práva k dotčené nemovitosti ode dne vykonatelnosti tohoto rozhodnutí.

(5) Omezení vlastnického práva nesmí být provedeno ve větším rozsahu, než je k dosažení účelu uvedeného v odstavcích 1 a 2 nezbytné.

(6) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je dále na základě prokazatelného oznámení vlastníkov, popřípadě správci nebo uživateli dotčené nemovitosti oprávněn

a) v nezbytném rozsahu vstupovat nebo vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti s činnostmi uvedenými v odstavcích 1 a 2 a při přípravě projektové dokumentace, opravách a údržbě komunikačních vedení a elektronických komunikačních zařízení umístěných na cizích nemovitostech,

b) v nezbytném rozsahu kácet a oklešťovat dřeviny ohrožující bezpečný a spolehlivý provoz komunikačních vedení a elektronických komunikačních zařízení, a to v souladu s podmínkami stanovenými zvláštním právním předpisem. 42)

Prokazatelným oznámením se rozumí oznámení data a účelu vstupu či vjezdu na dotčenou nemovitost nebo kácení či oklešťování dřevin rostoucích na této nemovitosti, včetně oznámení činností, které v této souvislosti budou na nemovitosti vykonávány. Oznámení musí být učiněno s dostatečným předstihem.

(7) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť je povinen při výkonu oprávnění podle odstavců 1, 2, 6 a 12 co nejvíce šetřit práv vlastníků dotčených nemovitostí. Po skončení prací je povinen uvést nemovitosti do předchozího stavu, a není-li to možné s ohledem na povahu provedených prací, do stavu odpovídajícího předchozímu účelu nebo užívání dotčené nemovitosti a bezprostředně prokazatelně oznámit tuto skutečnost vlastníku, popřípadě správci nebo uživateli dotčené nemovitosti. Po vykácení nebo okleštění dřevin je povinen na svůj náklad provést likvidaci vzniklého kletu a zbytků po těžbě, nedohodne-li se s vlastníkem dotčené nemovitosti jinak.

(8) Oprávnění uvedená v odstavcích 1 a 2 nenahrazují povinnosti podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť podle zvláštního právního předpisu. 41)

(9) Nadzemním komunikačním vedením se rozumí drátové, kabelové nebo bezdrátové vedení, včetně souvisejícího elektronického komunikačního zařízení, postavené nad zemí, vně nebo uvnitř budov. Opěrnými body nadzemního komunikačního vedení jsou konstrukce nesoucí nebo podpírající vodiče nebo kabely či související elektronická komunikační zařízení tohoto vedení (sloup, střešník, zední konzola, anténní stožár, anténní nosič).

(10) Oprávnění z věcných břemen vzniklých podle tohoto zákona, či podle předchozích právních úprav přecházejí na právní nástupce podnikatelů, zajišťujících veřejnou komunikační síť, vlastníky či nabyvatele těchto vedení, či jejich části, jsou-li tito zároveň podnikateli zajišťujícími veřejnou komunikační síť.

(11) Podzemním komunikačním vedením se rozumí kabelové vedení, včetně kabelových souborů a zařízení uložených pod povrchem země a kabelových rozvaděčů umístěných nad úrovní terénu. Kabelovými soubory a zařízeními jsou zejména spojky, kabelové doplňky, průběžné zesilovače, opakovače, zařízení k ochraně kabelu před korozi, před přepětím, zařízení pro tlakovou ochranu kabelu, ochranné trubky kabelů. Vytyčovacími body podzemního komunikačního vedení jsou kabelové označníky, patníky nebo sloupky určující polohu kabelových souborů a zařízení, křižovatky kabelů s komunikacemi, dráhou, vodními toky, polohové změny trasy kabelu v obcích nebo ve volném terénu.

(12) V případě poruchy nebo přerušení provozu komunikačního vedení nebo elektronického komunikačního zařízení je podnikatel oprávněn podle odstavců 1 a 2 oprávněn za účelem odstranění poruchy nebo přerušení provozu vstoupit na nemovitost, na níž je toto vedení nebo elektronické komunikační zařízení umístěno, bez souhlasu vlastníka, popřípadě správce nebo uživatele podle odstavce 6, nebylo-li ani při vynaložení přiměřeného úsilí možné vlastníkovi, popřípadě správci nebo uživateli dotčené nemovitosti vstup s dostatečným předstihem oznámit a takový souhlas získat. V takovém případě je tento podnikatel povinen bezodkladně oznámit vlastníku, popřípadě správci nebo uživateli dotčené nemovitosti provedení prací, jejich místo zabezpečit a zajistit následně uvedení dotčené nemovitosti do předchozího, popřípadě náležitého stavu.

(13) Dojde-li mezi vlastníkem nemovitosti a podnikatelem zajišťujícím veřejnou komunikační síť ke sporu o rozsahu oprávnění uvedených v odstavcích 1, 2 a 6, rozhodne na návrh jedné ze stran sporu příslušný stavební úřad v součinnosti s Úřadem.

(14) Právní vztahy odpovědnosti za škodu způsobenou podnikatelem zajišťujícím veřejnou komunikační síť v souvislosti s omezením vlastnického práva vlastníka nemovitosti pro účely uvedené v odstavcích 1, 2 a 6 se řídí občanským zákoníkem.

(15) Vlastník domu, bytu nebo nebytového prostoru je povinen umožnit uživateli tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru

a) příjem rozhlasového a televizního vysílání provozovatelů vysílání podle zvláštního právního předpisu 11) za podmínky, že v místě příjmu je signál přiměřené kvality,

b) zřízení vnitřního komunikačního vedení včetně rozvaděče a koncového bodu sítě.

Vznikne-li tím škoda na stavbě, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit. Dojde-li mezi vlastníkem domu, bytu nebo nebytového prostoru a uživatelem tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru ke sporu o rozsahu těchto povinností, rozhodne na návrh jedné ze stran sporu příslušný stavební úřad v součinnosti s Úřadem.

(16) Stavebník, který vyvolal překládku nadzemního nebo podzemního vedení veřejné komunikační sítě elektronických komunikací, nese náklady nezbytné úpravy dotčeného úseku vedení sítě elektronických komunikací, a to na úrovni stávajícího technického řešení. Náklady související s modernizací či zvýšením přenosové kapacity nadzemního nebo podzemního vedení sítě elektronických komunikací nese vlastník tohoto vedení.

HLAVA VI

Státní správa v oblasti elektronických komunikací

Díl 1

Správní úřady v oblasti elektronických komunikací

Působnost Ministerstva

(1) Ministerstvo

- a) předkládá vládě návrh státní politiky elektronických komunikací a sleduje její realizaci,
- b) předkládá vládě návrhy hlavních zásad státní politiky v elektronických komunikacích,
- c) zabezpečuje mezinárodní vztahy v oblasti elektronických komunikací na úrovni vlád, vládních i nevládních organizací, s výjimkou vztahů, jejichž zabezpečením vláda pověří Úřad,
- d) zabezpečuje ve věcech elektronických komunikací plnění závazků vyplývajících z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které jsou vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo Sbírce mezinárodních smluv, anebo závazků vyplývajících z členství České republiky v mezinárodních organizacích, s výjimkou závazků plněných Úřadem v případech stanovených vládou,
- e) vykonává státní statistickou službu, 45)
- f) spolupracuje s příslušnými ministerstvy členských států v oblasti elektronických komunikací,
- g) oznamuje Komisi regulační úřady v oblasti elektronických komunikací a poskytuje jí další vyžádané informace,
- h) v rámci své působnosti zastupuje Českou republiku v orgánech Evropské unie.

(2) Při výkonu své činnosti Ministerstvo vychází rovněž z příslušných rozhodnutí, doporučení, pokynů a stanovisek vydaných orgány Společenství a z hlavních zásad státní politiky v elektronických komunikacích. Rozhodne-li se Ministerstvo nepostupovat podle doporučení Komise, kterým se harmonizuje uplatňování práva Společenství upravujícího oblast elektronických komunikací, bezodkladně o tom informuje Komisi spolu s odůvodněním takového postupu.

Poskytování informací Ministerstvu

(1) Úřad poskytne na žádost Ministerstvu veškeré informace, které jsou pro Ministerstvo nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona Ministerstvo příslušné.

(2) Nemá-li informace podle odstavce 1 k dispozici Úřad, poskytne je Ministerstvu na jeho žádost a v jím stanovené přiměřené lhůtě, formě a rozsahu osoba vykonávající činnost podle tohoto zákona. Součástí žádosti Ministerstva je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Ministerstvo informace, údaje a podklady vyžaduje. Ministerstvo nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.

(3) Osoba vykonávající činnost podle tohoto zákona předá podle odstavce 2 Ministerstvu i informace, údaje a podklady, které obsahují osobní údaje, skutečnosti, které jsou předmětem obchodního tajemství, nebo skutečnosti, které jsou předmětem ochrany podle zvláštního právního předpisu.

(4) Informace, podklady a údaje předané podle odstavců 1 až 3 je Ministerstvo povinno chránit před zneužitím.

§ 107

Organizace Úřadu

(1) Úřad má pětičlennou Radu Úřadu (dále jen "Rada"). Jeden z členů Rady je předsedou Rady. Předseda řídí činnost Rady, v jeho nepřítomnosti řídí její činnost jím pověřený člen Rady. Předseda Rady jedná jménem Úřadu a stojí v jeho čele. Ve stanovených případech rozhoduje Rada.

(2) Členy Rady a jejího předsedu jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu a obchodu. Funkční období členů Rady je 5 let. Každý rok je jmenován jeden člen Rady. Do funkce předsedy Rady je člen Rady jmenován na dobu zbývajících do konce jeho členství v Radě, nejvýše však na dobu 3 let.

(3) Do funkce člena Rady může být jmenován občan České republiky, který

a) je plně způsobilý k právním úkonům,

b) je bezúhonný; za bezúhonného se nepovažuje občan, který byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pokud jeho odsouzení pro trestné činy nebylo zhlazeno anebo se na něj z jiného důvodu hledí, jako by nebyl odsouzen; za bezúhonného se dále nepovažuje občan, který nesplňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 46)

c) má praxi v rozsahu minimálně 5 let v oboru elektronických komunikací, ekonomie nebo práva.

(4) S funkcí člena Rady je neslučitelná funkce poslance nebo senátora, soudce, státního zástupce, jakákoli funkce ve veřejné správě, funkce člena orgánů územní samosprávy a funkce v politické straně nebo v politickém hnutí.

(5) Funkce člena Rady zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) odvoláním,

c) vzdáním se funkce,

d) nabytím funkce neslučitelné s funkcí člena Rady,

e) nabytím právní moci rozsudku soudu o omezení jeho způsobilosti k právním úkonům nebo o spáchání úmyslného trestného činu, nebo

f) úmrtím nebo prohlášením za mrtvého.

(6) Člena Rady vláda může odvolat v případě hrubého nebo opakovaného méně závažného porušení jeho povinností, nemoci trvale znemožňující vykonávání jeho úkolů nebo nevykonávali svou funkci po dobu delší než 6 měsíců. Vláda na návrh ministra průmyslu a obchodu bezodkladně jmenuje nového člena Rady na zbývající část funkčního období odvolaného člena.

(7) Rada rozhoduje hlasováním. Každý člen Rady má jeden hlas. Rozhodnutí Rady je přijato, pokud pro něj hlasovali alespoň 3 její členové. O hlasování se vede protokol, který podepisují všichni přítomní členové Rady a osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu; při nahlížení do spisu je vyloučeno nahlížet do tohoto protokolu.

(8) Rada

a) schvaluje

1. statut Úřadu,
2. plán činnosti Úřadu,
3. návrh rozpočtu Úřadu a závěrečný účet Úřadu,
4. jednací řád Rady, organizační, spisový a podpisový řád Úřadu,
5. zprávy o činnosti Úřadu,
6. návrhy prováděcích právních předpisů,

b) rozhoduje o

1. opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady,
2. opatřeních obecné povahy,
3. rozhodnutích o ceně,
4. určení poskytovatele univerzální služby (§ 39) a
5. stanovení podniku s významnou tržní silou a o uložení povinností takovému subjektu (§ 51).

(9) Proti rozhodnutí Rady není přípustný opravný prostředek.

(10) Předseda Rady v prvním stupni rozhoduje v řízení podle § 22, 23 a 127. Stanoví-li zákon, že o věci rozhoduje Úřad, statut Úřadu může stanovit, že v daném případě, s výjimkou ustanovení odstavce 8, v prvním stupni rozhoduje předseda Rady.

(11) Členové Rady a její předseda jsou odměňováni podle zvláštního právního předpisu 46a).

(1) Úřad podle tohoto zákona

- a) vydává všeobecná oprávnění, rozhoduje o jejich změně nebo zrušení a vede evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích,
- b) vydává opatření obecné povahy,
- c) provádí analýzy relevantních trhů v oblasti elektronických komunikací, určuje podniky s významnou tržní silou (§ 53) a ukládá jim zvláštní povinnosti,
- d) stanovuje poskytovatele univerzální služby v elektronických komunikacích a přezkoumává poskytování univerzální služby,
- e) stanovuje čisté náklady na poskytování univerzální služby a stanovuje, vybírá a vymáhá platby na jejich úhradu a zřizuje a spravuje účet univerzální služby,
- f) vydává rozhodnutí o ceně a vykonává kontrolu cen v oblasti elektronických komunikací,
- g) rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon,
- h) spolupracuje s příslušnými národními regulačními orgány členských států a s Komisí,
- i) ukládá povinnosti nepeněžitěho plnění,
- j) ověřuje odbornou způsobilost k obsluze vysílacích rádiových zařízení,
- k) vykonává působnost uznávacího orgánu podle zvláštního právního předpisu 18) při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro přístup k regulované činnosti v oblasti elektronických komunikací nebo pro její výkon na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon této činnosti získána nebo tato činnost vykonávána mimo Českou republiku státními příslušníky členských států Společenství nebo jejich rodinnými příslušníky,
- l) stanovuje, vybírá a vymáhá poplatky,
- m) vykonává státní kontrolu elektronických komunikací,
- n) ukládá, vybírá a vymáhá pokuty za porušení povinností,
- o) vykonává správu rádiových kmitočtů a čísel, včetně vedení jejich databáze,
- p) provádí výběrová řízení,
- q) zabezpečuje harmonizaci využívání rádiového spektra a harmonizaci číslovacích plánů,
- r) zřizuje a spravuje radiokomunikační účet,

s) předkládá Ministerstvu věcné návrhy právních předpisů v oblasti elektronických komunikací a spolupracuje s Ministerstvem na jejich přípravě,

t) vydává prováděcí právní předpisy v oblasti elektronických komunikací v rozsahu zmocnění podle tohoto zákona,

u) zabezpečuje oznamovací a informační povinnost ve vztahu ke Komisi v otázkách patřících do jeho působnosti,

v) vykonává státní statistickou službu,

w) zabezpečuje mezinárodní vztahy v oblasti elektronických komunikací v případech stanovených vládou,

x) získává a zpracovává v rámci statistického zjišťování údaje z oblasti elektronických komunikací od subjektů vykonávajících komunikační činnosti a fyzických osob za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem 45) a poskytuje jednotlivé údaje získané při statistickém zjišťování Ministerstvu,

y) zabezpečuje vydávání Telekomunikačního věstníku prostřednictvím portálu veřejné správy.

(2) Úřad vykonává i další činnosti, pokud to vyplývá z ustanovení tohoto zákona anebo jiných právních předpisů. 2)

(3) Při výkonu své působnosti Úřad vychází rovněž z příslušných rozhodnutí, doporučení, pokynů a stanovisek vydaných orgány Společenství a z hlavních zásad státní politiky v elektronických komunikacích. Rozhodne-li se Úřad nepostupovat podle doporučení Komise, kterým se harmonizuje uplatňování práva Společenství upravujícího oblast elektronických komunikací, bezodkladně o tom informuje Komisi spolu s odůvodněním takového postupu.

§ 109

Vyloučení střetu zájmů

(1) Zaměstnanci zařazení do Ministerstva nebo Úřadu, vedoucí organizačního útvaru, který pracuje pro ministra průmyslu a obchodu, poradci a zaměstnanci, kteří vykonávají další jinak označené činnosti pro ministra průmyslu a obchodu, a náměstci ministra průmyslu a obchodu nesmějí podnikat v oblasti elektronických komunikací, přijímat účast ve statutárních, řídicích a kontrolních orgánech podnikatelů vykonávajících činnosti v působnosti tohoto zákona, vykonávat poradenskou anebo jinou odbornou pomoc ve věcech elektronických komunikací nebo jinak působit ve prospěch takových podnikatelů.

(2) Člen Rady má povinnost podle odstavce 1 rovněž po dobu 6 měsíců po skončení výkonu funkce v Radě. Po tuto dobu mu náleží každý měsíc plat ve výši jeho průměrného měsíčního platu za dobu výkonu funkce.

(3) Člen Rady nesmí být v pracovním poměru k Ministerstvu, ani vykonávat jinou výdělečnou činnost pro Ministerstvo.

Vztah Úřadu k Parlamentu a k vládě České republiky

(1) Úřad je povinen zpracovat každoročně výroční zprávu o své činnosti za předchozí kalendářní rok, která obsahuje zejména informace o aktuálním stavu a vývoji v oblasti elektronických komunikací, o vydaných opatřeních obecné povahy, rozhodnutích a rozhodnutích o ceně, o uplatňování příslušného práva Společenství 1) upravujícího oblast elektronických komunikací, o výsledcích kontrol dodržování povinností stanovených zákonem a o potřebě přijetí právních předpisů v oblasti elektronických komunikací. Výroční zpráva rovněž obsahuje plánovaný rozpočet Úřadu a přehled výsledků hospodaření, včetně uvedení nákladů na výkon regulace za předchozí kalendářní rok a plánovaných nákladů na svou činnost ve stejném členění na rok následující. Součástí výroční zprávy je vždy výroční zpráva univerzální služby (§ 50).

(2) Výroční zprávu je Úřad povinen předložit Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu a vládě České republiky nejpozději do konce května každého kalendářního roku. Současně je povinen ji uveřejnit.

(3) Úřad je povinen na vyžádání poskytnout Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky a vládě České republiky vysvětlení a dodatečné informace k obsahu výroční zprávy. Projednávání výroční zprávy ve vládě České republiky je povinen zúčastnit se alespoň jeden člen Rady. Členové Rady jsou povinni se zúčastnit projednávání výroční zprávy Poslaneckou sněmovnou a Senátem Parlamentu České republiky, jestliže o to byli Poslaneckou sněmovnou nebo Senátem Parlamentu České republiky požádáni.

Spolupráce s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

(1) Úřad a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže si vzájemně poskytují podněty, informace a jiné formy součinnosti potřebné k plnění úkolů, které jim stanoví právní předpisy. Při předávání informací je příjemce povinen zajistit stejnou úroveň důvěrnosti jako předávající. Před vydáním rozhodnutí podle § 51, před uložením sankce za porušení takového rozhodnutí a při provádění analýz relevantního trhu podle § 51 a 52 Úřad umožní Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zaujmout k věci stanovisko; pokud Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nezaujme k věci stanovisko do 1 měsíce ode dne doručení návrhu Úřadu, má se za to, že k tomuto návrhu nemá výhrady.

(2) Úřad sděluje Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na jeho žádost stanovisko, zda jednání soutěžitele je porušením povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím vydaným na jeho základě.

(3) Úřad a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže při plnění úkolů vzájemně spolupracují, vyžadují navzájem stanoviska k připravovaným rozhodnutím vydávaným v mezích jejich působnosti a usilují při tom o dosažení shody těchto stanovisek.

Spolupráce s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání

(1) Úřad a Rada pro rozhlasové a televizní vysílání si vzájemně poskytují podněty, informace a jiné formy součinnosti potřebné k plnění úkolů, které jim stanoví právní předpisy. Při předávání

informací je příjemce povinen zajistit stejnou úroveň důvěrnosti jako předávající.

(2) Zjistí-li Úřad v rámci své činnosti, že existují nevyužitá kmitočty v pásmu určeném výhradně pro rozhlasové a televizní vysílání, informuje o tom bezodkladně Radu pro rozhlasové a televizní vysílání.

(3) Úřad

a) zpracovává v součinnosti s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání část plánu přidělení kmitočtových pásem určených pro rozhlasovou službu,

b) předává Radě pro rozhlasové a televizní vysílání na základě její žádosti zkoordinované kmitočty pro rozhlasové a televizní vysílání, včetně jejich technických parametrů,

c) poskytuje Radě pro rozhlasové a televizní vysílání aktuální údaje (databázi) o provozovaných vysílacích rádiových zařízeních pro rozhlasové a televizní vysílání,

d) spolupracuje s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání při své kontrolní činnosti.

(4) Úřad vydává Radě pro rozhlasové a televizní vysílání na její žádost 1) stanoviska, která obsahují diagram využití rádiových kmitočtů pro požadovaný územní rozsah rozhlasového nebo televizního vysílání a údaje o případném omezení doby využívání těchto rádiových kmitočtů, jsou-li předem známy. Diagramem se rozumí grafické plošné znázornění předpokládané územní oblasti, ve které je zaručena hranice minimální úrovně chráněné intenzity elektromagnetického pole, stanovené pro příjem rozhlasového nebo televizního vysílání v příslušném kmitočtovém pásmu. Znázornění je provedeno formou uzavřené křivky na katastrální mapě v příslušném měřítku na formátu A4. Způsob stanovení území pokrytého signálem televizního vysílání, metodu stanovení intenzity elektromagnetického pole a z toho odvozené pokrytí obyvatel signálem televizního vysílání stanoví prováděcí právní předpis.

Státní kontrola elektronických komunikací

§ 113

(1) Úřad vykonává státní kontrolu elektronických komunikací.

(2) Práva a povinnosti zaměstnanců Úřadu, vykonávajících státní kontrolu elektronických komunikací (dále jen "pověřené osoby"), a osob vykonávajících komunikační činnosti podle tohoto zákona (dále jen "povinné osoby") při výkonu státní kontroly elektronických komunikací stanoví zvláštní právní předpis, 47) nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Při výkonu státní kontroly elektronických komunikací Úřad kontroluje plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem, prováděcími právními předpisy, opatřeními obecné povahy, rozhodnutími a rozhodnutími o ceně vydanými na základě tohoto zákona. Úřad dále kontroluje využívání rádiových kmitočtů.

(4) Při kontrole využívání rádiových kmitočtů pověřené osoby zjišťují dodržování technických parametrů a dalších podmínek stanovených ve všeobecném oprávnění nebo v individuálním oprávnění k využívání rádiových kmitočtů.

(5) Je-li to nezbytně nutné pro identifikaci osob využívajících rádiové kmitočty, jsou pověřené osoby při kontrole využívání rádiových kmitočtů monitorováním oprávněny se seznamovat s obsahem přenášených zpráv. Jinak se kontrola využívání rádiových kmitočtů provádí jejich monitorováním bez odposlechu a záznamu zpráv. Pověřené osoby nesmějí obsah přenášených zpráv sdělovat jiným osobám než odesílateli nebo adresátovi přenášených zpráv, popřípadě jimi zmocněnému zástupci ani umožnit jiným osobám, aby získávaly informace o obsahu přenášených zpráv.

(6) Kontrola cen spočívá

a) ve zjišťování, zda prodávající nebo kupující neporušují ustanovení tohoto zákona nebo rozhodnutí o ceně vydané Úřadem,

b) v ověřování správnosti předkládaných podkladů pro potřeby vyhodnocování vývoje cen, regulace cen a pro řízení o porušení ustanovení tohoto zákona nebo rozhodnutí o ceně vydané Úřadem.

(7) Pověřené osoby se prokazují zvláštním průkazem k výkonu státní kontroly elektronických komunikací, ve kterém jsou uvedeny základní identifikační údaje o jeho držiteli, evidenční číslo průkazu a datum vydání. Průkaz musí být opatřen podpisem osoby, která jej vydala, s uvedením její funkce.

(8) Pověřená osoba nesmí vykonávat státní kontrolu elektronických komunikací u takové povinné osoby, u níž je osobou blízkou osobám, které mají v povinné osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit nepodjatost pověřené osoby.

(9) Vzor průkazu k výkonu státní kontroly elektronických komunikací stanoví prováděcí právní předpis.

§ 114

(1) Zjistí-li Úřad, že povinná osoba nesplní podmínky nebo nesplní zvláštní povinnosti stanovené všeobecným oprávněním, oprávněním k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávněním k využívání čísel, nebo nesplní zvláštní povinnosti uvedené v § 11, vyzve povinnou osobu, aby odstranila zjištěné nedostatky ve lhůtě do 1 měsíce. Úřad může stanovit lhůtu kratší v případě opakovaného porušení podmínek nebo povinností, nebo jestliže s ní povinná osoba projeví souhlas. Úřad v odůvodněných případech může stanovit lhůtu delší než 1 měsíc. Povinná osoba bezodkladně písemně oznámí Úřadu odstranění zjištěných nedostatků.

(2) Zjistí-li Úřad, že porušení povinností a podmínek uvedených v odstavci 1 představuje bezprostřední a závažné ohrožení veřejného pořádku, bezpečnosti státu nebo zdraví a bezpečnosti osob nebo hrozí způsobením vážné hospodářské nebo jiné újmy ostatním podnikatelům poskytujícím služby nebo uživatelům sítí nebo služeb elektronických komunikací anebo jiným osobám, vydá bezodkladně rozhodnutí o předběžném opatření k nápravě.

Poskytování informací Úřadu

§ 115

(1) Povinná osoba poskytne Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené přiměřené lhůtě, formě a rozsahu úplné a pravdivé informace včetně finančních a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona Úřad příslušný. Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje. Úřad nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.

(2) Povinná osoba předá Úřadu i informace, údaje a podklady podle odstavce 1, které obsahují osobní údaje, skutečnosti, které jsou předmětem obchodního tajemství, nebo skutečnosti, které jsou předmětem ochrany podle zvláštního právního předpisu. 48)

(3) Úřad je oprávněn za podmínek podle odstavce 1 vyžadovat informace, údaje a podklady zejména pro

a) kvalifikovaný odhad výše čistých nákladů univerzální služby (§ 39) a pro výpočet čistých nákladů na poskytování univerzální služby,

b) kontrolu plnění parametrů kvality a plnění výkonnostních cílů univerzální služby (§ 47),

c) výpočet výše platby na účet univerzální služby podle § 49,

d) kontrolu plnění povinnosti zaplatit poplatky uvedené v § 133,

e) kontrolu plnění zvláštních povinností uvedených v § 11,

f) kontrolu plnění povinností a podmínek stanovených všeobecným oprávněním, oprávněním k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávněním k využívání čísel,

g) posuzování žádosti o udělení oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávnění k využívání čísel,

h) uveřejňování srovnávacích přehledů o kvalitě a cenách služeb elektronických komunikací v zájmu spotřebitelů,

i) analýzu trhu za účelem zajištění efektivně konkurenčního trhu,

j) regulaci cen,

k) řešení sporů, zejména sporů o přístupu a sporů ve věcech vyúčtování ceny za poskytnutou službu,

l) kontrolu plnění povinností stanovených v přímo použitelném předpisu Společenství 5a).

(4) Informace, údaje a podklady podle odstavce 3, s výjimkou písmene g), nesmí Úřad požadovat od podnikatele před zahájením komunikační činnosti nebo v rámci podmínek pro zahájení takové činnosti. Informace uvedené v odstavci 3 písm. e) je Úřad oprávněn vyžadovat pouze pro účely kontroly zahájené z vlastního podnětu nebo v případě, kdy Úřad obdrží stížnost nebo jinou informaci o porušování stanovených podmínek.

(5) Úřad je oprávněn provést kontrolu informací, údajů a podkladů předložených podle odstavců 1 až 3. Úřad při kontrole postupuje podle zvláštního právního předpisu. 47)

(6) Informace, podklady a údaje předané povinnou osobou podle odstavců 1 až 3 je Úřad povinen chránit před zneužitím.

(7) Ustanovením odstavců 1 až 5 není dotčeno právo Úřadu požadovat informace, údaje a podklady podle zvláštních právních předpisů.

Díl 2

Spolupráce s Komisí a s příslušnými národními orgány členských států

§ 116

(1) Ministerstvo v rámci své působnosti spolupracuje s příslušnými ministerstvy členských států a s Komisí a ve vztahu ke Komisi zabezpečuje oznamovací a informační povinnost v otázkách patřících do jeho působnosti.

(2) Ministerstvo v rámci své působnosti zastupuje Českou republiku v poradních sborech a výborech Komise.

(3) Ministerstvo zachovává důvěrnost informací, které mu byly předány orgány členských států jako důvěrné.

§ 117

(1) Úřad v rámci své působnosti spolupracuje s příslušnými národními regulačními orgány členských států. Dále se Úřad v rámci své působnosti účastní jednání příslušných poradních sborů a výborů Komise.

(2) Ve vztahu ke Komisi Úřad zabezpečuje oznamovací a informační povinnost v otázkách patřících do jeho působnosti, zejména poskytuje Komisi informaci o uplatňování příslušného práva Společenství upravujícího oblast elektronických komunikací, svou výroční zprávu a další informace, které si Komise vyžádá.

(3) Úřad je oprávněn poskytnout jemu dostupné informace regulačnímu orgánu v jiném členském státě na základě odůvodněné žádosti takového regulačního orgánu. Úřad zachovává důvěrnost informací, které mu byly předány jinými regulačními orgány, včetně regulačních orgánů členských států, jako důvěrné.

(4) Poskytne-li Úřad Komisi informaci, kterou si dříve vyžádal od podnikatele, bezodkladně o tom tohoto podnikatele informuje.

HLAVA VII

Správní delikty

§ 118

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) podniká v oblasti elektronických komunikací v rozporu s § 8,
- b) neoznámí předem Úřadu zahájení komunikační činnosti, nebo změny údajů, které uvedla v oznámení o komunikační činnosti, nebo neoznámí ukončení komunikační činnosti podle § 13,
- c) nesplní při vykonávání komunikační činnosti některou z podmínek opatření obecné povahy,
- d) využívá rádiové kmitočty bez oprávnění podle § 17 odst. 1,
- e) využívá číslo bez udělení oprávnění podle § 30 odst. 1,
- f) poruší povinnost stanovenou v § 83 odst. 4,
- g) nesplní povinnost ohledně oddělené evidence nákladů a výnosů stanovenou v § 86,
- h) ohrozí důvěrnost zpráv a s nimi spojených provozních a lokalizačních údajů porušením povinnosti podle § 89 odst. 1 nebo 3, § 90 odst. 2, 6 nebo 7, anebo § 91 odst. 2, 3 nebo 4,
- i) poruší povinnost při shromažďování osobních údajů účastníků k vydání seznamu účastníků ohledně nakládání s osobními údaji získanými pro účely veřejných seznamů podle § 95 odst. 1 nebo 2 anebo § 96 odst. 2 nebo 3 nebo 5,
- j) nabídne marketingovou reklamu nebo jiný obdobný způsob nabídky zboží nebo služeb účastníkovi, u jehož údajů ve veřejném seznamu účastníků je uvedeno, že si nepřeje být za účelem marketingu kontaktován (§ 96 odst. 3),
- k) nesplní povinnost stanovenou v § 97,
- l) nepředloží informace, údaje a podklady vyžádané Úřadem podle § 115,
- m) použije adresu elektronické pošty pro odeslání zprávy nebo zpráv třetím osobám bez souhlasu držitele adresy elektronické pošty (§ 93),
- n) neoznámí změnu skutečností podle § 18 odst. 5 nebo § 32 odst. 3,
- o) nezajistí, aby obsluhu vysílacích rádiových zařízení prováděla pouze osoba způsobilá podle § 26 odst. 2,
- p) uveřejní osobní nebo identifikační údaje o účastnících, kteří jejich uveřejnění odmítli podle § 41 odst. 6,
- q) uvede do provozu nebo provozuje přístroj v rozporu s § 73 odst. 2,

r) poruší zákaz k provádění činností v ochranném pásmu podle § 102 odst. 3 a 4,

s) poruší zákaz provádět činnost v ochranném pásmu uvedený v územním rozhodnutí o ochranném pásmu podle § 102 odst. 5 nebo § 103, nebo

t) využívá údaje v databázi k jinému účelu, než stanoví § 33 odst. 4.

(2) Podnikatel se dopustí správního deliktu tím, že

a) převede práva k využívání rádiových kmitočtů bez souhlasu Úřadu podle § 23 odst. 1,

b) diskriminuje jiného podnikatele poskytujícího službu elektronických komunikací, pokud jde o číselné řady používané pro přístup k jeho službám,

c) nesplní povinnost používat normy, specifikace nebo doporučení podle § 62 odst. 1 a 2,

d) nevyužívá poskytnuté informace ke stanovenému účelu nebo nezabezpečuje zachování jejich důvěrnosti podle § 81 odst. 2, nebo

e) nepředá Úřadu úplné znění smlouvy nebo její změny a dodatky podle § 80 odst. 2.

(3) Držitel oprávnění k využívání čísla se dopustí správního deliktu tím, že neprovede technické úpravy při změně číslovacího plánu podle § 29 odst. 3.

(4) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu se dopustí správního deliktu tím, že

a) poruší povinnost umožnit bezplatné volání na čísla tísňového volání podle § 33 odst. 1,

b) nezajistí uživatelům nepřetržitý přístup k číslům tísňového volání podle § 61 odst. 3 nebo neumožní svým účastníkům bezplatné volání na tato čísla podle § 69 odst. 1 písm. c),

c) nesplní povinnost ohledně přesměrování volání podle § 94,

d) neinformuje koncové uživatele o zavedení zvláštního režimu pro volání mezi příhraničními oblastmi podle § 29 odst. 2,

e) nezajistí, aby koncoví uživatelé z jiných členských států měli přístup k negeografickým telefonním číslům na území České republiky podle § 35,

f) nevede aktuální databázi všech svých účastníků podle § 61 odst. 4,

g) neuveřejní v každé své provozovně a způsobem umožňujícím dálkový přístup pro koncové uživatele informace uvedené v § 63 odst. 1,

h) nepředává dostupné osobní nebo identifikační údaje účastníků pro informační a operátorské služby podle § 66 odst. 1,

i) nezajistí službu identifikace zlomyslných nebo obtěžujících volání podle § 67,

j) nesplní povinnost podle § 69 odst. 1 písm. a) nebo b) nebo odst. 2 písm. a) nebo b),

k) poruší povinnost ohledně zobrazení účastnického čísla podle § 92,

l) nepředává údaje o účastnících pro účely vedení telefonních seznamů nebo pro účely informační služby podle § 41 odst. 3,

m) nepředává osobní nebo identifikační údaje účastníků pro lokalizaci, popřípadě identifikaci volajícího podle § 33 odst. 3,

n) nezajistí průběžnou aktualizaci údajů podle § 33 odst. 3,

o) nezajistí informování veřejnosti o existenci a používání čísel tísňového volání podle § 33 odst. 7,

p) nestanoví ceny za volání v souladu s přímo použitelným předpisem Společenství 5a),

q) neposkytuje služby elektronických komunikací za podmínek uvedených v přímo použitelném předpisu Společenství 5a), nebo

r) porušuje povinnost zajištění transparentnosti maloobchodní ceny roamingu stanovenou v přímo použitelném předpisu Společenství 5a).

(5) Podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť se dopustí správního deliktu tím, že

a) nezpřístupní u volání na čísla tísňového volání orgánům, které zasahují v tísňové situaci, informaci o tom, kde se volající nachází podle 33 odst. 6,

b) nezajistí pro účastníky veřejně dostupné telefonní služby možnost ponechat si své telefonní číslo podle § 34 odst. 1,

c) nesplní povinnost ohledně přesměrování volání podle § 94,

d) nezajistí uskutečnění všech mezinárodních volání do Evropského telefonního číslovacího prostoru podle § 61 odst. 6, nebo

e) neumožní všem koncovým uživatelům veřejné telefonní sítě přístup k operátorským službám a nejméně k jedné informační službě podle § 66 odst. 2.

(6) Poskytovatel univerzální služby se dopustí správního deliktu tím, že

a) nepředloží Úřadu přehled platných cen univerzální služby v souladu s § 45 odst. 1, neuplatňuje jednotné ceny nebo nerespektuje ceny stanovené Úřadem podle § 45 odst. 2,

b) překročí mezní hodnoty parametrů kvality nebo výkonnostních cílů jednotlivých služeb podle § 47,

c) neuveřejní ceny v souladu s § 54 odst. 1 písm. a) nebo nepředloží platné ceny Úřadu podle § 54 odst. 1 písm. b),

d) neumožní osobám se zvláštními sociálními potřebami výběr zvláštních cen podle § 38 odst. 3, ačkoliv mu Úřad tuto povinnost uložil,

e) nesdělí nebo sdělí opožděně uživateli nemožnost plnění povinnosti podle § 40 odst. 1 nebo odst. 3 nebo nesdělí nebo sdělí opožděně náhradní lhůtu podle § 40 odst. 6 pro splnění povinnosti podle § 40 odst. 1 nebo odst. 3, nebo

f) nezachází s údaji o účastnících nediskriminačním způsobem podle § 41.

(7) Podnik s významnou tržní silou se dopustí správního deliktu tím, že

a) nestanoví ceny v souladu s § 55 odst. 1, 3 nebo 4, ačkoliv má povinnost zajistit přenositelnost telefonních čísel podle § 34 nebo umožnit volbu a předvolbu operátora podle § 70,

b) změni ceny nebo dodací podmínky při poskytování služby pronájmu okruhů podle § 55 odst. 5 bez souhlasu Úřadu,

c) uplatňuje ceny, které neodrážejí skutečné náklady při zohlednění míry návratnosti investic podle § 60 nebo nejsou v souladu s metodikou oddělené evidence nákladů podle § 86, ačkoliv má povinnost nákladové orientace cen,

d) nesplní povinnost v rámci služby pronájmu okruhů podle § 76 odst. 3 a 5, ačkoliv má povinnost poskytovat službu pronájmu okruhů v rozsahu minimálního souboru pronajímaných okruhů,

e) nepožádá Úřad o souhlas s odmítnutím návrhu smlouvy podle § 84 odst. 6, nebo

f) neuveřejní referenční nabídku pro zpřístupnění účastnického kovového vedení s náležitostmi a podmínkami stanovenými podle § 85, ačkoliv má povinnost zpřístupnit účastnické kovové vedení.

(8) Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací se dopustí správního deliktu tím, že

a) neuveřejní ceny v souladu s § 54 odst. 1 písm. a) nebo nepředloží platné ceny Úřadu podle § 54 odst. 1 písm. b),

b) neuveřejní návrh smlouvy o poskytování takové služby, včetně všeobecných podmínek podle § 63 odst. 2,

c) nevyrozumí účastníka v zákonem stanovené lhůtě o změně smluvních podmínek nebo o jeho právu bez

sankce vypovědět smlouvu podle § 63 odst. 6,

d) nesplní povinnost podle § 71 odst. 2,

e) nesplní některou povinnost při zabezpečení ochrany údajů a důvěrnosti komunikací podle § 88 odst. 1 a 2,

f) neposkytuje službu elektronických komunikací nepřetržitě podle § 61 odst. 1 v kvalitě podle § 71,

g) nevyřídí reklamaci na vyúčtování ceny nebo poskytování služby podle § 64,

h) neposkytne vyúčtování ceny za poskytnuté služby podle § 64 odst. 2, 4, 5 nebo 6,

i) neupozorní předem prokazatelně účastníka na důsledky neplacení telefonních účtů podle § 65 odst. 1, nebo

j) nepostupuje při opožděném placení nebo neplacení telefonního účtu účastníkem podle § 65 odst. 2 a 3.

(9) Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť se dopustí správního deliktu tím, že

a) nesplní povinnost při šíření služeb a programů televize širokého formátu podle § 68 odst. 1,

b) neuveřejní nebo neoznámí Úřadu způsobem, v rozsahu a ve lhůtách stanovených v § 73 odst. 7 a 8 typy rozhraní a jejich technické specifikace, která nabízí pro připojení přístrojů, nebo změny těchto technických specifikací,

c) ohrozí bezpečnost nebo integritu sítě nebo služby porušením povinnosti podle § 98,

d) ohrozí bezpečnost, integritu nebo poskytování služeb za krizových stavů porušením povinnosti podle § 99,

e) neumožní připojení telekomunikačního koncového zařízení k rozhraní podle § 73 odst. 6,

f) nejedná o propojení, ačkoliv byl o to požádán jiným podnikatelem, který podle § 13 oznámil podnikání (§ 79 odst. 1),

g) nezřídí nebo nevede aktuální databázi účastníků podle § 33 odst. 4 písm. a), nebo

h) nezajistí bezodkladný a bezplatný dálkový přístup do databáze a zpětný přenos údajů podle § 33 odst. 4 písm. b).

(10) Podnikatel poskytující službu šíření chráněného obsahu se dopustí správního deliktu tím, že nenabídne všem provozovatelům rozhlasového a televizního vysílání služby v souladu s § 83 odst. 5.

(11) Za správní delikt uvedený v odstavci 1 písm. a) až l) a písm. t), odstavci 2 písm. a) až d), odstavci 3, odstavci 4 písm. a) až c) a písm. p) až r), odstavci 5 písm. a) až c), odstavci 6 písm. a) až c), odstavci 7, odstavci 8 písm. a) až e), odstavci 9 písm. a) až d) a písm. h) a odstavci 10 se uloží pokuta do výše 10 000 000 Kč nebo do 10 % z výnosů toho, komu se pokuta ukládá, dosažených za poslední ukončené účetní období, maximálně však do výše 10 000 000 Kč.

(12) Za správní delikt uvedený v odstavci 1 písm. m), odstavci 2 písm. e), odstavci 4 písm. d) až k) a písm. m) až o), odstavci 5 písm. d), odstavci 6 písm. d), odstavci 8 písm. f) a g) a odstavci 9 písm. e) a písm. g) se uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč nebo do 10 % z výnosů toho, komu se pokuta ukládá, dosažených za poslední ukončené účetní období, maximálně však do výše 5 000 000 Kč.

(13) Za správní delikt uvedený v odstavci 1 písm. n) až s), odstavci 4 písm. l), odstavci 5 písm. e), odstavci 6 písm. e) a f), odstavci 8 písm. h) až j) a odstavci 9 písm. f) se uloží pokuta do 2 000 000 Kč.

§ 119

(1) Právní osoba a podnikající fyzická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právní osoby.

(3) Odpovědnost právní osoby a podnikající fyzické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 3 let, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Při určení výše pokuty právní nebo podnikající fyzické osobě se přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

§ 120

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) využívá rádiové kmitočty, pro jejichž využívání je třeba oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podle § 17 odst. 1, bez tohoto oprávnění,

b) neoznámí změnu skutečností podle § 18 odst. 5 nebo § 38 odst. 7,

c) vykonává obsluhu vysílacího rádiového zařízení bez platného průkazu podle § 26,

d) nesplní jednu nebo více podmínek všeobecného oprávnění nebo oprávnění k využívání rádiových kmitočtů a tyto nedostatky neodstranila ve lhůtě stanovené Úřadem,

- e) uskutečnila zlomyslné volání na číslo tísňového volání (§ 33),
- f) uvede do provozu nebo provozuje přístroj v rozporu s § 73,
- g) použije adresu elektronické pošty pro odeslání zprávy nebo zpráv třetím osobám bez souhlasu držitele adresy elektronické pošty (§ 93),
- h) nabídla marketingovou reklamu nebo jiný obdobný způsob nabídky zboží nebo služeb účastníkovi, který uvedl, že si nepřeje být kontaktován za účelem marketingu (§ 96 odst. 3),
- i) porušila zákaz provádět činnosti v ochranném pásmu podle § 102 odst. 3 a 4,
- j) porušila zákaz provádět činnosti v ochranném pásmu uvedený v územním rozhodnutí o ochranném pásmu podle § 102 odst. 5 nebo § 103, nebo
- k) neoznámí Úřadu bezodkladně odstranění zjištěných nedostatků podle § 114.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 se uloží pokuta do 100 000 Kč.

§ 121

(1) Správní delikty a přešupky podle tohoto zákona projednává Úřad.

(2) Pokuty vybírá a vymáhá Úřad. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu. Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 21)

(3) Za porušení stejné povinnosti během 2 let může Úřad uložit pokutu až do výše dvojnásobku pokuty uvedené v § 118 a 120.

(4) Úřad vede evidenci pravomocných rozhodnutí o pokutách uložených podle tohoto zákona za poslední 4 roky.

HLAVA VIII

Ustanovení o řízení

Díl 1

Obecná ustanovení o řízení

§ 122

Vztah ke správnímu řádu

(1) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, postupuje se v řízení u Úřadu podle správního řádu. Ustanovení správního řádu o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu 48a) se nepoužije. Pro účely složení rozkladové komise se členové Rady Úřadu, s výjimkou jejího předsedy, nepovažují za zaměstnance ústředního správního úřadu.

(2) V případě uplatnění regulace cen na trzích pro koncové uživatele nejsou koncoví uživatelé účastníky řízení.

(3) Současně s uvědoměním účastníků řízení o zahájení řízení o vydání rozhodnutí podle § 107 odst. 8 písm. b) bodů 3 až 5 vyzve Úřad účastníky řízení k podání vyjádření včetně návrhů důkazů s uvedením, v jaké lhůtě a jakým způsobem lze vyjádření podat. Lhůta nesmí být kratší než 7 dnů. K později podaným vyjádřením nebo návrhům důkazů Úřad nepřihlíží, s výjimkou vyjádření a návrhů důkazů ke skutečnostem, které účastník bez své viny nemohl ve stanovené lhůtě uplatnit. Na tuto skutečnost musí být účastník řízení výslovně upozorněn.

(4) Za průtahy řízení může Úřad uložit pořádkovou pokutu až do výše 100 000 Kč.

(5) Úřad je povinen dát účastníkům možnost, aby se před vydáním rozhodnutí mohli vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popřípadě navrhnout jeho doplnění.

(6) Je-li počet účastníků větší než 5 (dále jen "řízení s větším počtem účastníků"), není-li účastník znám, není-li znám jeho pobyt či sídlo nebo nedaří-li se účastníkovi prokazatelně doručovat, provádí Úřad doručování účastníkům veřejnou vyhláškou, s výjimkou doručování předvolání a doručování rozhodnutí ve věci samé.

(7) V řízení s větším počtem účastníků je Úřad oprávněn postup podle odstavce 5 nahradit zveřejněním konceptu výrokové části a odůvodnění rozhodnutí s uvedením, v jaké lhůtě, kde a jakým způsobem lze proti konceptu podat námitky a navrhnout doplnění řízení. Lhůta nesmí být kratší než 10 dnů. K později podaným námitkám a návrhům doplnění řízení Úřad nepřihlíží. Na tuto skutečnost musí být účastník řízení výslovně upozorněn. Po zveřejnění konceptu nelze uplatňovat námitky, které účastník mohl uplatnit již dříve v řízení.

(8) K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů uvedeným v odvolání nebo rozkladu se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které by po právní moci rozhodnutí odůvodňovaly obnovu řízení.

(9) Splnění povinnosti uložené podniku s významnou tržní silou nebo podnikateli rozhodnutím podle § 17 odst. 2, § 30 odst. 1, § 38 odst. 2, § 51 odst. 3, 4, 8 a 9, § 57 odst. 1 a 4, § 70, § 71 odst. 1, 72 odst. 1, § 76 odst. 4, § 77, § 79 odst. 2, § 82, § 83 odst. 7, 84, § 86 odst. 2 a 5, § 100 odst. 8 a § 114 odst. 2 lze vymáhat ukládáním donucovacích pokut až do celkové výše 10 000 000 Kč.

Opravný prostředek

(1) Proti rozhodnutí Úřadu vydanému ve správním řízení lze podat odvolání nebo rozklad, nestanoví-li tento zákon jinak. O rozkladu proti rozhodnutí Úřadu, které v prvním stupni nevydal předseda Rady, rozhoduje předseda Rady.

(2) Pokud v prvním stupni vydal rozhodnutí předseda Rady, při rozhodování o odvolání v Radě nehlasuje.

§ 124

Opatření obecné povahy

(1) Opatření obecné povahy jsou závazná pro právnické a fyzické osoby vykonávající komunikační činnosti podle § 7. Součástí odůvodnění opatření obecné povahy je vypořádání připomínek vzešlých z konzultace podle § 130 a 131.

(2) Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne uveřejnění v Telekomunikačním věstníku, nestanoví-li Úřad počátek účinnosti pozdější. Vyžaduje-li to veřejný zájem, lze stanovit dřívější počátek účinnosti opatření obecné povahy, nejdříve však dnem uveřejnění.

(3) Povinnost, která je stanovena zákonem a jejíž rozsah je v mezích zákona určen opatřením obecné povahy, lze vymáhat v exekučním řízení jedině tehdy, jestliže bylo vydáno rozhodnutí, které existenci této povinnosti prohlásilo a v němž byla osoba, jež tuto povinnost má, jmenovitě uvedena.

§ 125

Uveřejňování

(1) Opatření obecné povahy, rozhodnutí, informace a další dokumenty nebo skutečnosti, pro které tento zákon požaduje uveřejnění Úřadem, Úřad uveřejní v rozsahu podle odstavců 2 a 3 v Telekomunikačním věstníku nebo na elektronické úřední desce Úřadu způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dnem uveřejnění v Telekomunikačním věstníku je den vydání příslušné částky Telekomunikačního věstníku, uvedený v jejím záhlaví, prostřednictvím portálu veřejné správy. 49)

(2) Úřad v Telekomunikačním věstníku uveřejňuje

- a) opatření obecné povahy v plném znění, jeho změny a zrušení,
- b) rozhodnutí o ceně v plném znění, jeho změny a zrušení,
- c) výsledky analýzy relevantních trhů (§ 51),
- d) vyhlášení, změny, ukončení a výsledky výběrového řízení konaného na základě tohoto zákona,
- e) sdělení o vydaných rozhodnutích Úřadu uvedených v odstavci 3 písm. a),
- f) síťové plány (§ 62).

V Telekomunikačním věstníku Úřad uveřejňuje též sdělení o opravě tiskové chyby.

(3) Na elektronické úřední desce Úřad bezodkladně uveřejňuje zejména

a) rozhodnutí Úřadu o sporech mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti a rozhodnutí Rady uvedená v § 107 odst. 8 písm. b) bodech 3 až 5 v plném znění,

b) rozhodnutí Úřadu o sporech mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popřípadě uživatelem v plném znění v případě, že předmět sporu se týká většího počtu účastníků, popřípadě uživatelů,

c) informace, ostatní dokumenty a skutečnosti podle tohoto zákona.

(4) Úřad je povinen uveřejňovat zejména informace

a) o právech, povinnostech, podmínkách, postupech a poplatcích v souvislosti se všeobecným oprávněním, individuálním oprávněním k využívání rádiových kmitočtů a oprávněním k využívání čísel,

b) o zvláštních povinnostech uložených subjektům podle § 11,

c) o určení relevantních trhů podle § 52.

(5) Úřad je dále povinen uveřejňovat informace týkající se postupů a podmínek spojených s právy na výstavbu sítí elektronických komunikací podle zvláštního právního předpisu 41) a informace týkající se sítí pro rozhlasovou službu podle zvláštního právního předpisu 11).

(6) Jsou-li informace podle odstavce 4 písm. a) a odstavce 5 k dispozici u různých úřadů veřejné správy, Úřad vytvoří uživatelský přehled dostupnosti těchto informací, včetně informací o příslušných úřadech veřejné správy.

(7) Úřad dbá na přehlednost, uživatelskou dostupnost a aktualizaci uveřejněných informací.

(8) Úřad neuveřejní údaje, které jsou předmětem obchodního tajemství 5) nebo jejichž uveřejnění brání zvláštní právní předpis, 34), 48) zejména informace o podnikatelích, o jejich obchodních vztazích nebo o jejich nákladových položkách. To nebrání uveřejňování informací o podmínkách spojených s udílením práv využívat rádiové spektrum, nejsou-li tyto informace důvěrného charakteru.

(9) Ustanovením odstavce 8 není dotčeno plnění povinností Úřadu poskytnout informace oprávněným orgánům.

(1) Telekomunikační věstník je publikační sbírka správních úřadů v oblasti elektronických komunikací.

(2) Název "Telekomunikační věstník" je dovoleno užívat pouze pro označení Telekomunikačního věstníku podle tohoto zákona.

(3) Formu Telekomunikačního věstníku, způsob uveřejňování údajů uvedených v § 125 odst. 2 a způsob jejich předávání k uveřejnění stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 2

Rozhodování sporů

Oddíl 1

Rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti

§ 127

(1) Předseda Rady rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti (§ 7) na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku. Předseda Rady při rozhodování postupuje tak, aby pravomocné rozhodnutí mohlo být vydáno do 4 měsíců ode dne podání návrhu, s výjimkou mimořádných okolností.

(2) Za řádně neomluvenou nebo opakovanou neúčast na řádně oznámeném ústním jednání nebo za neposkytnutí součinnosti je předseda Rady oprávněn uložit dotčené osobě pořádkovou pokutu až do výše 100 000 Kč, a to i opakovaně.

(3) Úřad rozhodnutí o sporu uveřejní.

(4) Předseda Rady přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady.

(5) Pro případ sporu, k jehož řešení je současně příslušný regulační úřad jiného členského státu, postupuje předseda Rady podle ustanovení tohoto zákona ve spolupráci s regulačním úřadem tohoto jiného členského státu. Předseda Rady je oprávněn odmítnout projednání sporu podle § 128 jen se souhlasným stanoviskem regulačního orgánu jiného členského státu.

§ 128

Odmítnutí rozhodování sporu

(1) Úřad je oprávněn odmítnout rozhodnout spor podle § 127, pokud na základě ústního jednání za účasti všech stran sporu dojde k závěru, že jiné způsoby řešení by lépe přispěly k včasnému vyřešení sporu v souladu s § 5 odst. 2 až 4. Úřad vydá o odmítnutí rozhodnout spor rozhodnutí, proti kterému nelze podat opravný prostředek.

(2) V případě nevyřešení sporu do 4 měsíců ode dne vydání rozhodnutí podle odstavce 1 postupuje Úřad na návrh jedné ze stran podle § 127, pokud se strana, která podala návrh na rozhodnutí sporu k Úřadu, neobrátí na soud.

(3) Návrh na zahájení řízení o rozhodnutí sporu podle § 127, který se týká sporu mezi stranami, z nichž ani jedna není podnikem s významnou tržní silou na relevantním trhu, je podnětem k šetření, o jehož přijetí, odmítnutí či postoupení jinému orgánu Úřad písemně uvedomí navrhovatele bez vydání rozhodnutí.

Oddíl 2

Rozhodování účastnických sporů

§ 129

(1) Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku.

(2) Nevyhoví-li podnikatel poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací reklamaci podané podle § 64 odst. 7 až 9, je účastník, popřípadě uživatel oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace.

(3) Úřad přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může Úřad náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu Úřad přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze Úřadu.

Díl 3

Konzultace

§ 130

Konzultace s dotčenými subjekty

(1) Úřad je povinen při výkonu své působnosti konzultovat

- a) návrhy opatření obecné povahy a rozhodnutí o ceně,
- b) rozhodnutí mající významný vliv na relevantní trh,
- c) jiné úkony Úřadu, stanoví-li povinnost konzultace tento zákon,

(dále jen "opatření") s dotčenými subjekty, zejména se sdruženími koncových uživatelů a spotřebitelů, včetně zdravotně postižených, a sdruženími výrobců a podnikatelů zajišťujících sítě anebo poskytujících služby elektronických komunikací, a to formou veřejné konzultace. Účelem konzultace je, v souladu s naplněním zásad transparentnosti a objektivit, získání připomínek, stanovisek a názorů dotčených subjektů k návrhu opatření přijímaných Úřadem.

(2) Konzultace podle odstavce 1 se nevztahuje na rozhodování sporů podle tohoto zákona.

(3) Dotýká-li se navrhované opatření ochrany hospodářské soutěže, Úřad je v rámci konzultace podle odstavce 1 konzultuje rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, dotýká-li se rozhlasového nebo televizního vysílání, rovněž s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, a dotýká-li se ochrany osobních údajů, rovněž s Úřadem pro ochranu osobních údajů.

(4) S Ministerstvem je Úřad povinen v rámci konzultace podle odstavce 1 konzultovat navrhovaná opatření v případech, kdy si to Ministerstvo vyžádá.

(5) Pro účely veřejných konzultací podle odstavce 1 Úřad zřídí a spravuje diskusní místo, kde způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejňuje návrhy opatření, umožňuje předkládání připomínek a uveřejňuje výsledek konzultace.

(6) K návrhu opatření Úřadu se může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením přímo dotčeny, vyjádřit způsobem podle odstavce 8 nebo uplatnit písemné připomínky u Úřadu do 1 měsíce ode dne uveřejnění návrhu. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je Úřad oprávněn tuto dobu přiměřeně zkrátit. Lhůta k uplatnění připomínek však nesmí být kratší než 5 pracovních dnů.

(7) Výsledky veřejné konzultace, včetně vypořádání připomínek, Úřad uveřejní na elektronické úřední desce do 1 měsíce od uplynutí lhůty pro předkládání připomínek.

(8) Úřad stanoví pravidla pro vedení konzultace na diskusním místě podle odstavce 5.

§ 131

Konzultace s Komisí a jinými členskými státy

(1) Pokud opatření podle § 51, 52, 59, 79, 80 a 84 ovlivní obchod mezi členskými státy, Úřad návrh opatření společně s odůvodněním zpřístupní Komisi a regulačním úřadům ostatních členských států. Jsou-li součástí návrhu opatření skutečnosti, které jsou předmětem obchodního tajemství, Úřad tyto skutečnosti takto označí.

(2) Úřad v co nejvyšší míře zohlední připomínky regulačních úřadů ostatních členských států a Komise, byly-li podány ve lhůtě do 1 měsíce od oznámení podle odstavce 1.

(3) Pokud opatření uvedené v § 51 nebo § 52 odst. 1 by mělo dopad na obchod mezi členskými státy a podle stanoviska Komise by vytvořilo překážku pro jednotný trh nebo má-li Komise vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právními předpisy Společenství, zejména s cíli uvedenými v § 5, odloží Úřad přijetí navrhovaného opatření a vyčká rozhodnutí Komise. Pokud Komise do 2 měsíců od konce lhůty podle odstavce 2 rozhodnutí nevydá, je Úřad oprávněn navrhované opatření přijmout.

(4) Úřad oznamuje Komisi každé přijaté opatření uvedené v odstavci 1.

(5) V případě naléhavé potřeby jednat v zájmu ochrany hospodářské soutěže a ochrany zájmů uživatelů je Úřad oprávněn v souladu se zásadou proporcionality přijmout opatření odchylně od postupu podle odstavců 1 až 3. Platnost tohoto opatření je omezena nejvýše na dobu 2 měsíců. Úřad poskytne opatření bezodkladně po jeho přijetí, v souladu s odstavcem 1, a s odůvodněním potřeby vyloučení postupu podle odstavců 1 až 3, Komisi a regulačním úřadům ostatních členských států. Úřad s ohledem na připomínky Komise nebo regulačních úřadů jiných členských států podle odstavců 2 a 3 opatření zruší, změní, nebo prodlouží dobu jeho platnosti.

HLAVA IX

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 132

(1) Ustanovení tohoto zákona se použijí, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, jinak.

(2) Při vydávání opatření obecné povahy podle tohoto zákona se ode dne nabytí jeho účinnosti postupuje podle ustanovení správního řádu o vydávání opatření obecné povahy.

§ 133

Poplatky

(1) Úřad vyměřuje a vybírá

a) správní poplatky,

b) poplatky za právo využívat rádiové kmitočty (§ 24),

c) poplatky za právo využívat čísla (§ 37).

(2) Poplatky podle odstavce 1 písm. a) a c) jsou příjmem státního rozpočtu České republiky. Poplatky podle odstavce 1 písm. b) jsou příjmem státního rozpočtu České republiky a radiokomunikačního účtu v poměru, který vláda stanoví nařízením.

(3) Poplatky podle odstavce 1 Úřad vymáhá postupem podle zvláštního právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků. 22)

§ 134

Ministerstvo vnitra, krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností poskytují, a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup, Úřadu pro účely plnění úkolů státní správy stanovených mu zákonem z informačního systému evidence obyvatel 50)

a) u státních občanů České republiky

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
2. rodné číslo,
3. adresu místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,
4. datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
5. den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den úmrtí,

b) u cizinců vedených v informačním systému evidence obyvatel

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
2. rodné číslo, bylo-li přiděleno,
3. druh a adresu místa pobytu,
4. datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
5. den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den úmrtí.

§ 135

Úřední jazyk

(1) Před Úřadem se jedná v jazyce českém. Veškerá písemná podání se předkládají v češtině a listinné důkazy, pokud nejsou v češtině, musí být opatřeny úředním překladem. Úřad může při ústním jednání připustit tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, pokud si jej na své náklady obstará osoba jednající s Úřadem.

(2) Občané České republiky příslušející k národnostním a etnickým menšinám mohou jednat před Úřadem ve svém jazyce, musí si však obstarat tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků. Náklady na tohoto tlumočníka nese Úřad. Povinnost obstarat si tlumočníka se nevztahuje na občany, jejichž mateřským jazykem je slovenský jazyk.

(3) Občané neslyšící a hluchoslepí mohou jednat před úřadem v jimi zvoleném komunikačním systému neslyšících a hluchoslepých osob, musí si však sami obstarat tlumočníka. Náklady na tohoto tlumočníka nese Úřad.

Přechodná ustanovení

§ 136

(1) Pokud není uvedeno jinak, řídí se tímto zákonem i právní vztahy v oblasti elektronických komunikací vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Za protiprávní jednání, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a které splňuje znaky protiprávního jednání rovněž podle tohoto zákona, lze uložit pokutu podle sazeb uvedených v předpisech platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejsou-li sazby podle tohoto zákona příznivější.

(3) Řízení zahájená a nedokončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí správní úřady, které řízení zahájily, podle dosavadních právních předpisů. Úřad může zastavit řízení ve věcech přístupu zahájená z podnětu Úřadu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pouze se souhlasem všech účastníků řízení.

(4) Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která s ohledem na ustanovení tohoto zákona není nutné dokončit, Úřad ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zastaví.

(5) Telekomunikační licence vydané podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jsou platné do 1 měsíce ode dne, kdy nabude účinnosti opatření obecné povahy o všeobecném oprávnění, které upravuje příslušnou komunikační činnost.

(6) Úřad je povinen udělit přiděl rádiových kmitočtů, obsahující ve stejném rozsahu stejná práva a povinnosti, které se vztahují k těmto rádiovým kmitočtům a jsou uvedené v platných telekomunikačních licencích vydaných na základě dřívějších právních předpisů, nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Osvědčení o registraci vydaná podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jsou platná do 1 měsíce ode dne, kdy nabude účinnosti opatření obecné povahy o všeobecném oprávnění, které upravuje příslušnou komunikační činnost.

(8) Generální licence vydaná podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za všeobecné oprávnění podle tohoto zákona až do doby vydání nového všeobecného oprávnění, nejdéle však 5 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Úřad je povinen vydat všeobecná oprávnění podle § 9 do 5 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a podnikatelé poskytující telekomunikační služby, kteří vykonávají telekomunikační činnosti na základě telekomunikační licence nebo osvědčení o registraci podle generální licence, jsou povinni splnit oznamovací povinnost podle § 13 nejpozději do 1 měsíce ode dne vydání všeobecného oprávnění.

(11) Povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení a rozhodnutí o přidělení čísla vydaná podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti do doby v nich uvedené, s výjimkou částí týkající se výše poplatků za přidělené kmitočty nebo čísla v nich uvedené; tato část povolení nebo rozhodnutí pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato povolení nebo rozhodnutí se považují za oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávnění k využívání čísel podle tohoto zákona. Povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení pro amatérskou radiokomunikační službu vydaná podle dosavadních právních předpisů se považují za individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů operátorů třídy A.

(12) Kmitočtové plány a číslovací plány vydané podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti do doby vydání příslušných prováděcích předpisů podle § 16 odst. 1 a § 29 odst. 4 a opatření obecné povahy podle § 16 odst. 2.

(13) Podnikatelé zajišťující veřejnou komunikační síť jsou povinni do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit Úřadu a uveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup typy rozhraní a jejich technické specifikace, která nabízejí pro připojení přístrojů. Technické specifikace musí být zpracovány způsobem stanoveným v § 73 odst. 9.

(14) Podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť musí povinnost uvedenou v § 34 splnit nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti opatření obecné povahy specifikující technické podmínky. Úřad je povinen vydat opatření obecné povahy podle § 34 odst. 4 do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(15) Platnost průkazů zvláštní způsobilosti k obsluze vysílacích rádiových zařízení, s výjimkou průkazů pro obsluhu vysílacích rádiových zařízení pro amatérskou radiokomunikační službu, vydaných podle dosavadních právních předpisů se nemění. Průkazy zvláštní způsobilosti pro obsluhu vysílacích rádiových zařízení pro amatérskou radiokomunikační službu vydané podle dosavadních právních předpisů (dále jen "průkaz radioamatéra") pozbývají platnosti dnem 30. dubna 2007. Úřad v této lhůtě vymění průkaz radioamatéra na základě žádosti držitele takového průkazu za průkaz odborné způsobilosti HAREC.

(16) Živnostenské oprávnění vydané pro koncesovanou živnost "Poskytování telekomunikačních služeb" zaniká dnem, kdy osoba, která na jeho základě podniká, oznámila vykonávání komunikační činnosti podle § 13 tohoto zákona, nejpozději však uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(17) Řízení o vydání živnostenského oprávnění pro vázanou živnost "Poskytování telekomunikačních služeb" zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a k tomuto dni nedokončená se zastavují.

(18) Dal-li držitel licence k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání souhlas k udělení povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení podle předchozích předpisů nebo souhlas k udělení rádiových kmitočtů, a to v rozsahu souboru technických parametrů uvedených v jeho licenci, provozovateli sítě určené k šíření a přenosu rozhlasového a televizního vysílání, má právo na přidělení těchto kmitočtů Úřadem v případě, že smluvní vztah mezi ním a provozovatelem sítě zanikne. Toto právo náleží držitelům licence po dobu platnosti jeho licence, tak jak je stanovena ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(19) Subjekt, který shromažďuje osobní údaje účastníků za účelem vydání seznamu účastníků, je povinen informovat účastníky pevné nebo mobilní veřejně dostupné telefonní služby, jejichž osobní údaje byly uvedeny v seznamu účastníků vydaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, o jejich oprávněních uvedených v § 95 odst. 1 a 2. Tento subjekt je povinen nejpozději do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se dotázat dotčených účastníků, zda mohou jejich osobní údaje zůstat uvedeny v tomto seznamu. V případě, že účastník bude požadovat změnu nebo vyškrtnutí těchto údajů, je uvedený subjekt povinen to bez odkladu bezplatně uskutečnit. Pokud jde o seznamy tištěné, popřípadě v elektronické podobě na nosiči dat, které již byly vydány, platí tato povinnost uvedeného subjektu pro nejbližší aktualizaci seznamu.

(20) Obsahuje-li zvláštní právní předpis ustanovení o

a) telekomunikačním provozu, rozumí se tím přenášená zpráva podle tohoto zákona,

b) údajích o telekomunikačním provozu, rozumí se tím provozní a lokalizační údaje související s přenášenou zprávou podle tohoto zákona,

c) telekomunikační službě, rozumí se tím služba elektronických komunikací podle tohoto zákona,

d) telekomunikační síti, rozumí se tím síť elektronických komunikací podle tohoto zákona.

§ 137

(1) Úřad je povinen provést první analýzu všech částí trhu elektronických komunikací postupem podle § 51 tak, aby mohl být zjištěn stav relevantních trhů podle § 52 odst. 1, případně dalších trhů podle § 52 odst. 2. Úřad při této analýze použije konzultační postupy podle § 130 a 131 a při uveřejňování postupuje podle § 125. Úřad je povinen ukončit tuto analýzu nejpozději do 9 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Nejpozději do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona je Úřad povinen na základě analýzy podle odstavce 1 přezkoumat povinnosti držitelů licence s výrazným podílem na trhu zachované podle dosavadních právních předpisů, rozhodnout o zachování těchto povinností, jejich změně nebo zrušení a rozhodnout o uložení povinností uvedených v § 51 podnikům s významnou tržní silou.

(3) V rámci analýzy podle odstavce 1 Úřad prověří, zda poměry na trhu nejsou v oblasti cen pro koncové uživatele významně deformovány křížovým financováním veřejné telefonní služby poskytované podnikem s významnou tržní silou prostřednictvím veřejné pevné telekomunikační sítě. V případě zjištění takové deformace cen Úřad uloží rozhodnutím dotčené osobě povinnosti podle § 51 tak, aby došlo k nápravě Úřadem zjištěného stavu nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto rozhodnutí Úřadu.

§ 138

(1) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů, který byl na základě telekomunikační licence udělené podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, povinen poskytovat tuto službu ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen ji poskytovat nadále do doby vydání rozhodnutí Úřadu podle § 137 odst. 2. Tuto službu poskytuje za podmínek a v rozsahu stanoveném dosavadními právními předpisy, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů uvedený v odstavci 1 je povinen vést oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů podle schválené metodiky v souladu s opatřením Úřadu vydaným podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a předkládat Úřadu roční zprávu o vývoji nákladů, tržeb, výnosů a ziskovosti, včetně vloženého kapitálu ve lhůtě stanovené Úřadem do doby vydání rozhodnutí Úřadu podle § 137 odst. 2.

§ 139

(1) Smlouvy o přístupu k síti, zvláštním přístupu k síti, propojení sítí anebo o zpřístupnění účastnického vedení uzavřené podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak. Tyto smlouvy se považují za smlouvy uzavřené podle tohoto zákona.

(2) Do doby vydání rozhodnutí Úřadu podle § 137 odst. 2 je provozovatel veřejné telekomunikační sítě a poskytovatel veřejné telekomunikační služby, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona označen jako subjekt s výrazným podílem na trhu, povinen při poskytování přístupu nebo propojení anebo zpřístupnění účastnického vedení dodržet stávající povinnosti týkající se přístupu k síti, propojení sítí a zpřístupnění účastnického vedení stanovené podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o

a) povinnost nediskriminace,

b) povinnost poskytnout Úřadu uzavřenou smlouvu o propojení sítí nebo o přístupu k síti za účelem jejího uveřejnění,

c) povinnost oznamovat Úřadu a uveřejňovat v Telekomunikačním věstníku referenční nabídky propojení a zpřístupnění účastnického vedení a

d) povinnost vést oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů podle schválené metodiky v souladu s opatřením Úřadu vydaným podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a předkládat Úřadu roční zprávu o vývoji nákladů, tržeb, výnosů a ziskovosti, včetně vloženého kapitálu ve lhůtě stanovené Úřadem.

§ 140

Provozovatel veřejné pevné telekomunikační sítě, který byl ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona povinen ve své síti podle číslovacího plánu umožnit svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoliv s uvedenými sítěmi propojeného poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb, kromě služby pronájmu okruhů, a to jak formou nastavení předvolby čísel, tak krátkou individuální volbou čísel pro jednotlivá volání, je povinen tyto služby poskytovat nejméně do doby vydání rozhodnutí Úřadu podle § 137 odst. 2.

§ 141

(1) Po dobu 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona jsou právnické a fyzické osoby, které poskytují služby elektronických komunikací, za krizového stavu povinny, je-li to technicky možné, poskytnout na vlastní náklady přednostně služby elektronických komunikací subjektům, jejichž seznamy předkládají stanovené orgány. Za zařazení do databáze subjektů, kterým budou poskytovány přednostně služby, náleží dotčené osobě od stanoveného orgánu úhrada nákladů ve výši stanovené vládou.

(2) Vláda stanoví nařízením orgány, které jsou podle odstavce 1 oprávněny předkládat seznamy subjektů, kterým budou za krizového stavu poskytovány přednostně služby elektronických komunikací, způsob předkládání těchto seznamů a výši úhrady za zařazení uvedených subjektů do databáze.

(3) Právnické a fyzické osobě, které povinnost uvedená v § 99 odst. 3 vznikne do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se lhůty uvedené v § 99 odst. 7 a 9 prodlužují na 4 roky.

§ 142

(1) Opatření Českého telekomunikačního úřadu vydaná podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Cenová rozhodnutí vydaná podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti do vydání věcně příslušných rozhodnutí o ceně (§ 57 až 59) Úřadem, nejdéle však do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato rozhodnutí o ceně je Úřad po dobu 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněn vydat bez předchozí analýzy trhu. V takovém případě je však jejich účinnost omezena nejdéle do doby vydání rozhodnutí o uložení povinností podnikům s významnou tržní silou podle § 137 odst. 2.

(3) Uzavřené smlouvy a vydané všeobecné podmínky pro poskytování veřejné telekomunikační služby podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za smlouvy uzavřené a všeobecné podmínky vydané podle tohoto zákona.

(4) Pokud smlouva na poskytování veřejné telekomunikační služby uvedená v odstavci 3 není v souladu s ustanoveními tohoto zákona, je podnikatel povinen ji uvést s nimi do souladu nejpozději do

4 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Pokud všeobecné podmínky uvedené v odstavci 2 nejsou v souladu s ustanoveními tohoto zákona, je podnikatel povinen je uvést do souladu s ustanoveními tohoto zákona do 4 měsíců ode dne nabytí jeho účinnosti.

§ 143

(1) Poskytovatel univerzální služby, který byl povinen poskytovat tuto službu podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je povinen poskytovat tuto službu i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona v rozsahu a za podmínek dle dosavadních právních předpisů. Povinnost poskytovat univerzální službu trvá až do doby, než Úřad rozhodne podle odstavce 2.

(2) Úřad do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona přezkoumá, zda poskytování univerzální služby, včetně cenové dostupnosti, je v souladu s ustanoveními hlavy III dílu 6; nejpozději do 9 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona Úřad uloží rozhodnutím povinnosti poskytovat dílčí služby podle § 39.

(3) Poskytovatel univerzální služby uvedený v odstavci 1 je povinen vést oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů podle schválené metodiky v souladu s opatřením Úřadu vydaným podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a předkládat Úřadu roční zprávu o vývoji nákladů, tržeb, výnosů a ziskovosti, včetně vloženého kapitálu ve lhůtě stanovené Úřadem.

(4) Poskytovatel univerzální služby uvedený v odstavci 1 je povinen předložit Úřadu do 4 měsíců po určení nového poskytovatele podle odstavce 2 vyúčtování prokazatelné ztráty vypočítané podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tento poskytovatel má nárok na úhradu prokazatelné ztráty v roce, ve kterém nabyt tento zákon účinnosti, a to za období do doby rozhodnutí Úřadu podle odstavce 2. Tento poskytovatel je povinen umožnit ověření výše prokazatelné ztráty způsobem uvedeným v dosavadních právních předpisech. Na výše uvedenou prokazatelnou ztrátu jsou povinni přispívat podnikatelé, kteří byli v příslušném období držiteli telekomunikační licence. Výpočet podílu a platby se řídí ustanoveními právních předpisů platných před účinností tohoto zákona.

§ 144

Poskytovatel veřejně dostupné dálkopisné a telegrafní služby, který byl povinen poskytovat tyto služby podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je povinen tyto služby poskytovat do konce roku 2005.

§ 145

(1) Podnikatel poskytující službu šíření a přenosu rozhlasového a televizního signálu, který byl na základě telekomunikační licence udělené podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, povinen poskytovat tyto služby ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen je poskytovat i nadále, nejméně do doby vydání rozhodnutí Úřadu podle § 137 odst. 2. Tyto služby poskytuje za podmínek a v rozsahu stanoveném dosavadními právními předpisy, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Byl-li podnikatel podle odstavce 1 povinen vést oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů podle schválené metodiky v souladu s opatřením Úřadu vydaným podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a předkládat Úřadu roční zprávu o vývoji nákladů, tržeb, výnosů a ziskovosti, včetně vloženého kapitálu ve lhůtě stanovené Úřadem, je povinen tuto povinnost plnit do doby vydání rozhodnutí Úřadu podle § 137 odst. 2.

§ 146

Úřad do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zřídí radiokomunikační účet. Úřad do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zřídí databáze podle § 14, 15 a 28.

§ 147

(1) Věcná břemena vzniklá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a jiné dohody, včetně dohod o náhradě za omezení vlastnického práva, sloužící k výkonu oprávnění podle § 90 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají nedotčeny.

(2) Nedošlo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mezi podnikatelem a vlastníkem nemovitosti k dohodě pro výkon oprávnění podle § 90 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 151/2000 Sb. a k dohodě o náhradě za omezení vlastnického práva, rozhodne o zřízení věcného břemene a o výši náhrady vyvlastňovací úřad podle tohoto zákona, pokud s výkonem oprávnění nebylo započato.

(3) Vznikla-li ve prospěch podnikatelů zajišťujících veřejnou komunikační síť, kteří realizovali výstavbu veřejné komunikační sítě před nabytím účinnosti tohoto zákona, věcná břemena k výkonu oprávnění podle § 90 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 151/2000 Sb. nebo vzniknou-li takovým podnikatelům věcná břemena pro výkon oprávnění podle § 90 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 151/2000 Sb. nebo § 104 odst. 1 písm. a) a b) tohoto zákona po nabytí účinnosti tohoto zákona, přecházejí oprávnění z takových věcných břemen i na nabyvatele veřejné komunikační sítě či její části, pokud jsou tito nabyvatelé podnikateli zajišťujícími veřejnou komunikační síť, a to bez ohledu na skutečnost, zda se nabyvateli veřejné komunikační sítě stali před či po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Oprávnění z věcných břemen podle odstavce 3 vzniká nabyvatelům veřejné komunikační sítě

a) v okamžiku vzniku věcných břemen, vzniknou-li věcná břemena po nabytí účinnosti tohoto zákona a došlo-li nejpozději k okamžiku vzniku věcného břemene k převodu veřejné komunikační sítě na nabyvatele,

b) v okamžiku nabytí účinnosti tohoto zákona, vzniklo-li věcné břemeno před nabytím účinnosti tohoto zákona a došlo-li současně před nabytím účinnosti tohoto zákona i k převodu veřejné komunikační sítě na nabyvatele,

c) v okamžiku nabytí veřejné komunikační sítě nabyvatelem, bude-li veřejná komunikační síť převedena na nabyvatele až po vzniku věcného břemene a po nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 148

Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona

a) se zrušuje Český telekomunikační úřad zřízený podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

b) přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů z Českého telekomunikačního úřadu zřízeného podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, na Úřad,

c) je Úřad příslušný hospodařit s majetkem státu, s nímž k tomuto dni hospodařil Český telekomunikační úřad zřízený podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 149

(1) Po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vláda jmenuje jednoho člena Rady Úřadu na 1 rok, jednoho na 2 roky, jednoho na 3 roky, jednoho na 4 roky a jednoho na 5 let.

(2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, vztahují se na členy Rady ustanovení zákoníku práce, a to až do dne nabytí účinnosti služebního zákona.

Závěrečná ustanovení

§ 150

Zmocnění

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 24 odst. 5, § 25 odst. 3, § 27 odst. 5, § 37 odst. 2, § 38 odst. 8, § 43 odst. 5, § 99 odst. 11, § 133 odst. 2.

(2) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 16 odst. 1, 7 a 8, § 26 odst. 5, § 29 odst. 4, § 40 odst. 7, § 43 odst. 3, § 47 odst. 5, § 48 odst. 7, § 53 odst. 4, § 80 odst. 5, § 99 odst. 12, § 113 odst. 9 a § 126 odst. 3.

(3) Ministerstvo vydá ve spolupráci s Ministerstvem vnitra vyhlášku k provedení § 33 odst. 10 a § 97 odst. 4.

(4) Ministerstvo vnitra vydá vyhlášku k provedení § 97 odst. 5 a 9.

(5) Úřad vydá vyhlášku k provedení § 33 odst. 5, § 97 odst. 7 a § 112 odst. 4.

§ 151

Zrušuje se:

1. Zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

2. Nařízení vlády č. 181/2000 Sb., kterým se stanoví výše poplatků za přidělené kmitočty a za přidělená čísla.

3. Vyhláška č. 182/2000 Sb., o schvalovací značce pro telekomunikační koncová a rádiová zařízení.

4. Vyhláška č. 191/2000 Sb., o technických podmínkách pro připojení a provoz zařízení pro odposlouchávání a zaznamenávání telekomunikačního provozu.
5. Vyhláška č. 195/2000 Sb., kterou se stanoví druhy a charakteristika koncových bodů a rozhraní veřejné telekomunikační sítě.
6. Vyhláška č. 196/2000 Sb., kterou se stanoví charakteristiky, parametry a ukazatele kvality služeb poskytovaných v rámci univerzální služby držiteli telekomunikační licence.
7. Vyhláška č. 197/2000 Sb., o rozsahu pronájmu telekomunikačních okruhů a o jejich technických parametrech.
8. Vyhláška č. 198/2000 Sb., o náležitostech návrhu na uzavření smlouvy o propojení a přístupu k síti a o technických a provozních podmínkách přístupu k síti a propojení sítí a připojení neveřejných telekomunikačních sítí k veřejným telekomunikačním sítím.
9. Vyhláška č. 199/2000 Sb., o způsobu prokazování finanční způsobilosti k vykonávání telekomunikační činnosti.
10. Vyhláška č. 200/2000 Sb., o způsobu tvorby volacích značek, jejich používání a o druzích radiokomunikačních služeb, pro které jsou vyžadovány.
11. Vyhláška č. 201/2000 Sb., o technických a provozních podmínkách amatérské radiokomunikační služby.
12. Vyhláška č. 202/2000 Sb., o náležitostech přihlášky ke zkoušce k prokázání zvláštní způsobilosti k obsluze vysílacích rádiových zařízení, o rozsahu znalostí potřebných pro jednotlivé druhy zvláštní způsobilosti, o způsobu provádění zkoušek, o druzích průkazů způsobilosti a době jejich platnosti.
13. Vyhláška č. 92/2001 Sb., kterou se stanoví seznam speciálně vybavených koncových telefonních zařízení.
14. Vyhláška č. 235/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o výpočtu a úhradě prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby držitelem telekomunikační licence.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o vodovodech a kanalizacích

§ 152

V zákoně č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 20/2004 Sb. a zákona č. 167/2004 Sb., se část pátá zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím

soudního řádu správního

§ 153

V zákoně č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., se část dvanáctá zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon o technických požadavcích na výrobky

§ 154

V zákoně č. 205/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část třetí zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím služebního zákona

§ 155

V zákoně č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 123/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb. a zákona č. 626/2004 Sb., se část dvacátá čtvrtá zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona, kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění některé zákony

§ 156

V zákoně č. 517/2002 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění některé zákony, ve znění zákona č. 41/2004 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon o telekomunikacích

V zákoně č. 225/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb., se část první zrušuje.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky

V zákoně č. 436/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel

V zákoně č. 53/2004 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel, se část jedenáctá zrušuje.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona, kterým se mění živnostenský zákon

V zákoně č. 167/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o živnostenském podnikání

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb. a zákona č. 695/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 3 písmeno i) včetně poznámky pod čarou č. 19 zní:

"i) vykonávání komunikační činnosti podle zvláštního právního předpisu, 19)

19) zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)."

2. V příloze č. 2 SKUPINA 205: Elektrické přístroje se text "Poskytování telekomunikačních služeb" zrušuje.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen

§ 162

V § 2b zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění zákona č. 135/1994 Sb., zákona č. 151/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., odstavec 2 zní:

"(2) Český telekomunikační úřad vykonává působnost při uplatňování, regulaci a kontrole cen poštovních služeb do zahraničí a služeb souvisejících s poskytováním poštovních služeb do zahraničí a zahraničních poštovních služeb. 1) Ministerstvo nevykonává působnost při uplatňování, regulaci, sjednávání a kontrole cen v oblasti elektronických komunikací."

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna krizového zákona

§ 163

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění

zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 12 se v nadpise slova "a spojů" zrušují a odstavec 1 zní:

"(1) Ministerstvo dopravy v době krizového stavu je oprávněno uložit provozovateli dráhy, drážní dopravy, silniční dopravy, letadel, letišť, vnitrozemské vodní dopravy a veřejných přístavů, jakož i vlastníku a provozovateli ostatních objektů, zařízení a dopravních cest sloužících dopravě povinnosti k zabezpečování dopravních potřeb."

2. Za § 12 se vkládá nový § 12a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 15a zní:

"§ 12a

Ministerstvo informatiky

(1) Ministerstvo informatiky je v době krizového stavu oprávněno uložit podnikateli zajišťujícímu veřejnou komunikační síť nebo poskytujícímu veřejně dostupnou službu elektronických komunikací povinnost zabezpečovat veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.

(2) V případě nebezpečí z prodlení může být tato povinnost podle odstavce 1 uložena rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu podle zvláštního právního předpisu. 15a) Na uložení této povinnosti se nevztahuje správní řád.

(3) V rozhodnutí se stanoví povinný podnikatel, předmět a rozsah veřejného závazku, způsob jeho plnění, doba platnosti rozhodnutí a poučení o následcích jeho plnění.

15a) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)."

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

§ 164

V zákoně č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb. a zákona č. 341/2004 Sb., se za § 24 vkládá nový § 24a, který zní:

"§ 24a

(1) Ustanovení tohoto zákona týkající se souboru technických parametrů se nevztahují na zemské digitální vysílání.

(2) Územní rozsah zemského digitálního vysílání Rada stanoví v souladu se stanoviskem Českého telekomunikačního úřadu výčtem okresů, popřípadě obvodů hlavního města Prahy zcela anebo zčásti pokrytých vysíláním."

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna rozpočtových pravidel

§ 165

V § 36 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 482/2004 Sb., se na konci odstavce 3 doplňuje věta "Součástí státních finančních aktiv je rovněž radiokomunikační účet zřízený podle zvláštního právního předpisu."

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 166

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 129/2003 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 148/2003 Sb., zákona č. 149/2003 Sb., zákona č. 219/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb. a zákona č. 276/2003 Sb., se mění takto:

1. Položka 155 zní:

"Položka 155

Podání námítky proti vyřízení reklamace Kč 100,-".

2. Položka 156 zní:

"Položka 156

a) Vydání průkazu odborné způsobilosti pro obsluhu

aa) radiotelefonních a radiotelegrafních

vysílacích rádiových zařízení

umístěných na palubách letadel a lodí

- radiotelefonních Kč 400,-

- radiotelegrafních Kč 600,-

ab) radiotelefonních a radiotelegrafních

pozemních vysílacích rádiových

zařízení pohyblivé letecké

a pohyblivé plavební služby

- radiotelefonních Kč 300,-

- radiotelegrafních Kč 400,-

ac) radiotelefonních a radiotelegrafních

pozemních vysílacích rádiových

zařízení provozovaných v pásmu

krátkých vln

- radiotelefonních Kč 300,-

- radiotelegrafních Kč 400,-

ad) vysílacích rádiových zařízení pro

amatérskou radiokomunikační službu Kč 400,-

b) Prodloužení platnosti nebo provedení změn

v průkazu odborné způsobilosti Kč 200,-".

3. Položka 157 zní:

"Položka 157

Vydání osvědčení o oznámení komunikační činnosti Kč 1 000,-

Vydání osvědčení o sdělení změny oznámených údajů Kč 500,-".

4. Položka 158 zní:

"Položka 158

a) Podání návrhu na rozhodnutí sporu,

s výjimkou sporu o plnění povinnosti

k peněžitému plnění, mezi osobou vykonávající

komunikační činnost na straně jedné,

a účastníkem, popřípadě uživatelem

na straně druhé Kč 200,-

b) Podání návrhu na rozhodnutí sporu, s výjimkou

sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění,

mezi osobami vykonávajícími komunikační

činnosti Kč 10 000,-

c) Podání návrhu na rozhodnutí sporu o plnění

povinnosti k peněžitému plnění

4 % z této částky, nejméně Kč 200,-

Poznámka:

Poplatek podle položky v písmeni c) se vybere nejvýše ve výši Kč 500 000.".

5. Položka 159 se zrušuje.

6. Položka 160 zní:

"Položka 160

a) Vydání rozhodnutí o oprávnění k využívání

čísel Kč 5 000,-

b) Prodloužení platnosti nebo provedení změn

v oprávnění k využívání čísel Kč 500,-

Poznámka:

Poplatek podle této položky se nevybere, přiděluje-li správní orgán čísla pro tísňová volání, hlášení poruch, hovory s ohlašovou národních a mezinárodních hovorů a informace (hlásky), které informují volajícího účastníka o změnách účastnických čísel.".

7. Položka 161 zní:

"Položka 161

a) Vydání rozhodnutí o individuálním oprávnění

k využívání rádiových kmitočtů

aa) pro šíření a přenos rozhlasového nebo

televizního vysílání (rozhlasová služba) Kč 7 000,-

ab) pro pevnou službu Kč 5 000,-

ac) pro amatérskou radiokomunikační službu Kč 500,-

ad) pro ostatní radiokomunikační služby Kč 3 000,-

b) Prodloužení platnosti nebo provedení změn

v individuálním oprávnění k využívání

rádiových kmitočtů

aa) pro šíření a přenos rozhlasového

a televizního vysílání (rozhlasová

služba) Kč 500,-

ab) pro pevnou službu Kč 500,-

ac) pro amatérskou radiokomunikační službu Kč 200,-

ad) pro ostatní radiokomunikační služby Kč 500,-

Poznámka:

Poplatek podle této položky se nevybere za vydání rozhodnutí podle § 25 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).".

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 167

V § 18 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 95/2005 Sb., se slovo "telekomunikace" nahrazuje slovy "elektronické komunikace".

ČÁST OSMNÁCTÁ

zrušena

§ 168

zrušen

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv

§ 169

Zákon č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 114/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 1 písm. e) se slovo "a" za slovem "úřady" nahrazuje čárkou a za slovo "bankou" se vkládají slova "a Českým telekomunikačním úřadem".

2. V § 2 písm. a) se za slova "Ústavního soudu" vkládají slova "a rozsudky Nejvyššího správního soudu".

ČÁST DVACÁTÁ

Změna služebního zákona

§ 170

Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb. a zákona č. 626/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 9 se věta první nahrazuje větou "Představeným může být jmenován jen státní zaměstnanec, s výjimkou představeného vykonávajícího v zahraničí službu na dobu určitou, představeného vykonávajícího službu na dobu určitou jako předseda Komise pro cenné papíry, jako člen prezidia Komise pro cenné papíry nebo jako člen Rady Českého telekomunikačního úřadu."

2. V § 20 odstavec 2 zní:

"(2) Výběrové řízení se neprovádí na služební místo představeného ve službě na dobu určitou, jímž je předseda Komise pro cenné papíry, člen prezidia Komise pro cenné papíry nebo člen Rady Českého telekomunikačního úřadu, splňuje-li fyzická osoba předpoklady podle § 17 odst. 1 a předpoklad stanovený právními předpisy o utajovaných skutečnostech. 18)".

3. V § 29 odst. 2 se věta třetí nahrazuje větou "Službu na dobu určitou po dobu, po kterou trvá podle zvláštního právního předpisu jejich funkční období, vykonávají též předseda Komise pro cenné papíry, členové prezidia Komise pro cenné papíry, předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, předseda Energetického regulačního úřadu a členové Rady Českého telekomunikačního úřadu. 26)".

Poznámka pod čarou č. 26 zní:

"26) § 23 odst. 3 zákona č. 15/1998 Sb.

§ 1 odst. 3 a 5 zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 187/1999 Sb.

§ 107 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

§ 17 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)."

4. V § 42 odst. 2 se věta poslední nahrazuje větou "Na služební místo představeného, jímž je předseda Komise pro cenné papíry, člen prezidia Komise pro cenné papíry nebo člen Rady Českého telekomunikačního úřadu ve službě na dobu určitou, může být jmenována rovněž fyzická osoba, která není státním zaměstnancem, splňuje-li předpoklady podle § 17 odst. 1, předpoklad stanovený právními předpisy o utajovaných skutečnostech 18) a další předpoklady stanovené v jiných právních předpisech. 18a)".

Poznámka pod čarou č. 18a zní:

"18a) Například § 107 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).".

5. V § 53 odst. 5 se věta poslední nahrazuje větou "Jmenování a odvolání generálního ředitele Vězeňské služby České republiky a členů Rady Českého telekomunikačního úřadu se řídí zvláštními právními předpisy."

6. V § 237 odstavec 2 zní:

"(2) Předseda Komise pro cenné papíry, členové prezidia Komise pro cenné papíry, předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, předseda Energetického regulačního úřadu a členové Rady Českého telekomunikačního úřadu se považují za služební orgány ve službě na dobu určitou po dobu, po kterou trvá podle zvláštního právního předpisu jeho funkční období. 26) Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, předseda Energetického regulačního úřadu a člen Rady Českého telekomunikačního úřadu mohou být po skončení služby na dobu určitou jmenováni, jestliže o to písemně požádají, do služby na dobu neurčitou na volné služební místo."

7. V § 237 odstavec 4 zní:

"(4) Předseda Komise pro cenné papíry, členové prezidia Komise pro cenné papíry, předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, předseda Energetického regulačního úřadu a členové Rady Českého telekomunikačního úřadu složí služební slib před generálním ředitelem; jinak platí § 33 a 34."

8. V § 237 odstavec 6 zní:

"(6) Na služební místo představeného, který je předsedou Komise pro cenné papíry, členem prezidia Komise pro cenné papíry, předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, předsedou Energetického regulačního úřadu nebo členem Rady Českého telekomunikačního úřadu, se výběrové řízení nevyhlašuje."

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna soudního řádu správního

§ 171

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 555/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 4 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

"c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem."

2. V § 48 odst. 2 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

"e) senát nebo samosoudce, který má o návrhu rozhodnout, dospěl k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho část, kterého bylo ve věci použito, je v rozporu se zákonem, podá-li návrh na jeho zrušení,".

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno f).

3. V části třetí hlavě druhé se za díl 6 vkládá nový díl 7, který včetně nadpisu zní:

"Díl 7

Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části

§ 101a

(1) Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

(2) Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí, vydaného obcí nebo krajem, může podat též Ministerstvo vnitra.

(3) Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí, vydaného krajem, může podat též obec.

(4) Odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno.

§ 101b

Účast dalších osob na řízení (§ 34) je vyloučena.

§ 101c

K řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je příslušný Nejvyšší správní soud.

§ 101d

Rozsudek a jeho účinky

(1) Při rozhodování soud posuzuje soulad opatření obecné povahy se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Přitom není vázán právními důvody návrhu.

(2) Dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne. Soud o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí rozhodne do třiceti dnů poté, kdy návrh došel soudu.

(3) Bylo-li na základě opatření obecné povahy, které bylo zrušeno, nebo bylo-li na základě části opatření obecné povahy, která byla zrušena, rozhodnuto o správním deliktu a toto rozhodnutí nabylo právní moci, ale nebylo dosud vykonáno, je zrušení takového opatření obecné povahy nebo jeho části důvodem pro obnovu řízení podle ustanovení příslušného procesního předpisu.

(4) Práva a povinnosti z právních vztahů vzniklých před zrušením opatření obecné povahy nebo jeho části zůstávají nedotčena.

(5) Na náhradu nákladů nemá žádný z účastníků řízení právo."

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o ochraně hospodářské soutěže

§ 172

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 340/2004 Sb. a zákona č. 484/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se doplňuje odstavec 9, který včetně poznámky pod čarou č. 4a zní:

"(9) Tento zákon se rovněž nevztahuje na jednání soutěžitelů, které je porušením povinnosti stanovené zákonem o elektronických komunikacích 4a) nebo rozhodnutím vydaným na jeho základě.

4a) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně dalších zákonů (zákon o elektronických komunikacích)."

2. V § 11 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 5a zní:

"(2) Ustanovení odstavce 1 písm. f) se nevztahuje na jednání soutěžitelů, které je vykonáváním komunikační činnosti 5a) podle zákona o elektronických komunikacích.

5a) § 6 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně dalších zákonů (zákon o elektronických komunikacích)."

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců

§ 173

V zákoně č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 287/1997 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 420/2002 Sb., zákona č. 425/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 427/2003 Sb., zákona 49/2004 Sb. a zákona č. 359/2004 Sb., se v části druhé za hlavu šestou vkládá hlava sedmá, která zní:

"HLAVA SEDMÁ

Náležitosti člena Rady a předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu

Plat

§ 27a

Členům Rady Českého telekomunikačního úřadu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,424.

§ 27b

Předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,932."

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona č. 427/2003 Sb.

§ 174

V § 1 zákona č. 427/2003 Sb., kterým se pro léta 2004, 2005 a 2006 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004 a kterým se mění některé související zákony, ve znění zákona č. 359/2004 Sb., se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

"g) člena a předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu,".

Dosavadní písmena g) až n) se označují jako písmena h) až o).

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů

§ 175

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 231/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slovo "programů" vkládají slova " , popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb".

2. V § 3 odst. 1 písm. a) se za slovo "provozuje" vkládá slovo "analogové", slovo "celoplošných" se zrušuje a na konci textu písmene a) se doplňují slova "tak, aby v souběhu zemského analogového a zemského digitálního vysílání byla pro obyvatele České republiky zajištěna možnost příjmu těchto televizních programů v rozsahu podle odstavce 3".

3. V § 3 odst. 1 se za písmeno a) vkládají nová písmena b) a c), která včetně poznámky pod čarou č. 1a znějí:

"b) provozuje zemské digitální televizní vysílání televizních programů uvedených v písmenu a) a dalších alespoň dvou televizních programů zahrnutých v souhrnném datovém toku složeném z dílčích datových toků náležejících televizním a rozhlasovým programům, multimediálnímu obsahu a doplňkovým službám veřejné služby v oblasti televizního a rozhlasového vysílání, upravených pro společné šíření prostřednictvím zemské sítě vysílacích rádiových zařízení s plánovaným pokrytím alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu 1a) (dále jen "multiplex veřejné služby"),

c) jako provozovatel multiplexu veřejné služby sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a odpovídá za jeho správu a jeho předání k šíření zemskou sítí vysílacích rádiových zařízení,

1a) § 12 odst. 2 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů."

Dosavadní písmena b) až j) se označují jako písmena d) až l).

4. V § 3 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 1b zní:

"(2) Státní orgán, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zvláštního právního předpisu, 1b) vyhradí v součinnosti s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání pro Českou televizi rádiové kmitočty umožňující provozování vysílání v rozsahu stanoveném v odstavci 1 písm. a) a b).

1b) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)."

5. V § 3 odstavec 3 zní:

"(3) Celoplošným televizním vysíláním se pro účely tohoto zákona rozumí vysílání, v jehož rámci může určitý televizní program a s tímto programem související povinné doplňkové služby přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu 1a)."

6. Za § 3 se vkládá nový § 3a, který včetně poznámky pod čarou č. 1c zní:

"§ 3a

(1) V multiplexu veřejné služby musí být alespoň 80 % souhrnného datového toku vyhrazeno šíření televizních a rozhlasových programů. Zbývající část souhrnného datového toku multiplexu veřejné služby lze využít k šíření doplňkových služeb.

(2) Česká televize je povinna umístit v multiplexu veřejné služby vysílání programů Českého rozhlasu v rozsahu, jímž Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti zemského digitálního rozhlasového vysílání podle zvláštního právního předpisu. 1c) Náklady spojené s provozováním multiplexu veřejné služby Česká televize účtuje Českému rozhlasu, popřípadě poskytovatelům doplňkových služeb, podle výše jejich podílu na souhrnném datovém toku multiplexu veřejné služby.

(3) Televizní programy šířené prostřednictvím multiplexu veřejné služby může Česká televize digitálně šířit rovněž prostřednictvím družic a kabelových sítí.

1c) § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů."

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1c se označuje jako poznámka pod čarou č. 1d, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

§ 176

Přechodná ustanovení

(1) Digitální vysílání televizních programů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, Česká televize zahájí do 60 dnů ode dne, kdy s podnikatelem zajišťujícím síť elektronických komunikací uzavře smlouvu o šíření multiplexu veřejné služby. Digitální vysílání dalších alespoň dvou televizních programů Česká televize zahájí postupně podle své ekonomické, organizační a technické připravenosti.

(2) Podmínky šíření programů, popřípadě doplňkových služeb, Českého rozhlasu prostřednictvím multiplexu veřejné služby sjedná Česká televize s Českým rozhlasem smlouvou. Oběma stranami ověřený návrh této smlouvy předloží generální ředitel České televize k informaci Radě České televize alespoň 30 dnů před dohodnutým dnem zahájení zemského digitálního rozhlasového vysílání Českého rozhlasu.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů

§ 177

zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 135/1997 Sb. a zákona č. 192/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slovo "programů" vkládají slova " , popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb".

2. V § 3 odst. 1 písm. a) se za slovo "provozuje" vkládá slovo "analogové".

3. V § 3 odst. 1 se za písmeno a) vkládají nová písmena b) a c), která včetně poznámky pod čarou č. 1a znějí:

"b) provozuje zemské digitální rozhlasové vysílání šířením 3 celoplošných rozhlasových programů, uvedených v písmenu a), prostřednictvím multiplexu veřejné služby; 1a) kromě těchto rozhlasových programů má Český rozhlas právo šířit prostřednictvím multiplexu veřejné služby další rozhlasové programy, další multimediální obsah a doplňkové služby; rozhlasové programy, další multimediální obsah a doplňkové služby šířené prostřednictvím multiplexu veřejné služby může Český rozhlas digitálně šířit rovněž prostřednictvím družic a kabelových sítí,

c) provozuje zemské digitální vysílání tak, aby zajistil naplňování úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, které odpovídá stavu rozvoje vysílacích technologií a služeb. Využívá přitom zejména části kmitočtového spektra umožňující pokrytí území České republiky rozhlasovými programy a dalším obsahem v pásmu vyhrazeném podle národní kmitočtové tabulky pro zemské digitální rozhlasové vysílání, a to zejména ve III. televizním pásmu,

1a) § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů."

Dosavadní písmena b) až f) se označují jako písmena d) až h) a dosavadní poznámky pod čarou č. 1a až 1c se označují jako poznámky pod čarou č. 1b až 1d, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

4. V § 3 odst. 3 větě první se za slovo "provozování" vkládá slovo "analogového".

5. Poznámka pod čarou č. 1b zní:

"1b) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)."

6. V § 3 odst. 4 se za slova "programem se" vkládají slova "pro účely tohoto zákona" a číslo "70" se nahrazuje číslem "95".

§ 178

Přechodná ustanovení

(1) Český rozhlas zahájí digitální vysílání rozhlasových programů uvedených v § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupně podle své ekonomické, organizační a technické připravenosti.

(2) Podmínky šíření svých programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb, prostřednictvím multiplexu veřejné služby sjedná Český rozhlas s Českou televizí smlouvou. Oběma stranami ověřený návrh této smlouvy předloží generální ředitel Českého rozhlasu k informaci Radě Českého rozhlasu alespoň 30 dnů před dohodnutým dnem zahájení zemského digitálního rozhlasového vysílání Českého rozhlasu.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 179

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Gross v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.IV zákona č. 235/2006 Sb.

zrušen

Čl.LXXI zákona č. 261/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

Rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat zvláštní ceny vydaná Českým telekomunikačním úřadem podle zákona č. 127/2005 Sb., ve znění zákona č. 310/2006 Sb., zůstávají v platnosti do právní moci rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o uložení povinnosti poskytovat zvláštní ceny podle tohoto zákona. Český telekomunikační úřad vydá rozhodnutí, kterým se ukládá povinnost poskytovat zvláštní ceny podle tohoto zákona, nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl.II zákona č. 304/2007 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Vláda stanoví nařízením Technický plán přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání (dále jen "Technický plán přechodu") za účelem sestavení sítě elektronických komunikací pro multiplex veřejné služby, dalších sítí pro celoplošné zemské digitální televizní vysílání a jedné sítě umožňující regionální zemské digitální televizní vysílání. Technický plán přechodu stanoví pravidla pro přechod zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, zejména lhůty, podmínky a způsob postupu při procesu rozvoje sítí elektronických komunikací pro zemské digitální televizní vysílání, včetně lhůt, podmínek a způsobu vypínání zemského analogového televizního vysílání tak, aby mimo případy, kdy to neumožňují přírodní nebo odůvodněné technické překážky, při vypnutí zemského analogového televizního vysílání v rámci jedné územní oblasti nedošlo ke zmenšení území pokrytého signálem zemského televizního vysílání programů provozovatelů vysílání s licencí dotčených vypnutím v dané územní oblasti. V Technickém plánu přechodu se rovněž stanoví minimální rozsah pokrytí území zemským digitálním televizním signálem ke dni dokončení přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. Zemské analogové televizní vysílání se ukončí dnem 31. prosince 2012, nestanoví-li vláda v Technickém plánu přechodu termín dřívejší, nejdříve však dnem 10. října 2010.

2. Opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. OOP/15/12.2006/39, kterým se stanoví Technický plán přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, vydané podle čl. IV zákona č. 235/2006 Sb., se dnem nabytí účinnosti nařízení vlády podle bodu 1 zrušuje.

3. V období ode dne nabytí účinnosti nařízení vlády podle bodu 1 do dne dokončení přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání stanoví výši, popřípadě způsob výpočtu, a dobu splatnosti poplatku podle § 24 odst. 2 písm. d) zákona č. 127/2005 Sb., ve znění tohoto zákona, vláda nařízením v závislosti na druhu televizního vysílání a v závislosti na průběhu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání s ohledem na dobu souběhu zemského analogového a zemského digitálního televizního vysílání podle Technického plánu přechodu.

4. Údaje podle § 72c zákona č. 127/2005 Sb., ve znění tohoto zákona, sdělí podnikatel zajišťující síť elektronických komunikací a podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání Českému telekomunikačnímu úřadu poprvé do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).

Směrnice Komise 2002/77/ES o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES o rádiových a koncových telekomunikačních zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody.

2) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.

3) Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

5) Například § 60, 60a, 70 trestního zákona.

5a) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

5a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES.

6) § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

7) Čl. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

8) Nařízení vlády č. 480/2000 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením.

9) Zákon č. 110/1998 Sb.

10) § 40 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů.

13) Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů.

14) Zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě.

15) § 1 odst. 7 zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

16) Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

17) Vyhláška č. 138/2000 Sb., o radiotelefonním provozu na vnitrozemských vodních cestách.

19) Vyhláška č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.

20) § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

21) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

22) Část šestá zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

23) Čl. 15 odst. 1 a 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice).

24) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

25) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

26) Nařízení vlády č. 426/2000 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na rádiová a na telekomunikační koncová zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

- 27) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.
- 28) Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.
- 29) Rozhodnutí Komise č. 2003/548/ES o minimálním souboru pronajatých okruhů s harmonizovanými vlastnostmi a o souvisejících normách podle článku 18 směrnice o univerzální službě.
- 30) § 66a zákona č. 513/1991 Sb.
- 31) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), příloha II.
- 32) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 33) Zákon č. 513/1991 Sb.
- 34) Zákon č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 35) § 5 zákona č. 101/2000 Sb.
- 36) § 88 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- 37) § 6 až 8 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.
- 37a) § 9 a 10 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství.
- 37b) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES.
- 38) § 12a zákona č. 240/2000 Sb.
- 39) Ústavní zákon č. 110/1998 Sb.
Zákon č. 240/2000 Sb.
- 40) Nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility.
- 41) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 42) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- 43) § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 50/1976 Sb.

44) § 32 odst. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb.

44a) Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

45) Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

46) Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

46a) Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

47) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

48) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 240/2000 Sb.

48a) § 152 odst. 5 správního řádu.

49) § 2 písm. r) a § 4 odst. 1 písm. i) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

50) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.